

İNANÇ

DOĞAÜSTÜ YAŞAM

Dr. A.L. & Joyce Gill

Doğüstü Yaşam için İnanç Kutsal Yazıları Yeni Kral James Sürümü,
telif hakkı 1979,1980,1982, Thomas Nelson Inc., AMP olarak tanımlanan Yayıncılar Kutsal Yazılar
Güçlendirilmiş İncil'den alınmıştır. Telif Hakkı 1954-1965 Lockman Vakfı ve Zondervan Yayınevi
tarafından. NLB olarak tanımlanan Zondervan Bible PublishersScriptures'in izniyle kullanılan the
Living Translation, Tyndale House Publishers, Inc.,351 Executive Drive, Carol Stream, IL 60188

İNANÇ

DOĞAÜSTÜ
YAŞAM

Dr. A.L. ve Joyce Gill

AL ve Joyce Gill bu materyali gerektiği gibi indirmenize ve kopyalamanıza izin veriyor.

www.gillministries.com

Yazarlar Hakkında

A.L. ve Joyce Gill uluslararası alanda tanınmış konuşmacılar, yazarlar ve İncil öğretmenleridir. A.L.'in apostolik bakanlık seyahatleri onu doksandan fazla ülkeye götürdü, yüz bin kişilik kalabalığa ve televizyon ve dijital medya aracılığıyla daha birçok kişiye vaaz verdi.

Kitapları ve kılavuzları yirmi milyondan fazla sattı. Birçok dile çevrilen yazıları dünya çapında seminerlerde kullanılmaktadır. Training Centers

Tanrı Sözü'nün hayat değiştiren güçlü gerçekleri, dinamik vaazları, öğretimleri, yazıları ve video ve ses bakanlıkları aracılığıyla başkalarının hayatlarında patlar.

Tanrı'nın varlığının muhteşem ihtişamı, inananlar Tanrı'ya nasıl gerçek ve samimi ibadet edenlerin nasıl olacaklarını keşfettikçe, övgü ve ibadet seminerlerinde yaşanır. Birçoğu, inananın otoritesi üzerindeki öğretileriyle zafer ve cesaretin yeni ve heyecan verici bir boyutunu keşfetti.

Solungaçlar, tanrı vergisi doğüstü bakanlıklarına adım atmak için birçok inananı eğittiler. Birçoğu, kutsal ruhun günlük yaşamlarında ve bakanlıklarında dokuz hediyesini de işletmek için serbest bırakıldıkları için doğüstü doğal olmayı öğrendi.

Hem A.L. hem de Joyce'un İlahiyat Araştırmaları yüksek lisans dereceleri var. A.L. İlahiyat alanında Felsefe Doktoru üne sahiptir. Bakanlıkları sağlam bir şekilde Tanrı Sözü'ne dayanır, İsa'yı merkeze alan, inançta güçlü ve Kutsal Ruh'un gücünde öğretilir.

Bakanlıkları, Baba'nın sevgi kalbinin bir göstergesidir. Vaazları ve öğretilerine güçlü kutsamalar, işaretler, harikalar ve şifa mucizeleri eşlik eder ve birçoğu Tanrı'nın gücü altında dalgalar halinde katledilir. Tanrı'nın şan ve kudretinin müthiş tezahürleri, toplantılarına katılanlar tarafından yaşanıyor.

Dr. A.L. ve Joyce Gill, İsa'nın işlerini yapmak için inananları donatmak için pratik araçlar üretmeye adanmıştır. Arzuları, Hristiyan olgunluğunun her seviyesindeki her inanan için muzaffer, doğüstü yaşamayı teşvik etmektedir.

DİZİN

DERS BİR	Tanrım, inanıyorum ki İman olan şey.	7
DERS İKİ	Tanrı'nın Büyük Örnekleri İbrahim- İncancımızın Babası- Musa imanın büyük generali İncancın Rol Çağrısı	18
DERS ÜÇ	İnanç Temelleri Mesih'te biz kimiz İmajına Uygun Olmak Harekete Geçmek Liderlerimizi Takip Ediyoruz	30
DERS DÖRT	İnanç Altı Temel Unsuru Bize ait olanı bil Sor! İnan ve al İnanç beyanları İncancımıza göre hareket et İncancın Dayanıklılığı	41
DERS BEŞ	Sürekli Artan Bir İnanç Bir İnanç Ölçüsü İncancınız nerede? Kafamızdaki Savaş	51
DERS ALTI	İncancımızı Güçlendirmek İnanç Zayıf Görüldüğünde İnançta Güçlü Olmak İnanç Dolu Yaşamın Özellikleri	62
DERS YEDİ	İnanç Düşmanları Duyguları Tanrı Sözüyle Uyumlu Hale Getirmek Eylemleri Tanrı Sözüyle Uyumlu Hale Getirmek Kişisel Düşmanlarımızı Yenmek	72
DERS SEKİZ	Gel Suda Yürü Suda Yürümek Cesur, Tanrısal Bir İmana Sahip Olmak Tanrı- İnanç Türü Örnekleri İncancımızı Serbest Bırakmak	84

BİRİNCİ DERS

TANRIM, İNANIYORUM Kİ

Bütün iman Tanrı'dandır. Havari Pavlus, Tanrı'nın her birimiz için bir iman ölçüsü verdiğini yazdı. Ancak, bize verilen inançla ne yaptığımız bize kalmış. İncamızın büyümesi için bize birçok fırsat verilir. Öğreneceğimiz gibi, Tanrı'yı memnun eden inanç taze, sürekli büyüyen bir inançtır.

Tanrı'nın koyduğu kanunlardan biri de ekim ve biçme yasasıdır. Ne eksek, biçeriz. İncacı birlikte inceledikçe incamızın büyüyeceğinden emin olabiliriz. İncamız değişecek ve incamızı toplayacağız.

İnanç yürüyüşümüzün neresinde olursak olalım, daha fazla inanca sahip olmak için meydan okuyabiliriz. Bizim mücadelemiz kişisel ilişkiler, duygular, finans veya sağlık alanında olabilir. Ama her gün, her birimizin daha fazla inanca ihtiyacı var.

"İnançsızlığıma yardım et!"

İblis ele geçirilmiş bir çocuk vardı ve babası onu İsa'ya getirdi.

İsa ona dedi ki: "eğer inanabiliyorsan, inanan için her şey mümkündür" (Markos 9:23).

Bu babanın oğlunun iyileşmesini ne kadar istediğini tahmin edebiliyoruz. Babanın oğlunun iyileşmesinin incasına bağlı olduğunu fark etmesinin ne kadar korkunç olduğunu.

Hemen çocuğun babası ağladı ve gözyaşları içinde şöyle dedi: "Rabbim, inanıyorum ki; "İnançsızlığıma yardım et!" (Markos 9:24)

Bu baba doğru olanı yaptı. "İnanıyorum ama daha fazlasına ihtiyacım var" diye bağırdı ve İsa oğlunu iyileştirdi. Çılgınlığımız aynı olmalı, "Baba, daha fazla inançlı olmam için yardım et!"

Tıpkı babanın inanması gerektiği gibi, inanç bizim parçamızdır. Tanrı'nın sözlerini almak için incamız olmalı. Doğüstü alemleri doğal aleme getiren inançtır. Her şey, kurtuluş anından itibaren, Tanrı'dan inanç yoluyla alırız.

İMAN NEDİR?

Bir sandalyeye oturduğumuz zaman, sandalyenin bizi tutacağına inanıyoruz. Bu doğal bir inanç.

Bu çalışma doğal inançla ilgili değildir. Ruhlar aleminde olan Tanrısal inançla ilgilidir. Tanrı ile aramızda akan inançtır – Tanrı ile iletişim kuran ve Tanrı'dan alan inanç – Ruhlar aleminde, Tanrı'nın doğüstü gücünde işleyen inançtır.

Tanım

İbraniler kitabının yazarı bize inancın tanımını verir.

Şimdi inanç, umulduğu şeylerin maddesidir, görülmeyen şeylerin kanıtıdır (İbraniler 11:1).

Strong's Concordance'a göre, "madde" kelimesi "temeli olan, sağlam olan – gerçek varlığı olan – bir madde, gerçek bir varlık" anlamına gelir.

İncil'in Güçlendirilmiş Hali şöyledir:

Şimdi inanç güvencedir ... umduğumuz şeylerin... duyulara açıklanmayan gerçek gerçek olarak algılayan inanç.

Moffat'ın Çevirisi şöyle:

Şimdi inanç, umduğumuz şeyden emin olduğumuz, görmediğimiz şeye ikna olduğumuz anlamına gelir.

Webster Sözlüğü inancı "Tanrı'ya sorgusuz inanç... tam güven, güven veya güven; çocuklar genellikle ebeveynlerine inanarak."

İman, Tanrı'nın kim olduğuna, ne yaptığına ve ne söylediğine dair tartışmasız bir inançtır. İman, Tanrı'nın Sözüne sorgusuz sınıksız sorgulamadan ve anlamaya çalışmadan inanmak ve ona göre hareket etmektir.

Okuduğumuz Mezmurlar 'da,

Sonsuza dek, Ey Rab, sözün cennete yerleşti (Mezmurlar 119:89).

İnancın Kaynağı

® Tanrı'dan Bir Hediye

Kurtuluşa olan inanç Tanrı'nın bir lütfudur.

Çünkü siz imandan lütfuyla kurtarılırsınız. Ve bu sizin değil: Tanrı'nın bir armağanıdır (Efesliler 2:8).

Ve ayrıca, inancımızın yazarı ve bitiricisi İsa'ya bakarak olacağımızı da biliyoruz (İbraniler 12:2a)

@ İşitme Sözcüğünden Gelir

Sonra iman, Tanrı'nın sözüyle işiterek ve duyarak gelir (Romalılar 10:17).

İnanç, tanrı ruhunun okuduğumuz, meditasyon yaptığımız veya dinlediğimiz Tanrı'nın Sözü'nü aldığı ve onu ruhlarımızda ateş gibi tutuşturduğu bir anda gelir. Tanrı Sözü bizim için gerçeğe dönüştüğünde inanç var olur.

Doktor "Kansersin" diyebilir. Ama Tanrı Sözü der ki: "İsa'nın çizgilerinden iyileşmişsin." İman anında, Tanrı Sözü, ruhu (zihin, duygular) ve ruhu bölen iki kenarlı bir kılıçtan daha keskin hale gelir. Zihnimiz doktorun "Kansersiniz" sözlerini kabul ediyor olabilir, ancak inanç anında ruhumuz kontrolü ele alır, inancımız uzanır ve Tanrı'nın iyileştirici gücünün tezahür ini alır.

İnancın Temelleri

@ Tanrı'ya Dayanarak

Gerçek inanç her zaman Tanrı'ya sahip olmak üzerine kurulu olacaktır.

Herhangi bir sözün değeri ancak sözü yerine getiren kişinin bütünlüğü kadar iyidir. Geçmişte bir kişi bize yalan söylediye, şimdi doğruyu söylediğinden emin olamayız.

Ama Tanrı asla yalan söylemez. Verdiği sözler her zaman doğrudur. Sözü O'nun saflığına dayanır ve daha yüksek bir standart yoktur! Bunu daha iyi anlıyoruz, O'nu daha kişisel olarak tanıyoruz.

Daniel şöyle yazmış:

Tanrılarını bilen insanlar güçlü olacak ve büyük sömürüler gerçekleştirecektir (Daniel 11:32b).

Eğer Tanrı'yı memnun eden bir inancımız olarsa – güçlü olmamıza ve büyük sömürüler yapmamıza neden olacak bir inanca sahip olarsak, O'na tapanlar olarak O'nun huzurunda zaman geçirmeliyiz.

İbrahim gibi biz de "Tanrı'nın dostları" olup O'nun karakterini tanıdığımız zaman, O'nun Sözü'nün güvenilirliğini bilebiliriz.

Tanrı'yla samimi bir ilişki olmadan gerçek bir inanç olamaz, bu da O'nun muhteşem huzurunda ibadet eden biri olarak zaman geçirerek gelir.

® Kelimenin Bütünlüğüne Dayalı

İncil kadar önemli başka bir kitap yoktur. kutsal kitap Tanrı'nın gerçek sözlerini içerir. Her durumda rehberimizdir. Tanrı'nın Sözleri ruhtur ve hayattır. Tanrı Sözü'nü incelemeye başladığımızda, bunların bize yazılmış O'nun sözleri olduğunu fark ettikçe, inancımız büyüyecek.

2. Timoteos'ta okuduk.

Tüm Kutsal Yazılar Tanrı'nın ilhamı ile verilir ve doktrin için, yeniden yalıtım için, düzeltme için, Tanrı'nın adamının tam olabileceği, her iyi iş için iyice donatılan doğruluk talimatı için karlıdır (2 Timoteos 3:16,17).

İncil'in Güçlendirilmiş Hali bunu daha da netleştiriyor.

Her Kutsal Kitap, Tanrı'nın ilhamı ile nefes aldırır ve talimat için, günahı düzeltme ve mahkum etmek, itaatte hata ve disiplini düzeltmek ve doğruluk eğitimi için karlıdır (yani, düşünce, amaç ve eylemde Tanrı'nın iradesine uygun kutsal yaşamda), böylece Tanrı'nın adamı tam ve yetkin olabilir, iyi donanımlı ve her iyi iş için iyi donanımlı.

Tanrı'nın başkaları adına muhteşem gücünü duyduğumuzda, umut gelir. Bu olduğunda, umudumuz birinin bize söylediklerine dayanıyor olabilir. Ama bunu Kendi Sözünde kendimiz için gördüğümüzde ve Tanrı'nın karakterine nasıl uyduğunu gördüğümüzde, bu umut imana dönüşür.

Gerçek inanç her zaman Tanrı'nın Sözüne dayanacaktır.

Peygamber Yeşaya şöyle yazmış:

Sözüm, ağızımdan çıkmıştır. O, bana hükümsüz olarak geri dönmeyecek, fakat o, istediğimi gerçekleştirecek ve onu gönderdiğim şeyde başarılı olacak. (Yeşaya 55:11).

İnancın Nitelikleri

® İnanç Tanrı'ya Şükrediyor

İbranilerde şöyle okuruz:

İnanç olmadan O'nu memnun etmek mümkün değildir (İbraniler 11:6a).

Kurtuluşa uzanan ve alan inançtır. Tanrı'nın iyileştirici gücünü - korumayı – rehberliği – doğüstü hükmünü alan inançtır. Tanrı'yı memnun etmek istiyorsak, inanç içinde

yaşayacağız, inançla yürüyeceğiz, inançla çalışacağız, yaptığımız her şeyi yapacağız.

Eğer korkarsak, şüphenin içinde yer etmesine izin verirsek, Tanrı'yı memnun edemeyiz. Her şey karanlık görüldüğünde, umut yokmuş gibi görüldüğünde, Eyüp ile söyleyebileceğimiz yere gelmeliyiz.

Beni öldürse de, yine de O'na güveneceğim... O da benim kurtuluşum olacak (Eyüp13:15a,16a).

Eyüp her şeyini kaybetmişti – ailesini – arkadaşlarını – refahını, ama yine de Tanrı'yı tanıyordu. Hala Tanrı'ya inancı vardı.

Gerçek inanç Tanrı'dan razı olur. Mucizevi bir diyar içinde yaşamak inanç ister. Tanrı'nın bize sağladığı her şeyi O'nun muhteşem kefareline ulaşmak ve almak iman gerektirir.

® İnanç Bir Seçimdir

İnançlı olmak bir seçimdir. İnanç, onu ele geçirmek ya da kavramak demektir. İsa'ya inanmak, kutsal kitapların söylediği her şey için O'nu almak anlamına gelir. Kurtarıcımız olduğuna inanabiliriz. O'nun şifacımız olduğuna inanabiliriz. O'nun Bizim Teslimatçımız olduğuna inanabiliriz... Liste devam ediyor. Neye inanırsak inanabiliriz, sahip olabileceğimizi biliyoruz. Bu bizim seçimimiz. Örneğin, bir kişi iyileşmenin bugün için olduğuna inanmadığını söyleyebilir ve onlar için değildir.

Bir seçeneğimiz var. Yeşaya 53:1 bir soruyla başlıyor. "Raporumuza kim inandı?"

Yeşu insanlara şöyle haykırdı: İsrail

Bugün kime hizmet edeceğinizi kendiniz seçin (Yeşu 24:15).

Vahiy 'de okuruz ki,

Kim isterse, hayatın suyunu özgürce alsın (Vahiy 22:17b).

® İnanç Bir Eylemdir

Yakup bize inancın her zaman iş başında olduğunu söyler. Şöyle yazmış: ruhsuz beden öldüğü için, bu yüzden esersiz inanç da öldü (Yakup 2:26).

Bu dizeden ne öğreniyoruz?

® Karşılık gelen eylemler olmadan inanç işlemiyor.

® İnanç bir eylem fiilidir.

® İnanç geldiğinde, bizi itaat eylemine taşır.

İsa iyileşmeye ihtiyacı olan insanlarla konuştuğunda, onlara gerçekleştirmeleri için bir eylem verdi. "Elini uzat." Yatağını kaldır ve yürü."

İnanç – Bir Yaşam Tarzı

İnanç bir yaşam biçimi olmaktır. Bu bir "çabuk yardım al" planı değil.

İnanç, Tanrı'yı bize istediğimizi vermeye zorlamak için kullanabileceğimiz bir "araç" değildir. Bir araç, almak ve yapmak istediğimiz şeyi yapmak için kullandığımız bir şeydir. Bir aleti kontrol ediyoruz. İman, Tanrı'nın hayatlarımız için amaçlarını gerçekleştirmesi için bir armağandır.

Tanrı'yı memnun eden bir hayat yaşamamanın tek yolu inançtır. "İnancımızı" amaçlarımız için kullanmak yerine, hayatımıza hükmetmektir. Tanrı'nın hayatımızdaki amaçlarına ulaşmak için bize verdiği inancın yanından yürüyeceğiz.

Galatyalılarda havari Paul şöyle yazmış:
Ancak hiç kimsenin Tanrı katında kanunla haklı olmadığı açıktır, çünkü "Hak imanla yaşayacaktır" (Galatyalılar 3:11).

Paul, yasanın kurtuluş getiremeyeceğini açıkça belirtti. Bu sadece imanla alınır. Bize tembih etti
2 Korintliler 5:7'de görüş alanıyla değil, inançla yürüyün.

İbraniler kitabının yazarı şöyle yazmış:
Şimdi haklı olan inançla yaşayacak... (İbraniler 10:38a).

Ruhlar Diyarında

Kurtuluş anına kadar, içimizdeki ruh-insan ölmüştü (ya da hareketsizdi). Ama kurtuluşa ruhlarımız canlanıyor. Yeni bir doğa aldık – bir ruh-insan.

Doğal duyularımız ruhun eşyalarına karşı savaşıyor. Ruhlar aleminde olan şeyler doğal akılla anlaşılabilir. İnsan eliyle dokunulamazlar.

Tanrı Sözü üzerinde doğal aklımızla meditasyon yaparken, ruh-insanımız inançla uzanır ve kabul eder. Ruh-insanımız doğaüstü şeyi bilir ve Tanrı'nın Sözü'nü farklı bir şekilde anlar – Ruha ruh.

İnanç Ruhlar Diyarındadır. Bu aklın bir ürünü değil. Tanrı insanoğlunu önemsiz bir varlık yarattı. Havari Paul şöyle yazmış:

Şimdi barış Tanrısı sizi tamamen kutsasın ve Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde tüm ruhunuz, ruhunuz ve bedeniniz suçsuz olarak korunsun (1 Selanikliler 5:23).

Biz bir ruh (kalp), ruh (zihin) ve beden (beden) vardır. Bu kelimeler birbirinin yerine kullanılabilir – ruh ve kalp – ruh ve zihin – beden ve beden. Kutsal kitaplarda da aynı anlama geliyorlar. Paul'un kullandığı sıraya dikkat edin - önce ruh, sonra ruh ve sonra beden. Zihin, ruhun söylediklerini dinlemektir ve sonra beden aklın dediğini yapacaktır.

Güçlü inananlar olmak için ruhlarımız zihnin ve bedenin komutasında olmalıdır.

Tanrı ruhtur ve yürümeyi göz göre göre değil, inançla yürümeyi öğrenmeliyiz. Doğal diyardan ruhlar diyarına geçmeliyiz. Havari Paul'un defalarca bahsettiği bu gerçeği buluyoruz. Romalılarda şöyle yazmıştı:

Eğer Tanrı'nın Ruhu sizde yaşıyorsa, bedende değil, Ruhtasınızdır (Romalılar 8:9).

Ve Korintliler de şöyle yazmış:

Şimdi, dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruhu, Tanrı tarafından bize özgürce verilen şeyleri bilebileceğimizi aldık (1 Korintliler 2:12).

Inanç Değildir

Bazen bir şeyin ne olmadığına bakarak ne olduğunu anlamaya yardımcı olur. tanrı bizim adımıza hareket edene kadar inanç kendi çabalarımıza dayanmıyor, tutunmuyor ve tutunmuyor. İman, Hayatımız için Tanrı'yı ve O'nun lütfunu bilmek ve O'nun söylediklerini yapacağını bilerek sevinçli bir beklentiye sahip olmaktır.

İnanç, kişisel arzularımızı Tanrı'dan aldığımız büyü bir cazibe değildir. Bunun yerine iman, Tanrı'ya sağlam bir güvenle, tevazuuyla, teslimiyetle yaklaşmak, O'nun bize verdiği gayeyi yerine getirmek için gereken nimeti istemek – bize atadığı görevi yerine getirmek ve Hayatımız için Sözünde vaat ettiği her şeyin tamlığında yürümek demektir.

Entelektüel İnanç

İnanç ve inanmak aynı şey değildir. Bir insan, İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna aklıyla inanabilir ve yine de asla kalbiyle inanmaz ve O'nu hayatına sokup kurtuluşa kavuşamaz. İnanç, inancın ötesinde bir adımdır. İnanç, inancı harekete geçiriyor.

Tanrı'nın Sözüne inanmak – Entelektüel olarak Tanrı Sözüne inanmak, Tanrı Sözüne inanmak ve bu inancı eyleme döker. İnanç inandığımız şeyi alıp harekete geçiriyor. İnanç bizi entelektüellikten ruhlar diyarına taşır.

Söze inanmak genel bir şekilde olabilir, ancak inanç spesifiktir.

Umut

Bazıları dualarına bir cevap alamayınca, Tanrı'nın kerametinin doğru olduğundan şüphe etmeye başlarlar. Ama Tanrı'nın Sözü her zaman ve sonsuza dek doğrudur. Betondan çok daha sağlam bir maddeyle yazılmış. Hiç değişmiyor. Yani, dualarımıza bir cevap alamadıysak, değişmesi gereken bizleriz. Duaların kabul edilmemelerinin en yaygın nedenlerinden biri, insanların umutla hareket ediyor olmasıdır.

İnanç umutla aynı şey değildir. Umut iyidir. İnançtan önce gelir. Ama gelecekte bir şeyler olmasını umma alanında kalırsak, mucizemizi şimdi almamızı engelleriz. "Umut sahneyi belirler, sonucu inanç getirir" denilmiştir.

İsa dedi ki,

"Bu yüzden size diyorum ki, dua ederken sorduğunuz her şey, onları aldığınıza inanın ve onlara sahip olacaksınız" (Markos 11:24).

İsa'nın gelecekte bir süre onları alacağına inan demediğine dikkat edin. O, şimdiki zamanda dedi ki: "Onları aldığınıza inanın."

Umut gelecekte. Umut, Kelimenin ne dediğini bilmekle gelir. Hope bir gün "alacağımıza" inanıyor.

Kutsal Ruh'un Tanrı'nın Bir Sözü'nün ruhlarımıza kişisel bir söz olmasıyla inanç geldiğinde, aniden onları aldığınıza ve onlara sahip olduğumuza inanırız. Geleceğin umudundan şimdiki inançlara geçtik. Aldığınıza inanıyoruz!

kutsal kitap inancı ile ilgili en büyük bölüm İbraniler 11'dir. Birçok çeviride "Şimdi inanç" kelimeleriyle başlar. Eğer inançsa, şimdidir!

Şimdi inanç, umulduğu şeylerin maddesidir, görülmeyen şeylerin kanıtıdır (İbraniler 11:1).

İnanç ruhlarımıza sıçradığında, umduğumuz şeyler madde haline gelir. Belki de o "maddeyi" henüz doğal gözlerimizle görmedik, ama manevi gözlerimizle gördük.

Kan sorunu olan kadın İsa'yı ve onun iyileştirici gücünü duydu. İsa'yı duyduğunda, tanrı tarafından bir hediye olarak ruhuna inanç girdi. "Gelecekte bir gün..." demedi. Biraz zaman ayırdı. Dedi ki,
"Keşke O'nun giysisine dokunabilirsem, iyi hale getirileceğim."

Durdurulmayacaktı. Kalabalığın arasından itti, O'nun elbiselerinin ucuna dokundu ve bir bütün haline getirildi. İsa dedi ki,
"İnancın seni iyi yaptı" (Matta 9:21-22).

Umut gelecekte.

İnanç artık.

Umut der ki, "Bir ara alırım."

İnanç diyor ki, "Artık bende."

Umut der ki, "Bazılarını iyileştirmenin Tanrı'nın iradesi olduğunu biliyorum, belki beni iyileştirir."

İnanç der ki, "O'na dokunduğum an..."

Umut alanında kalmak inancın yerini alabilir ve bizi inançtan soyabilir.

Öğrenilen Bilgi

Öğrenilen bilgi, çalışmaktan, deneyimlerden ve başkalarından öğrendiğimiz şeydir. Bu bilgiye "işlenmiş gerçek" de denir. İşlenmiş gerçekle ilgili ilginç olan şey - ya da algıladığımız gibi gerçek - aynı anda sadece bir şeye inanabildiğimizdir.

Örneğin, hasta olmamızın Tanrı'nın iradesi olabileceğine inanıyorsak, iyileşmemiz için inanamayız.

Yıllar geçti, hepimiz muazzam miktarda bilgi edindik ve bu bilgi doğru veya yanlış olabilir. Öğretilebilir bir tutum sergilememiz ve Tanrı'nın Sözünden gelen vahye açık olmamız önemlidir.

Birçoğu kiliselerde büyüdü veya kutsal ruhun bazı hediyelerinin başka bir zaman veya izin için olduğunu öğreten İncil okullarına bile gitti. Bu insanlar hayatın imtihanıyla karşılaştıklarında, Tanrı'nın bugün kutsal ruhun muhteşem armağanları aracılığıyla onlarla konuşmak istediğini anlamayabilirler. Kurtuluşlarının, Tanrı ile yürüyüşlerinde ihtiyaç duydukları her şeye, tanrı ile kişisel, günlük bir ilişki sağladığını bilmiyor olabilirler - kurtuluşla - şifa ile - .

Zihinsel bir bilgiye sahip olabilirler ve Tanrı Sözünden alıntılayabilirler, ancak bu Kelimenin muazzam gücünü hiç yaşamamış olabilirler.

İkinci Timoteos'ta tarif ettiği insanlar gibiler. tanrısal bir türe sahip olan ancak gücünü reddeden (2 Timoteos 3:5).

Tanrı'nın onlar için sahip olduğu kişisel ilişkiden yoksunlar. Öğrenilmiş bilgi, işlenmiş gerçek sayesinde gözleri Tanrı'nın sözünün çoğunun gerçek anlamına kör olmuş.

Paul'un yazarken ne demek istediğini anlamıyorlar. Şimdi, bizde çalışan güce göre, istediğimiz veya düşündüğümüz her şeyin üstünde fazlasıyla yapabilen O'na (Efesliler 3:20).

Öğrenilmiş bilgi, başkalarının öğrettiklerine dair büyük bir inançla tekrar edebileceğimiz bir şey olabilir, ancak bunu hiç yaşamadıysak, doğru olduğunu bilmiyoruz.

İnsanın bilgeliği genellikle Tanrı'nın bilgeliğine aykırıdır.

İnananlar, Tanrı'nın sözünün gerçekte ne söylediğini bilmelidir - bir insanın ne dediğini değil. O zaman Kutsal Ruh Sözü alıp onlara açıklayabilir. O halde onlar, bilgilerine değil, O'nun sözüne iman etmişlerdir. Kutsal Ruh geldiğinde, O Sözü alır ve Tanrı'nın sonsuz gerçeklerini ortaya çıkarır.

İman, kişinin Tanrı Sözüden başka bir şey yapamaz. Gerçek inanç her zaman O'nun Sözüne dayanır. Kelimeyi ne kadar çok incelersek; Kutsal Ruh'un bunu bizim için gerçekleştirmesine ne kadar izin verebilirsek; inancımız ne kadar genişleyecekse o kadar genişleyecektir.

Havari Paul şöyle yazmış:

Dualarımda sizden söz ederek sizin için şükretmekten vazgeçmiyorum: Yüce İsa Mesih'in Tanrısı, O'nun bilgisi dahilinde bilgelik ve vahiy ruhunu, anlayışınızın aydınlandığı gözleri size verebilir (Efesliler 1:16-18a).

İnanç, insanın bilgeliği ve bilgisi ile değil, Kutsal Ruh'un ruhumuza vahiyi ile gelir.

Akıl Yürütmenin Bir Ürünü

İnanç muhakemenin ürünü değildir. İsa havarilere dedi ki "Ekmeğin yok diye neden sebep oldun? Hala ne algıyorsunuz, ne de anlarsınız? Kalbin hala sertleşti mi?" (Markos 8:17).

Akıl yürütme veya mantık yoluyla algıladığımız şey inanç değildir.

Çoğu zaman inanç makul olanın tam tersidir. Doğal insan der ki, "Görmek inanmaktır." Tanrı'nın sözü şöyledir:

"İnanmak görmektir."

Tanrı'nın sözü şöyledir:

Rabbe tüm kalbinizle güvenin ve kendi anlayışınıza güvenmeyin (Atasözleri 3:5).

İsa solmuş bir kolu olan adama elini uzatmasını emrettiğinde, akıl "Yapamam" derdi. İnanç "yapabilirim" dedi ve yaptı da.

Düğünde şarapları bitince ve İsa hizmetçilere sürahileri suyla doldurmalarını ve sonra bir fincanını bayram valisine götürmelerini söyleyince, akıl şöyle derdi: "Olmaz! O suyu valiye götürmeyeceğim." İnanç "Evet efendim!" dedi ve su şaraptı.

İnanç muhakemenin ürünü değildir. İnanç, yeniden doğan insan ruhu aracılığıyla Tanrı'nın bir armağanı olarak gelir. Bu aklın değil, ruhun bir ürünüdür. İnanç somut bir güçtür. Koşullarımızı, sağlığımızı, ailelerimizi ve hatta uluslarımızı değiştirecek.

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. İnanç tanımınızı yazın.
2. İnanç ve Umut arasındaki farkı açıklayın.

DERS İKİ

TANRI'NIN BÜYÜK ÖRNEKLERİ

İBRAHİM – İNANCIMIZIN BABASI

Örneğimiz

İbrahim inancımızın babası olarak anılır. Onun inancından dolayı milletler kuruldu ve kutsandı ve bu nimetler bizim için kaldı.

İbrahim bugün bize örnektir. İlerlemiş yaşı nedeniyle tüm doğal umutlara karşı ve hala birçok ulusun babası olacağı sözünü almadan, Tanrı'nın vaatlerini inançsız bir şekilde kendi çabalarıyla yerine getirmeye çalıştı.

Tarih, inançsız itaatsizliğin kalp acısını ve yıkıcı sonuçlarını ortaya koymaktadır.

Biz de İbrahim gibi, geçmişteki eylemlerimizin yıkıcı sonuçlarından ders almalıyız - şüphe, inançsızlık ve öz çabaların bir sonucu olan eylemler. İbrahim gibi olmalı ve inancımızın yolunu öğrenmeliyiz, inancımızın babası olmasıyla sonuçlanan Ruh'un yolunu.

Ve onun sayesinde tüm dünya ulusları kutsandı.

Biz onun soyundan geliyoruz, onun ruhani tohumu olmak için aşılandık. O bizim babamız ve bizim inanç örneğimiz.

Tanrı İbrahim'i o kadar onurlandırdı ki, İbranilerde hayatını özetleyen on iki ayet ve Romalılarda hayatını özetleyen altı ayet vardır. Ve tüm bu ayetlerde onun inancı hakkında okuduk. İnançlı çocukları olarak bu dizeleri okuyup şöyle diyebiliriz: "O benim babam. İbrahim gibi olabilirim!"

Romalılar 4:18'de bizim için bir söz buluruz. Havari Paul şöyle yazmış:

Torunların da öyle.

Bu Tanrı'nın sözü. İbrahim'in inancıyla çalışabiliriz.

Romalılarda bulunan İbrahim hakkındaki tüm bölümü okumak için zaman ayıralım.

Bu nedenle, lütuf'a uygun olabileceğine iman edilir, böylece söz, sadece kanunda olanlara değil, aynı zamanda hepimizin babası olan İbrahim'in inancına sahip olanlara da tüm tohumlara kesin olabilir.

(Yazıldığı gibi, "Seni birçok ümmetin babası yaptım") inandığı O'nun huzurunda, ölümlere hayat veren ve var olmayan şeylere sanki onlar gibi seslenen Tanrı bile. Umuda aykırı olarak, umuda inanarak, konuşulanlara göre, "Torunlarınız da öyle olacak" diye birçok ulusun babası oldu.

Ve inançta zayıf değil, kendi bedenini, zaten ölü (yaklaşık yüz yaşından beri) ve Sarah'nın rahminin ölümlüğünü düşünmüyordu. Tanrı'nın vaadine inançsızlıkla el sallamadı, imanla güçlendi, Tanrı'ya şan ve şeref verdi ve O'nun vaat ettiği şeyin de gerçekleştirebildiğine tamamen ikna oldu (Romalılar 4:16-21).

İnanca Dört Adım

Bu pasajda İbrahim'in inancına dört adım atıyoruz. Aynı adımlar bugün de işimize yarayacak.

® İbrahim, Tanrı'dan haber aldı.

"Seni birçok ulusun babası yapacağım."

İnancımız da Tanrı'dan haber almalıdır.

® İbrahim bu sözün geleceğine inanıyordu ve her yıl inanmaya devam etti.

Onun bize verdiği sözün yerine geleceğine inanmalıyız.

® Doğal koşullara bakmayı reddetti.

Etrafımızda hayatımızdaki doğal şeylere bakamayız.

® Cevap gerçek olmadan önce Tanrı'yı övmeye başladı.

"Tanrı'ya şan ve şeref vererek" inancımızda güçlenmemiz gerekiyor. Bize O'nun sözünü verdiğinde Tanrı'yı övmeye başlayacağız ve bu kelimenin yerine getirilmesini beklemeyeceğiz.

İnanç Nasıl Geldi?

İbrahim'in inancı nereden geldi? Bunu ancak Yaratılış bölüm 12 ila 25'te kaydedildiği için hayatını ayrıntılı olarak inceleyerek öğrenebiliriz. Bu bölümleri okumanızı öneririz.

İbrahim'in büyük zafer zamanları vardı ve başarısız olduğu zamanları da cesaret kırıcı zamanları vardı. Tanrı'nın başarısızlıkları ve muzaffer zamanları kaydetmesi bize İbrahim'in mükemmel olmadığını gösteriyor. O da senin ve benim gibi bir insandı ama yine de inancı, inancın babası olacak kadar büyüdü.

Ruhani körlerimizi çıkarmanın ve Tanrı'nın amaçlarını gerçekleştirmek için kusurlu insanları kullandığı çağlar boyunca görmenin zamanı geldi. Bu, hak kazandırdığımız anlamına gelir; Bizi kullanabilir.

İbrahim, İlyas ve Eski Ahit'e iman eden tüm büyük erkek ve kadınlar gibi, yürüyüp yürümeyi öğrenmek zorundaydı, göz göre göre değil.

Yakup bu adamların da bizim gibi insan olduğunu görmemizi istedi. Şöyle yazmış:

İlyas bizimki gibi bir doğaya sahip bir adamdı... (Yakup 5:17).

® İbrahim Tanrı'ya itaat etti.

Adı İbrahim olarak değiştirilen Abramla ilgili neredeyse ilk mısrasın da, Tanrı ona bir şey yapmasını söylemiş ve ona geleceğinin sözünü vermiştir. İbrahim duydu ve itaat etti. Sorgulamadı. Şikayet etmedi. Halkını ve eşyalarını topladı ve gitti.

Rab, Abrama şöyle demişti: "Ülkenizden, türünüzden ve babanızın evinden, size göstereceğim bir araziye çıkın. Seni büyük bir ümmet yapacağım. Seni kutsayıp adını güzelleştireceğim ve sen bir lütuf olacaksın.

Böylece Abram, Rabbin kendisiyle konuştuğu gibi ayrıldı (Yaratılış 12:1,2,4).

® İbrahim Tanrı'ya bilirdi.

İbrahim Tanrı'ya karşı gelenleri bilirdi. İncil'de Tanrı'nın dostu olarak anılan tek kişidir.

Kutsal Kitap yerine getirildi ve şöyle diyor: "İbrahim Tanrı'ya inandı ve ona doğruluk adına hesap verildi." Ve ona Tanrı'nın dostu deniyordu (Yakup 2:23).

İbrahim'in bildiği gibi Tanrı'yı bilenler, İbrahim'in imanı gibi iman edebilir.

*® İbadet Etti, Sunaklar Yaptı,
Fedakarlıklar ve ondalık Yaptı,*

İlk sunağı inşa etti –

Sonra Rab Abrama göründü ve dedi ki, "Torunlarınıza bu toprakları vereceğim." Ve orada, kendisine görünen Rabbe bir sunak inşa etti (Yaratılış 12:7).

Melchizedek'e ödenen ondalıklar

Sonra Salem Kralı Melchizedek ekmek ve şarap çıkardı; Tanrı'nın en yüce rahibiydi. Onu kutsadı ve şöyle dedi: "Tanrı'nın Abramı mübarek olsun, cennetin ve yerin sahibi; Düşmanlarınızı elinize teslim eden Tanrı'ya yüce Tanrı rahmet eylesin." Ve ona her şeyden bir ondalık verdi (Yaratılış 14:18-20).

Yapılan Fedakarlıklar –

"Rabbim, ona mirasçı olacağımı nereden bileyim?" dedi.

Bunun da ona dedi ki: "Bana üç yaşında bir düve, üç yaşında dişi bir keçi, üç yaşında bir koç, bir kumru ve genç bir güvercin yavrusu getir dedi" (Yaratılış 15:8,9).

Ve – Sodom ve Gomorrah için şefaet edildi. Yaratılış 18

İshak'ı kurban Etmeye hazırды – Yaratılış 22

İbrahim, Tanrı'ya iman etti ve söz verilen oğul İshak'ı aldı. Tanrı onunla konuşup oğlunu kurban et dediğinde bile itaat etti. Tanrı hayallerimizi gerçekleştirdiğinde ve sonra "Her şeyi ayaklarımın yere ser" dediğinde ne olur?

İbrahim her gün, durum üstüne durum içinde inancını terk etti ve o da imanını büyüttükçe. doğalı terk ettikçe ve doğaüstüne doğru ilerlerken inancımız her geçen gün artacaktır – O'nun Ruhuna.

İbrahim veya Thomas

Karşılaştırma için, İsa'nın öğrencisi Thomas'a bakalım. Thomas inanmamayı seçti.

Bunun üzerine diğer havariler ona: "Biz Tanrı'yı gördük" dediler. Fakat o onlara dedi ki: "O'nun elinde çivilerin izini görmedikçe ve parmağımı tırnakların izine sokmadıkça ve elimi O'nun tarafına koymadıkça, inanmam."

Ve sekiz gün sonra müritleri tekrar içerideydi ve Thomas da onlarlaydı. ... Sonra Thomas'a dedi ki: "Parmağına uzan, ellerime bak. Elini buraya uzat ve benim tarafıma koy. İnanmayarak inanmayın" (Yuhanna 20:25-27).

Takip edebileceğimiz iki tür inanç vardır: İbrahim inancı veya Thomas inancı.

İbrahim dedi ki, "Her yıl inanacağım ve bu inançla hareket edeceğim çünkü Tanrı'nın ne dediğini biliyorum.

Thomas dedi ki, "Gördüğümde inanırım."

İbrahim inancı, Tanrı'dan haber alması üzerine kuruluydu.

Thomas inancı beş duyuya dayanıyordu.

İbrahim inancı, Tanrı'nın vaatlerine dayanıyordu.

Thomas inancı fiziksel kanıtlara dayanıyordu.

İçer dönük ve dışa dönük bir adamımız var. İçer doğru adam bizim ruhumuzdur. Dışa dönük adam zihin ve bedendir. Kişinin fiziksel kanıtlara inanmasını temel almak, sadece doğal, insani bakış açısıyla inanmaktır, dışa dönük insanla inanmaktır. Kalple inanmak, ruhumuza inanmak demektir – içer dönük adamımızla.

Yuhanna bize diyor ki

"Kutsal Kitap'ın dediği gibi bana inanan, kalbinden canlı su nehirleri akacak" (Yuhanna 7:38).

İçimizdeki varlıktan akan inanç, kendimize ve çevremizdekilere akan canlı sudur.

MUSA – İMANIN BÜYÜK GENERALİ

Musa'nın Anne Ve Babası

İbraniler 11:23-29'da başka bir müthiş inanç örneği buluyoruz. Musa'nın hayatı başlı başına tam bir çalışma olabilir.

Musa'nın ailesi Firavun'un yapacaklarından korkmuyorlardı. İbranilerde, Musa'nın ailesinin onu üç ay boyunca saklaması imanla oldu. Tanrı'nın onlara alışılmadık bir çocuk verdiğini gördüler ve kralın yapabileceklerinden korkmadılar (v. 23 NLT).

Musa'nın İnancı

Kelimeler bu adamın inancını kapsayamaz. 40 yılını ıssız bir yerde geçirdikten sonra, Tanrı konuştuğunda, Firavunla yüzleşmekten korkmadı. Halkı için özgürlük istedi. Bir zamanlar Tanrı'nın elçisi olarak karşılanan bir oğul olduğu mahkemelerde durdu.

Kavmini kırk yılı aşkın bir süre, yemeklerinden, sularından, himayelerinden ve kanunlarından dolayı Tanrı'ya inanarak yönetti. Tanrı onunla yanan çalıktan konuştuğundan beri, Tanrı ile birlikte imanla yürüdü.

Musa'nın büyüyünce Firavun'un kızının oğlu gibi muameleyi reddetmesi iman etti. Günahın geçici zevklerinden zevk almak yerine Tanrı'nın kavminin zulmüne ortak olmayı tercih etti.

Mesih'in iyiliği için acı çekmenin Mısır'ın hazinelerine sahip olmaktan daha iyi olduğunu düşünüyordu, çünkü Tanrı'nın ona vereceği büyük ödüle bakıyordu (v. 24-26 NLT).

® Mısırı terk etti

Musa'nın bıraktığı inançla oldu. Kraldan korkmuyordu. Musa, gözlerini görünmez olandan ayırmadığı için yoluna devam ettiler (v. 27 NLT).

® *Hamursuz Bayramını Sakladı*

Musa'nın insanlara Hamursuz Bayramı'nı yaşatmalarını ve ölüm meleğinin ilk doğan oğullarını öldürmemesi için kapı direklerine kan serpmelerini emrettiği imana göreydi (v. 28 NLT).

® *Kızıldeniz'den geçti*

İsrail halkının Kızıldeniz'i sanki kuru zemindeymiş gibi geçmeleri inançla oldu. Ancak Mısırlılar takip ettiklerinde, hepsi boğuldu. (v. 29 NLT).

Musa Tanrı'yı tanıyordu.

Tanrı, Musa'nın yeryüzündeki en alçakgönüllü insan olduğunu ve Onunla yüz yüze konuştuğunu söyledi.

(Şimdi Musa'nın adamı çok alçakgönüllüydü, yeryüzündeki tüm erkeklerden daha fazlaydı.) ... Dedi ki: "Şimdi sözlerimi dinleyin: Eğer aranızda bir peygamber varsa, ben, RAB, bir imgelemde kendimi ona tanıtırım ve onunla rüyada konuşurum. Kulum Musa'ya öyle değil. O, bütün evime sadıktır. Onunla yüz yüze konuşuyorum, hatta açıkça, karanlık sözlerle değil ve Rab formunu görür (Sayılar 12:3,6-8).

DAYANAN İNANÇ

Havari Peter, devam eden inanç hakkında yazdı.

Bunda büyük bir sevinç içindesiniz, ancak şimdi bir süre için, gerekirse, çeşitli denemeler tarafından yas tutunuz, inancınızın gerçekliği, ateşle sınanmasına rağmen yok olan altından çok daha değerli olmak, sevdiğinizi görmeyen İsa Mesih'in vahyinde övgü, onur ve zafer olarak bulunabilir.

Şimdi O'nu görmüyor olsanız da, henüz inanıyorsanız, inancınızın sonunu - ruhlarınızın kurtuluşunu - alarak, ifade edilemez ve zaferle dolu bir sevinçle sevinirsiniz (1 Petrus 1:6-9).

Eyüp Örneği

Eyüp'ün test zamanı boyunca beyanları her zaman bir inanç anıtı olarak duracaktır. Eyüp ne olduğunu anlamadı. Arkadaşları kesinlikle anlamamış.

Eyüp 13'te, okuduğumuz 15.

Beni öldürmesine izin verme, yine de O'na güveneceğim.

Ve Eyüp 19:23-27'de ne harika bir inanç beyanı bulduk.

Sözlerimin yazıldığını!

Bir kitapta beşikte olduklarını! Bir kayaya demir bir kalem ve kurşunla kazınmış olduklarını, sonsuza dek! Çünkü ben, kurtarıcımın yaşadığını ve yeryüzünde sonunda duracağını biliyorum. Ve derim yok edildikten sonra, şunu biliyorum ki, bedenimde, kendim için göreceğim Tanrı'yı göreceğim ve gözlerim görececek, başka bir tane değil.!

Ve Eyüp'ün sözlerini düşünün 23:8-12

Bak, ileri gidiyorum, ama O orada değil, ve geri, ama O'nu algılayamıyorum; O, sol tarafta çalıştığı zaman, ben O'nu göremiyorum. Sağ eline döndüğünde O'nu göremiyorum. Ama O benim nasıl bir yol aldığımı bilir. Beni sınıdığı zaman, altın olarak çıkacağım. Ayağım O'nun adımlarına hızlı tutundu; O'nun yolundan çekildim ve geri çevrilmedim. Ben O'nun dudaklarının emrinden ayrılmadım. O'nun ağzının sözlerine gerekli yiyeceklerimden daha fazla değer verdim.

Eyüp, durumu ne olursa olsun Tanrı'ya inanıyordu.

İbraniler 11 üzerine birçok kitap yazılmıştır ve bu muhteşem bölüme bakmadan inanç üzerine hiçbir çalışma tamamlanmayana gerek yoktur. Bu kırk ayette "imanla" kelimeleri on sekiz defa kullanılır.

Çünkü farklı bir çeviri kullanmak genellikle Kutsal Kitap'ta yeni anlamlar görmemizi mümkün kılar, bu pasaj için Yeni Yaşayan İncil'i kullanacağız.

İnanç nedir? Umduğumuz şeyin gerçekleşeceğine dair emin bir güvencedir. Henüz göremediğimiz şeylerin kanıtıdır.

Tanrı, imanlarından dolayı insanlara eski günlerde onay verdi.

İnançla, tüm evrenin Tanrı'nın emriyle oluştuğunu, şimdi gördüklerimizi görülebilecek hiçbir şeyden gelmediğini anlıyoruz (İbraniler 11:1-3 NLT).

İnanç, umduğumuz şeyin gerçekleşeceğine dair emin güvencedir. Umut kendine güvenen bir güvenceye geçti. İnanç, doğal alemde görülemeyeni kabul etmektir. Tanrı bize evrenin yaratılmasının bile emirle – inançla – olduğunu söyler. Görünen görünmezden yaratıldı.

Habil

Kabil ve Habil iki farklı fedakârlık yaptılar ama Habil'in fedakarlığı imanla yapıldı. Çünkü imanla yapıldı, alındı.

Habil'in Tanrı'ya Kabil'den daha kabul edilebilir bir adak getirmesi imanla oldu. Tanrı, Habil'in erdemli bir adam olduğunu gösterme teklifini kabul etti. Ve Habil uzun zaman önce ölmüş olmasına rağmen, inancı nedeniyle hala bizimle konuşuyor (v. 4 NLT).

Hanok

İnanarak Hanok ölmeden cennete götürüldü- "aniden kayboldu çünkü Tanrı onu aldı." Fakat o, kabulden önce, Tanrı'ya hoş geldin diye tasdiki edildi.

İnanç olmadan Tanrı'yı memnun etmek imkansızdır. Ona gelmek isteyen herkes, bir Tanrı olduğuna ve onu içtenlikle arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır (vs. 5,6 NLT).

Nuh

Nuh'un ailesini selden kurtarmak için bir gemi inşa ettiği inancıyla oldu. Tanrı'ya itaat etti, o da onu daha önce hiç yaşanmamış bir şey hakkında uyardı. İnancıyla dünyanın geri kalanını kınadı ve Tanrı'nın gözünde doğru yapıldı (v. 7 NLT).

İbrahim

İmanla, Tanrı onu evden ayrılıp, Tanrı'nın kendisine miras olarak vereceği başka bir ülkeye gitmesi için çağırdığında İbrahim itaat etti. Nereye gittiğini bilmeden gitti. Tanrı'nın kendisine vadetmiş olduğu topraklara vardığında bile orada imanla yaşadı. Tanrı'nın da aynı sözü verdiği İshak ve Yakup da öyle. İbrahim bunu yaptı, çünkü tanrı tarafından tasarlanmış ve inşa edilmiş bir şehir olan ebedi temellere sahip bir şehri dört gözle bekliyordu (vs. 9-10 NLT).

Sarah

Sarah'ın Abraham'la birlikte çok yaşlı ve Sarah'ın kısır olmasına rağmen çocuk sahibi olabildiğine inanarak oldu. İbrahim, Tanrı'nın sözünü tutacağına inanıyordu. Ve böylece bütün bir ulus, çocuk sahibi olmak için çok yaşlı olan bu tek adamdan, İbrahim'den geldi - gökyüzünün yıldızları ve deniz kıyısındaki kumlar gibi, onları sayma yolu olmayan çok fazla insana sahip bir ulus (vs. 11-12 NLT).

Sonuna Kadar Sadık Olanlar

İnançla öldükleri için, Tanrı onların Tanrı'sına çağrılmak için utanmadı.

Bütün bu müminler, Tanrı'nın kendilerine vaat ettiğini alamadan öldüler, fakat onlar her şeyi uzaktan gördüler ve Tanrı'nın vaadini yerine geldiler. Yeryüzündeki yabancılardan ve göçebelere başka bir şey olmadıkları konusunda anlaştılar. Ve belli ki böyle konuşan insanlar kendi ülke diyebilecekleri bir ülkeyi dört gözle bekliyorlar.

Geldikleri ülkeyi kastetmiş olsalardı, geri dönmenin bir yolunu bulurlardı. Ama daha iyi bir yer, cennet gibi bir vatan arıyorlardı. Bu yüzden Tanrı, tanrıları olarak adlandırılmak için utanmaz, çünkü onlar için cennet gibi bir şehir hazırlamıştır (vs. 13-16 NLT)

İbrahim İshak'ı Teklif Etti

İbrahim'in, Tanrı onu sınarken İshak'ı kurban olarak teklif etmesi imanla oldu. Tanrı'nın verdiği sözleri alan İbrahim, tek oğlu İshak'ı kurban etmeye hazırды.

İbrahim, İshak'ın ölmesi halinde Tanrı'nın onu tekrar hayata döndürebileceğini sandı. Ve bir anlamda, İbrahim oğlunu ölümden döndü (vs. 17-19 NLT).

İshak Kutsanmış Yakup ve Esav

İshak'ın iki oğlu Yakup ve Esav'ı kutsadığı inancıyla oldu. Tanrı'nın gelecekte ne yapacağına güveni vardı (v. 20 NLT).

Yakup Yusuf'un Mübarek Oğulları

Yakup'un yaşlanıp ölürken Yusuf'un oğullarının her birini kutsadığı ve esasına yaşlanırken ibadette eğildiği imana göreydi (v. 21 NLT).

Yusuf

Ölümdeki Yusuf, İsrailoğulları'nın vaat edilen topraklara geri döneceğine inanıyordu.

Ve Yusuf, ölmek üzereyken, Tanrı'nın İsrail halkını Mısır'dan çıkaracağından emin bir şekilde söz etti. Bundan o kadar emindi ki, ayrılırken kemiklerini yanlarında taşımalarını buyurdu! (v. 22 NLT)

Duvarlar Yıkıldı

Yeşu Tanrı'ya inandı, O'nun talimatlarına itaat etti ve İsrail oğullarını Vaat Edilen Topraklardaki ilk doğaüstü zaferlerine götürdü. İnanç gereği insanlar yedi gün yürüdüler ve duvarlar yıkılarak geldi (v. 30 NLT)

Rahab

Rahab, casusları karşılarırken inançlı davrandı ve tanrıların gücüne inandığı için onlar için hayatını riske attı. Jericho

Fahişe Rahab'ın, Tanrı'ya itaat etmeyi reddeden diğerleriyle birlikte ölmediğine inanmıyorum. Çünkü casuslara dostça bir karşılama yapmıştı (v. 31 NLT).

Gidyon, Barak, Şimşon, Yeftah, Davut, Samuel ve Peygamberler

Daha ne kadar söylemem gerekiyor? Gidyon, Barak, Samson, Şimşon, David, Samuel ve tüm peygamberlerin inanç hikayelerini anlatmak çok uzun sürer.

İnanarak bu insanlar krallıkları devirdi, adaletle yönettiler ve Tanrı'nın kendilerine vaat ettiğini aldılar. Aslanların ağızlarını kapattılar, ateş alevlerini söndürdüler ve ölümden kılıcın kenarından kurtuldular. Zayıflıkları güce dönüştü. Savaşta güçlü oldular ve tüm orduları uçuşa geçtiler.

Erken Kilise

Kadınlar sevdiklerini ölümden döndü. Fakat diğerleri Tanrı'ya güvendi ve işkence gördü, Tanrı'dan dönüp özgür olmaktansa ölmeyi tercih etti. Dirilme umutlarını daha iyi bir hayata yerleştirdiler.

Bazıları alaya alındı ve sırtları kırbaçlarla kesildi. Diğerleri zindanlara zincirlenmişti.

Kimi taşlanarak öldü, kimi de ikiye bölündü; diğerleri kılıçla öldürüldü. Bazıları koyun ve keçi derileriyle dolaştı, aç, ezildi ve kötü muamele gördü.

Bu dünya için fazla iyidiler. Çöllerin ve dağların üzerinde dolaştılar, mağaralarda ve yerdeki deliklerde saklandılar.

Yarışı Bitirmeliyiz

Bahsettiğimiz bu insanların hepsi imanlarından dolayı Tanrı'nın onayını aldılar, fakat hiçbiri Tanrı'nın vadetmiş olduğu her şeyi almadı. Çünkü Tanrı'nın aklında onlara da fayda sağlayacak çok daha iyi şeyler vardı, çünkü yarışı bitirene kadar (vs. 32-40 NLT) yarışın sonunda ödülü alamazlar.

Sözü görmeseler de – Mesih'in – Teslim Edenin – geldiğini görmediler ve yine de inançla ölüme bile devam ettiler.

Ciddi Bir Uyarı

İbraniler kitabının yazarı, Eski Ahit'e inanarak yaşayan ve ölenlerin yoklamalarını yazmadan hemen önce, bize bir uyarıda bulundu.

Erdemli bir insan imanla yaşayacaktır. Ama yüz çeviren kimseden zevk almayacağım (İbraniler 10:38).

İbranilerde bize Tanrı'nın bu insanlardan utanmadığı söylenir.

Daha iyi bir yer, cennet gibi bir vatan arıyorlardı. Bu yüzden Tanrı, onlar için cennet gibi bir şehir hazırladığı için Tanrıları olarak adlandırılmak için utanmaz (İbraniler 11:16).

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. İbrahim'in dört inanç adımı neydi?

2. Tanrı, Sayılar Kitabı'nda Musa'yı nasıl tanımladı? Bu neden önemli?

DERS ÜÇ

İNANÇ TEMELLERİ

Doğüstü, dünyayı değiştiren inanç, kim olduğumuz sayesinde gelir. Biz İsa Mesih'te yeni yarattık. O'nun içinde olduğumuz için tanrısal bir inanca sahip olabiliriz. Biz O'nun kemiğinin kemiğiyiz ve O'nun etinin etiyiz ve O'nun sesini duyuyoruz.

Çünkü biz O'nun bedeninin, O'nun etinin ve kemiklerinin mensuplarıyız (Efesliler 5:30).

İsa'da iki pozisyonumuz olduğunu anlamamız gerekiyor. Birincisi Konumsal, ikincisi Deneyimseldir.

MESİH'TE BİZ KİMİZ

Yeni Doğum

Kurtuluş anında bir mucize gerçekteşti. Kutsal Ruh bizi İsa Mesih'in bedenine vaftiz etti.

Bir Ruh tarafından hepimiz tek bir bedende vaftiz edildik - ister Yahudiler ister Yunanlılar olsun, ister köle ister özgür olsun - ve hepsi tek bir Ruha içildi (1 Korintliler 12:13).

O'nda yeni bir pozisyonumuz var. Yeniden doğduk. Biz O'nda yeni yarattık.

Bu nedenle, Mesih'te biri varsa, o yeni bir yaratılıştır; eski şeyler vefat etti; her şey yeni hale geldi (2 Korintliler 5:17).

Eskiden olduğumuz "yaşlı insan" artık yok. O kişi "vefat etti." Her şey yeni oldu.

"Yeni yaratımlar" olarak Mesih'le biriz. O'nun her şeyi, biz. O'nun sahip olduğu her şey artık bizimdir. Ruhsal olarak ölmüştük. şimdi yepyeni bir kimliğe sahip yaşayan bir ruhuz.

Çünkü Adem'de olduğu gibi, Mesih'te de herkes ölecektir.

(1 Korintliler 15:22).

Tanrı'nın Doğruluğu

Bazıları, Tanrı'nın vaat ettiği her şeye inanmalarını ve almalarını engelleyen suçluluk ve kınama duyguları yaşarlar. Yeni yaratılışın vahiy, doğruluğun açığa çıkmasıdır. Artık "günahkarlar lütufla kurtarılmıyor". Yeni kreasyonlar olarak artık "günahkar" değiliz. İsa'nın tüm doğruluğu bizim oldu. Biz, yeni doğmuş ruh varlıklar olarak,

Mesih İsa'da Tanrı'nın doğruluğunuz. Kurtuluş anında olduğumuz için asla daha fazla erdemli olmayacağız.

Tanrı'yı memnun eden bir inançla yaşayacaksak, Mesih'te kim olduğumuzu bilmeliyiz. Yeni yaratılışın açığa çıkmasıyla, inancımız, O'nun Sözü'nün ortaya çıkardığı her şeye sahip olabileceğimize ve yapabileceğimize inanabilir.

Şu anda İsa'da Konumsal olarak harika bir yerimiz var. Tanrı'nın tek oğlu, Rabbimiz ve Kurtarıcımız olan İsa'yı yaptığımızda, O'na yerleştirildik ve çok güzel faydalar elde ettik.

Avantajlarımız

® İlahi Doğanın Paydaşları

Bize son derece büyük ve değerli sözler verildi, bunlar aracılığıyla ilahi doğanın bir parçası olabilirsiniz ... (2 Petrus 1:4)

® Sonsuz Yaşamı Paylaşın

İşte bu, Tanrı'nın bize ebedi ömür verdiği ve bu hayatın oğlunda olduğudur. Oğula sahip olanın hayatı vardır; Tanrı'nın oğluna sahip olmayanın hayatı yoktur. Tanrı'nın Oğlu adına inanan, sonsuz bir yaşama sahip olduğunuzu bilmenizi ve Tanrı'nın Oğlu adına inanmaya devam etmeye devam edebileceğinizi size yazdığım şeyler (1 Yuhanna 5:11-13).

® Doğruluğunu Paylaşın

Çünkü O, günahı bilmeyenleri, O'nda Tanrı'nın salahiyeti haline gelebiliriz diye yarattı (2 Korintliler 5:21).

® Oğullarını Paylaşın

... O'nun iradesine göre, İsa Mesih'in kendisine evlat edinilmesini önceden tahmin etti (Efesliler 1:5).

® O'nun kaderini paylaşıyoruz

Ben de miras edindiğimiz, O'nun iradesine göre her şeyi işleyen O'nun amacına göre önceden belirlenmiştir (Efesliler 1:11).

® Krallığını ve Rahipliğini paylaşıyoruz

... Ve bizi Tanrı'sına ve Babasına krallar ve rahipler yaptı, O'na sonsuza dek zafer ve hakimiyet oldu. Amin (Vahiy 1:6).

İMAJINA UYGUN OLMAK

Ruhlarımız yeni yaratımlar olarak yeniden doğarken ve Mesih'te yepyeni bir kimliğe ve konuma sahipken, hala Mesih'in imajına deneyimsel olarak uyması gereken bedenlerimiz ve ruhlarımız var. Vücudumuzun iyileşmeye ihtiyacı olabilir ve ruhlarımızın restorasyona ihtiyacı olabilir.

Serbest Kalma

Bizi bedenlerimizde ve ruhlarımızda özgür hale getiren gerçeğin bilgisidir.

John şöyle yazmış:

"Ve gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kacak"
(Yuhanna 8:32).

Tanrı'nın Sözü'nün doğruluğunu bilmek, Tanrı'nın bize sağladığı her şeye inanmayı, konuşmayı ve almayı Mesih İsa'da yeni yaratılışlar olarak özgürce sağlayacaktır.

Zihinlerimiz Yenileniyor

Kelime'yi okuyup meditasyon yaparken, Kutsal Ruh ruhlarımızı geri kazandırıyor. İnançla yürümemizi sağlamak için zihinlerimiz yenileniyor.

Bu yüzden size yalvarıyorum, kardeşlerim, Tanrı'nın merhametleri tarafından, bedenlerinize, kutsal, Tanrı'ya kabul edilebilir, makul hizmetiniz olan canlı bir kurban sunmanızdır. Ve bu dünyaya uymayın, zihninizin yenilenmesiyle dönüştürülün, Tanrı'nın bu iyi, kabul edilebilir ve mükemmel İrtelinin ne olduğunu kanıtlayabilirsiniz (Romalılar 12:1,2).

Duygularımız Geri Yükleniyor

Ruhlarımızın duyguları geri kazanılıyor.

Beni yeşil meralarda yatırıyor; Beni durgun suların yanına götürüyor. Ruhumu geri kazandırır (Mezmurlar 23:2,3a).

Ruhlarımız ve bedenlerimiz Mesih'te sahip olduğumuz tüm faydaları alır.

Tanrı'yı kutsa, ey ruhum; Ve içimdeki her şey, kutsal adını kutsa!

Tanrı'yı kutsa, ey ruhum, ve O'nun bütün faydalarını unutma: Bütün günahlarını affeden, bütün hastalıklarını iyileştiren, hayatını yıkımdan kurtaran, seni sevgi doluluk ve şefkatli merhametlerle taçlandıran, ağzını iyi şeylerle tatmin eden,

Böylece gençliğin kartalinki gibi yenilenir (Mezmurlar 103:1-5).

Deneyimsel Faydalarımız

® Barış

Tanrı bize mükemmel bir huzur verdi.

Sana güvendiği için akli üzerinde kalan onu mükemmel bir huzur içinde tutacağınız (Yeşaya 26:3).

® Sevinç

İçsel mutluluğun ya da neşenin yeri

Bana hayat yolunu göstereceksin; Huzurunuzda neşe dolu; Sağ elinde sonsuza kadar zevkler vardır (Mezmurlar 16:11).

® Mukavemet

Rabbi bekleyenler güçlerini tazeleyecekler; kartallar gibi kanatlarla binecekler, koşacaklar ve biliyor olmayacaklar, yürüyecekler ve bayılmayacaklar (Yeşaya 40:31).

® Sebat

Rabbin adı güçlü bir kuledir; ona doğru koşan ve güvenlidir (Atasözleri 18:10).

® Güç

Kutsal Ruh üzerinize geldiğinde güç alacaksınız

(Elçilerin işleri 1:8' i).

® Çarpışma Yeri!

Çünkü Tanrı'dan doğan her şey dünyayı yenerek yenir. Ve bu, dünyanın üstesinden gelen zaferdir- inancımız. O, dünyayı yenen, ama İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanan kimdir? (1 Yuhanna 5:4,5)

Koşulların ne kadar zor olduğu - baskıların, sıkıntıların veya yaşam sorunlarının ne kadar büyük olduğu fark etmez. Mükemmel bir huzura sahip olabiliriz. Filipililerde okuruz.

Hiçbir şey için endişelenin, ama her şeyde dua ve dua ile, Şükran Günü ile, isteklerinizi Tanrı'ya bildirin ve tüm anlayışı aşan Tanrı'nın huzuru, Mesih İsa aracılığıyla kalplerinizi ve zihinlerinizi koruyacaktır (Filipililer 4:6-7).

Dikkat ederseniz dua ve dualarımız Şükran Günü ile birlikte kılınacak.

HAREKETE GEÇMEK

Akıl mı Kalp mi?

Aklımızla inandığımızla kalbimizle inandığımız şey arasında önemli bir ayrım vardır. Zihinlerimizle birçok şeye inanırız ve inandığımız şeylerin çoğu İncil'den öğrendiklerimizdir.

İnanmak iyidir. İncil'in Tanrı'nın ilham verici kelimesi olduğuna inanıyoruz. İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanıyoruz. Biz dünyaların O'nun tarafından yaratıldığına inanıyoruz. Âdem ve Havva'nın O'nun tarafından yaratıldığına ve onlara yeryüzünde hakimiyet sahibi olmalarını söylediğine inanıyoruz. İsa'nın hastaları iyileştirdiğine inanıyoruz. İsa'nın havarilere, O'nun yaptığı işlerin de yapabileceğini söylediğine inanıyoruz.

Biz Sözün öğrencileriyiz ve inandığımız çok ama çok şey var.

İnanç mı?

Ancak inanç, zihinlerimizle inandığımızın ötesine geçer. İnanç, Kutsal Ruh 'tan gelen vahiyle gelir. Bu vahiy ile kişisel olarak konuşulan bir Tanrı Sözü olarak inanç ruhlarımıza sızır. İşte o zaman kalplerimizle inanırız.

(Ama ne diyor? "Kelime yakınınızda, ağızınızda ve kalbinizde bile" (yani vaaz ettiğimiz iman kelimesi) (Romalılar 10:8).

Bu kelime kalplerimize vahiy ile gelir.

Eğer ağızınızla Rab İsa'yı itiraf ederseniz ve Tanrı'nın O'nu ölümden diriltmiş olduğuna kalbinize inanırsanız, kurtulursunuz. Çünkü kalple doğruluk inanır ve ağız itirafı kurtuluşa yapılı (Romalılar 10:9,10).

İnanç sadece aklımızla değil, kalbimizle de inanmaktır.

İnanç inandığımız şeyi alıp eyleme geçiriyor. İmanın kanıtı itaat eylemidir. Havari Yakup şöyle yazmış:

Biri inancı olduğunu ama işleri olmadığını söylerse ne olur kardeşlerim? İnanç onu kurtarabilir mi? (Yakup 2:14)

Karşılık gelen eylem

İnanç her zaman karşılık gelen eylemlerle eşlik eder. Yakup işe yaradığını söyledi. "Eylemler" kelimesinin ikamesini oluşturan aşağıdaki bölümü okuyabilirsiniz.

Bu nedenle, işleri (eylemleri) yoksa, kendi başına inanç da ölmüştür. Ama biri der ki: "Sizin iman ettiniz, benim de işlerim *var*." İşleriniz (yaptıklarınız) olmadan bana imanınızı gösterin, ben de size imanımı işlerimle *göstereyim*.

Tek bir Tanrı olduğuna inanıyorsun. İyi iş yapıyorsun. İblisler bile inanıyor ve titiyor! Ama bilmek ister misin, ey aptal adam, işsiz (eylemsiz) inancın öldüğünü mü?

Babamız İbrahim, İshak'a mihrapta oğlunu teklif ederken iş (eylemler) ile haklı değil miydi?

İnancın eserleriyle (eylemleriyle) birlikte çalıştığını ve işlerle (eylemlerle) inancın mükemmel hale geldiğini görüyor musunuz?

"İbrahim Tanrı'ya inandı ve ona doğruluk adına hesap verildi" yazan kitap yerine getirildi. Ve ona Tanrı'nın dostu deniyordu.

O zaman bir adamın sadece inançla değil, işle (eylemlerle) haklı olduğunu görürsünüz.

Aynı şekilde, fahişe Rahab da elçileri alıp başka bir şekilde gönderdiğinde işlerle (eylemlerle) haklı değil miydi?

Çünkü ruhu olmayan beden öldüğü için, işsiz (eylem) inanç da öldü (Yakup 2:17-26).

Gerçek Test

İnanmışımızı söylediğimiz şeye karşılık gelen bir eylem yoksa, sahip olduğumuz şeyin kafa bilgisi olduğunu bilelim. İman ruhlarımıza vahiy ile gelir ve sonra kalplerimizle inanırız - her zaman aldığımız inancın kanıtını verecek bir inanç eylemi olacaktır.

LİDERLERİMİZİ TAKİP EDİYORUZ

İsa

Kutsal Yazılar eyleme geçen inanç örnekleriyle doludur, ancak en büyük örneğimiz olan İsa ile başlayalım.

@ Ne derse desin, yap!

Yuhanna 2'de, İsa'nın kaydedilen ilk mucizesini okuduk. Düşün şöleninde suyu şaraba dönüştürüyordu. Cana

Meryem hizmetçilere ne söyledi?

"Sana ne derse yap."

Ve İsa onlara talimatlar verdi.

"Su kaplarını suyla doldur." "Şimdi biraz çek ve şölenin efendisine götür."

Suyun ne zaman şaraba dönüştüğünü merak ediyorum. Su kaplarını doldurdıkları gibi mi, yoksa ziyafetin efendisine götürdükleri gibi mi?

İtaat ederek, talimatlar doğal alemde aptalca görünse bile, İsa'ya itaat ettiler ve O'nun dediğini yaptılar ve mucize gerçekleşti.

@ Elinizi Uzatın

İsa adamı solmuş bir eliyle gördüğünde, talimatları basitti. Doğal olarak imkansız, ama bir inanç anında basit.

İşte, eli solmuş bir adam vardı.

Sonra adama dedi ki:

"Elini uzat." Ve onu uzattı ve diğeri gibi bir bütün olarak restore edildi (Matta 12:10a, 13).

@ Yatağınızı Alın

Bazı arkadaşlar felçli dostlarını İsa'ya iyileştiremediler. Ama İsa'nın iyileştirici gücünü duymuşlardı. Bu güce o kadar çok inanıyorlardı ki, çatıya çıkıp kiremitleri kaldırdılar ki dostlarını İsa'ya bırakabilsinler. İsa ne yaptı?

İmanlarını görünce ona: "İnsan, günahların seni affetti" dedi. "Sana diyorum ki, kalk, yatağını al ve evine git."

Hemen onların huzuruna çıktı, üzerine uzandığını aldı ve Tanrı'yı yücelterek kendi evine gitti (Luka 5:20, 24b,25).

İsa inançlarını nasıl gördü?

Onların yaptıklarını gördü ve bu eylemler imandı.

Müritler

@ Yine de Senin Sözünle

Luka 5:4-7'ye bakalım.

Şimdi O (İsa) konuşmayı bıraktığında, Simon'a dedi ki, "Derinlere fırlatın ve ağlarınızı bir av için bırakın."

Fakat Simon cevap verdi ve O'na dedi ki: "Üstat, bütün gece çalıştık ve hiçbir şey yakalamadık. Yine de senin sözüne göre ağı hayal kırıklığına uğratacağım."

Bunu yaptıklarında çok sayıda balık yakaladılar ve ağları kırılıyordu. Bunun için diğer teknedeki ortaklarına gelip onlara yardım etmeleri için işaret verdiler. Gelip iki tekneyi de doldurdular, böylece batmaya başladılar.

Simon balıkçıydı. İsa marangozdu. Simon olaylara doğal gözle bakabilirdi, ağı indirmeyebilirdi. Bu balıkçılık alanındaki bilgisi kesinlikle İsa'nın bilgisinden daha fazlaydı. Ama İsa'nın sözlerini duydu ve itaat ederek ağı hayal kırıklığına uğrattı.

İman, İsa'nın sözlerini hem duymak hem de yapmaktır.

Tanrı bugün bizimle konuşuyor. Bize refah ve sağlık getirecek yolları anlatıyor.

Elçilerin alem kitabındaki ilk şifada, müritlerin imanla dışarı çıktıkları hakkında bir şeyler okuduk. Onları İsa'yı örnek alarak görüyoruz.

Sonra Peter dedi ki,

"Gümüş ve altın yok, ama elimde olan şey size: Nasıralı İsa Mesih adına, ayağa kalkın ve yürüyün."

Onu sağ elinden tuttu ve kaldırdı ve hemen ayakları ve ayak bileği kemikleri güç aldı. Bu yüzden, zıplayarak, ayağa kalktı ve yürüdü ve onlarla tapınağa girdi- yürüdü, sıçradı ve Tanrı'yı övdü (Elçilerin işleri 3:6-8).

Jericho nun Duvarları

İsrail oğulları Vaat Edilen Topraklara yeni gelmişlerdi ve Eriha'nın tahkim edilmişleri tam önlerinde duruyordu. Tanrı Yeşu'ya ne dedi?

Ve Tanrı Yeşu'ya dedi ki:

"Gördün mü! Eriha'yı, kralını ve yiğitlerin yiğitlerini senin eline verdim. (Yeşu 6:2)

Şimdi, bir dakika. Burası büyük bir kaleydi. Ordu içerideydi, duvarlar güçlüydü ve kuşatmaya hazırdılar. Ama Tanrı dedi ki, ben sizin ellerinize verdim. Bu geçmiş zaman. Ben zaten verdim ...

Sonra Tanrı onlara doğal olarak hiçbir anlam ifade eden talimatlar verir. Altı gün boyunca şehirde dolaşp trompetleri patlatıp kampa geri döneceklerdi. Yedinci gün, yedi kez şehirde dolaşp trompetleri patlatacaklardı ve duvarlar yıkılacaktı.

Josua'nın bir seçim yapması gerekiyordu. Tanrı'nın talimatına uyar mı? Tanrı'nın sözüyle hareket eder ve ordusundaki tüm savaşçılardan bu kelimeye göre hareket etmelerini ister mi?

Yaptı ve bildiğimiz gibi duvarlar yıkıldı.

Tanrı bize bir söz verdi mi, mesela.

Tanrı'm tüm ihtiyacınızı Mesih İsa'nın yüce zenginliklerine göre karşılar (Filipililer 4:19)?

Eğer maddi sıkıntılar yaşıyorsanız, ne yapacağınızı Tanrı'dan isteyin ve O'nun dediğini yapın. O'nun kalplerimizle söylediklerine gerçekten inandığımız zaman, itaatle karşılık vereceğiz.

Ürdün Nehrinde Naaman

Naaman Suriyeli bir kaptandı ve bir köle kızı vardı. Cüzzamlı olduğunu duyunca, ona İsrail'deki Elisha peygamberini anlattı; Cüzzamdan bile onu iyileştirebileceğini. Naaman, İsrail'e ve peygamber Elişa 'ya gittiği için umut doğmuş olmalı. Atlarıyla, savaş arabalarıyla, hizmetçileriyle birlikte geldi ve kendisine büyük saygı gösterilmesini bekledi. Ama ne oldu?

Sonra Naaman atları ve arabasıyla gitti ve Elisha'nın evinin kapısında durdu. Ve Elişa ona bir haberci gönderip dedi:

Git ve Erden'de yedi defa yıkan, etin sana iade edilecek ve pak olacaksın.

Fakat Naaman öfkeleni ve gitti ve dedi ki: "Gerçekten de kendi kendime dedim ki, "O, mutlaka bana gelecek, ayağa kalkacak ve Rabbin adını Tanrı olarak çağırarak, elini yere sallayacak ve cüzzamı iyileştirecek."

"Abanah ve Pharpar, Şam'ın ırmakları, İsrail'in bütün sularından daha iyi değil mi? Onlarda yıkanıp temiz olamaz mıyım?" Bu yüzden öfkeyle döndü ve gitti.

Ve kulları yanına gelip onunla konuştular ve dediler ki: "Babacığım, peygamber sana büyük bir şey yapmanı söyleseydi, onu yapmaz mıydın? O zaman sana, 'Yıka ve temiz ol'?"

Tanrı'nın adamının sözüne göre, Ürdün'de yedi defa battı. Ve eti küçük bir çocuğun eti gibi restore edildi ve temizdi

(2 Krallar 5:9-14).

Naaman varlıklı bir adamdı ve kendini alçakgönüllülükle ve Ürdün nehrine yedi kez dalmak onun için kolay değildi. Kesinlikle hiç mantıklı değildi. Tanrı beklediği şekilde cevap vermemiştii ve öfkeyle eve gitti, ama sonra ... Tanrı'ya itaat etti. Tanrı ne dediyse onu yaptı. Ürdün nehrine Yedi kez daldı ve iyileşti.

İyi inanç savaşı ile savaşın

Yaratılıştan Vahiye kutsal kitap, inançlarını ortaya atan kadın ve erkeklerin anlatımıdır. Başkasının onlara inanmasını bekleyen insanların hikayeleri değildir.

İman, "Aman Tanrı ne isterse..." değildir. "Gelecekte bir süre iyileşeceğimi biliyorum." "Eğer Tanrı bir şey yapmamı istiyorsa, bana söyler."

İnanç durumumuzu ele alıyor – Tanrı'dan haber alana kadar dua etmek – Kutsal Ruh bizi cevaba işaret edene kadar kutsal yazıları aramak.

Yakup'in sözlerini hatırla.

Yani inanç, eğer işleri yoksa (onu destekleyecek amel ve itaat eylemleri), tek başına gücün yoksul (çalışamaz, ölü) (Yakup 2:17 Güçlendirilmiş İncil).

Timoteos bize iyi inanç savaşı vermemizi söyler (1 Timoteos 6:12a).

Efesliler 'de okuyoruz, bu yüzden Tanrı'nın tüm zırhını alın, kötü günde dayanabilesiniz ve her şeyi yapmış olabilirsiniz, ayakta durmak için.

Bu nedenle, belinizi hakikatle sarmış, doğruluk göğsünü takmış ve barış müjdesinin hazırlanmasıyla ayaklarınızı tırnağınızla ayağa kaldırmış olmak; her şeyden önce, kötü olanın tüm ateşli dartlarını söndürebileceğiniz inanç kalkanını almak (Efesliler 6:13-16).

Her gün sağlığımız, mali durumumuz, ailelerimiz, uluslarımız için bir savaş için içiniz. İnananların Tanrı'nın Kelamını duymalarının – Tanrı'nın Kelamını söylemelerinin – ve o Söze iman etmenin zamanıdır.

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. İnanç sahibi olmanın on faydasını listeleyin.

2. Kutsal Kitap'ta eyleme olan inancın ve bunun hayatınızı nasıl etkilediğine dair bir örnek verin.

DERS DÖRT

İNANCIN ALTI TEMEL UNSURU

Tanrı'nın Sözü'nü İman Yoluyla Almak

Tanrı'nın Sözü, her müminin hakkı olan sözlerle doludur. Ancak bu vaatlerden faydalanmak için Tanrı'nın Sözüne dayanarak belli şartları yerine getirmeliyiz. Bunlar inancın altı temel unsurudur. Tanrı'nın Sözüne göre zaten refah ve İlahi sağlıkla kutsanmış olan birçok kişi, bedenlerinde yoksulluk, hastalık, hastalık ve acıyla yaşıyor çünkü bu altı temel inanç unsurunun her biri hayatlarında bir gerçeklik değil. Bu altı temel iman unsuru sayesinde her mümin, Tanrı'nın Sözünde bulunan sözlerin bütün faydalarını alabilir ve deneyimleyebilir.

İnancın altı temel unsuru şunlardır:

® Bize ait olanı bilin Babadan bunu isteyin İnanın ve inancımıza dair İnanç Beyanları Alın İnanç Dayanıklılığı

İnancın altı temel unsuru şunlardır:

- ® Bize ait olanı bil
- ® Bunu babadan iste
- ® İnan ve Al
- ® İnanç Beyanları
- ® İnancımıza göre hareket et
- ® İnanç dayanıklılığı

BİZE NE AİT OLANI BİL

İnanca sahip olmak için, önce Tanrı Sözünden bize neyin ait olduğunu bilmeliyiz. Kutsal Kitap'ta dört farklı adam tarafından Tanrı'nın vaatlerini bulmak için Kelime'yi aramanın önemi bize anlatılır.

Peygamber Yeremya

Peygamber Yeremya, Tanrı'nın vaatlerini aramanın hayatında ne kadar neşeli ve harika olduğunu anlatır.

Sözlerin bulundu, ben onları yedim. Çünkü bana sizin adınız, ey Rab Ev Sahiplerinin Tanrısı (Yeremya 15:16) denir.

Havari Petrus

Tanrı Sözü'nün vaatlerini bulmalı ve bilmeliyiz. Bu sözlerin ne olduğunu bilmeli ve her birinin Tanrı'nın Sözüne inananlar olarak bize ait olduğunu bilmeliyiz.

Lütuf ve huzur, Tanrı'nın ve Rabbimiz İsa'nın bilgisi dahilinde size çarpılır, çünkü ilahi gücü bize hayata ve tanrısallığa ilişkin her şeyi, bizi şan ve faziletle çağıran O'nun bilgisi aracılığıyla, bize aşırı derecede büyük ve değerli sözler vermiştir. bunlar sayesinde, şehvet yoluyla dünyadaki yozlaşmadan kurtulmuş olarak ilahi doğanın bir parçası olabilirsiniz (2 Petrus 1:2 – 4).

Tanrı'nın vaatleri "son derece büyük ve değerlidir." Bu vaatleri keşfetmek için Kutsal Yazıları aramalıyız ki bize ait olanı bilelim.

Havari Yuhanna

İnancımız bildiklerimizin üstüne çıkamaz.

"Ve gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kacak" (Yuhanna 8:32).

Tanrı'nın Sözü'nün bizi özgür kılacak gerçeğin bilgisi, ancak Tanrı'nın Sözü'nün okunup incelendikçe Kutsal Ruh tarafından bize açıklanabilir. Tanrı'nın Sözü'nün "gerçeği" biz bilmeden bizi özgür yapamaz. Bize açığa çıkan şey doğal akla aptalca gelse bile; bizi özgür yapacak olan, Tanrı'nın Sözü'nde bulunan "hakikatin" bilgisidir.

Havari Pavlus

Pavlus Korintliler'e şöyle yazmış:

Fakat yazıldığı gibi: "Göz, Tanrı'nın O'nu sevenler için hazırladığı şeyleri ne gördü ne kulak işitti ne de insanın kalbine girdi."

Ama Tanrı, Ruhu aracılığıyla bize [onları] açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, evet, Tanrı'nın derin şeylerini araştırır. Çünkü insanın içindeki şeyleri, içinde bulunan adamın ruhundan başka kim bilir? Öyle olsa bile, Tanrı'nın Ruhu dışında hiç kimse Tanrı'nın şeylerini bilemez.

Şimdi, dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruhu aldık, Tanrı tarafından bize özgürce verilen şeyleri bilebileceğimizi. Bu şeyleri de konuşuyoruz, insanın bilgeliğinin öğrettiği kelimelerle değil, Kutsal Ruh'un öğrettiği kelimelerle, ruhsal şeyleri ruhsalla karşılaştırarak.

Fakat doğal insan, Tanrı'nın ruhunun bir şeyini almaz, çünkü onlar ona karşı bir aptallıktırlar. O, onları bilemez, çünkü onlar alelade bir imkâncıdırlar. Ama manevi olan her şeye hükmeder, yine de kendisi hiç kimse tarafından yargılanmaz. "Rabbin aklını kim biliyordu da O'na talimat verebilir?" Ama İsa'nın akli bizdedir (1 Korintliler 2:9 – 16).

SOR!

Zaten bize ait olanı Tanrı'dan istemeliyiz. Birçok dua, bir durumdan bahsettiğimiz için cevaplandırılmaz, ancak bu konuda dua etmeye asla vakit bulamaz.

Havari Yakup şöyle yazmış:
... sormadığınız için yok (Yakup 4:2b).

İsa dedi ki ...

"Sor, sana ver, ara ve bul; kapıyı çalarsan sana açılır. İsteyen herkes alır, bulan bulur ve kapıyı çalan için açılır. "Ya da aranızda hangi adam var ki, oğlu ekmeğe isterse ona taş verecek?"

"Ya da bir balık isterse, ona bir yılan verir mi?" Eğer o zaman, kötü olarak, çocuklarınıza nasıl iyi hediyeler vereceğinizi bilerseniz, cennette bulunan Babanız, O'na soranlara daha ne kadar güzel şeyler verecektir! (Matta 7:7 – 11)

Nimetler Bizimdir

Tanrı, bu dünyada bolluk ve sağlıkla dolu muzaffer bir hayat yaşamak için ihtiyacımız olan her şeyi bize baht etti. Bu nimetlerin her biri zaten bize ait. Cennette zaten varlar.

Mesih'teki cennetteki her manevi nimeti bize bahşeden Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası kutsanmıştır (Efesliler 1:3).

Ne sorarsak soracağız

Ancak, bu nimetleri alabilmek için, sadece ne olduklarını bilmekle kalmayıp, Baba'dan da bunları istemeliyiz.

... Babaya benim adıma ne sorarsanız verin, size verecektir. "Şimdiye kadar benim adıma hiçbir şey sormazsınız. Sorun ve neşenizin dolabileceğini alacaksınız (Yuhanna 16:23b, 24).

Tanrı bize, Ondan istediğimiz her şeyi alacağımıza dair söz verdi. Baba'dan Sözünde vaat ettiği şeyi istemek, Tanrı'nın Sözünde bulunan sözlerden herhangi birinin tecellisini alabilmek için gerekli olan bir başka önemli iman unsurudur.

"Ve dua ederken ne sorarsanız isteyin, inanarak, alacaksınız" (Matta 21:22).

"Ama almadım"

Yakup bize sorabileceğimiz ve alamayacağımız iki neden olduğunu söylüyor. Birincisi, O'nun iradesine göre sormamış olmamızdır.

İstersiniz ve almazsınız, çünkü onu zevklerin için harcayasınız diye yanlış diliyorsunuz. (Yakup 4:3).

İkincisi, hiç şüphe duymadan inançla sormamız gerektiğidir.

Şüpheye düşen, rüzgarın sürüklediği ve attığı bir deniz dalgası gibidir. Çünkü o adam, Tanrı'dan bir şey alacağını sanmasın. çünkü o çift fikirli, her yönden dengesiz bir adamdır (Yakup 1:6-8).

İNANIN VE ALIN

Onlara sahip olmak için Tanrı'nın bize verdiği sözleri aldığımızı inanmalıyız.

İsa İnan dedi

"Bu yüzden size diyorum ki, namaz kılarken istediğiniz her şeyi, aldığınıza inanın ve onlara sahip olacaksınız (Markos 11:24).

Bir söz alabilmek için, sadece sözün ne olduğunu bilmek ve Tanrı'dan söz istemekle kalmamalı, aynı zamanda bu sözün faydasının bizim olduğuna ve istediğimiz anda aldığımızı inanmalıyız. Bu sözün kanıtının hayatımızda zaten ortaya çıkıp çıkmadığına bakılmaksızın, "aldığımızı inanmalıyız." İnanarak istediğimiz anda bu sözü çoktan aldığımızı inanmalıyız. Gördüklerimiz ve hissettiklerimiz bize inanmıyor. Tanrı'nın Sözünün söylediklerine inanıyoruz.

Alan soran herkes için... (Matta 7:8a).

İsa ona dedi ki: "Thomas, beni gördüğün için iman ettin. Görmeyen ve henüz inanmayanlar kutsanmıştır" (Yuhanna 20:29).

İbraniler Kitabı Yazarı

İbraniler kitabının yazarı, özenle soranların mükafatının Tanrı olduğunu söyler.

Fakat iman olmadan O'nu memnun etmek mümkün değildir, çünkü Tanrı'ya gelen, O'nun öyle olduğuna ve O'nu özenle arayanların mükafatını aldığına inanmalıdır (İbraniler 11:6).

İNANÇ BEYANLARI

Tanrı'nın Sözüne dayanarak inandığımız şeyi söylemeliyiz, kelimelere dökmeliyiz. O zaman ne dersek onu yaparız.

İsa dedi

"Şüphesiz, bu dağa kim 'Kaldırılın ve denize dökülün' derse ve kalbinde şüphe etmiyorsa, söylediği şeylerin yapılacağına inanıyorsa, ne derse desin ona sahip olacağına inanmaktadır" (Markım 11:23).

İnanç Konuşuyor

Havari Paul şöyle yazmış:

... Ancak inancın doğruluğu bu şekilde konuşur ... Ama ne diyor? "Söz yakınınızda, ağızınızda ve kalbinizdedir" (yani vaaz ettiğimiz iman sözü): Eğer ağızınızla Rab İsa'yı itiraf ederseniz ve Tanrı'nın O'nu diriltmiş olduğuna kalbinize inanırsanız, kurtulacaksınız. Çünkü kalple kişi doğruluğa inanır ve ağız itirafı kurtuluşa yapılır (Romalılar 10:6a,8-10).

Söylediklerimiz ile neye inandığımızı ve ne alacağına inandığımızı beyan ediyoruz. Sözlerimiz önemlidir çünkü onlar aslında inandığımız şeydir.

Sorunları Konuşmayın

Sadece inançla alabiliriz. Eğer inançsa, o zaman artık sorunu konuşmuyoruz, bunun yerine Sözü konuşuyoruz. İncamızın bir beyanını yaparak "dudaklarımızın meyvesi ile" yaratıyoruz.

Bu nedenle O'nun tarafından Tanrı'ya sürekli olarak hamd kurban etmemize, yani dudaklarımızın meyvesine, O'nun adına şükretmemize izin verelim (İbraniler 13:15).

İnanç Konuş

Kalplerimize inandığımız şeyi ağızımızla itiraf edeceğiz. Aklımızla bir şeye inanmak başka bir şeydir, ancak Tanrı'nın "Rhema"sını duyarak inanç geldiğinde, şimdi kalbimizde inandığımız şeyi konuşuyoruz.

İtiraf, inanç konuşmaktır. Konuştuklarımız, duygularımıza veya semptomlarımıza değil, Kelime'ye uymalıdır. Yunanca 'itiraf et' kelimesi "kabul etmek" ya da Tanrı'nın söylediği şeyi konuşmak anlamına gelir. İtiraf ele geçirmeyi getirir.

Kelimelerimiz Yaratıyor

Biz Tanrı'nın suretinde ve benzerliğinde yaratıldık. Tanrı, ağzından çıkan sözlerle yarattı.

İnançla, dünyaların Tanrı'nın sözüyle çerçevelenmiş olduğunu anlıyoruz, böylece görülen şeyler görünür olan şeylerden yapılmadı (İbraniler 11:3).

Biz de ağzımızdan çıkan kelimelerle "yaratabiliriz". İnançla Tanrı Sözü'nün ağzımızdan çıktığı zaman serbest bırakılan yaratıcı bir güç vardır.

İbrahim'e geri dönmek

Tanrı İbrahim'e: "Ben sizi birçok ümmetin babası yaptım" diye söz verdi. Hatta adını Abramdan İbrahim'e çevirdi, bu da birçok ulusun babası anlamına geliyor. Fakat İbrahim'in çocuğu yoktu ve yüz yaşındaydı. Doğal olarak Abraham ve Sarah'nın hamile kalması ve çocuk sahibi olması imkansız görünüyordu.

İbrahim, doğal alemde gördüklerini ve hissettiklerini itiraf etmedi. Bunun yerine Tanrı'nın söylediklerini itiraf etti. "Var olmayan şeylere öyle demiş gibi" derdi. Aksine tüm doğal kanıtların aksine, Tanrı'ya inandı ve bu inançta Tanrı'nın söylediklerini söylemeye başladı. O, inkarda tereddüt etmedi. Tanrı'nın vaat ettiği şeyin hayatında gerçeğe dönüşeceğine tamamen inanmıştı.

Bazıları sorabilir, "Bu iyileşmenin tezahür ini almasaydım iyileştiğimi söylemek sahtekarlık olmaz mı?" Cevap "Hayır. Eğer Söz iyileştirdi derse hasta olduğumu söylemek sahtekarlık olur."

İNANCIMIZA GÖRE HAREKET ET

İnancımıza göre hareket etmeliyiz.

Eylemler İnancı Yansıtır

Bu inanç unsurlarının her birinin ilerlemesi vardır. Tanrı'nın bize ne vaat ettiğini keşfettikten ve öğrendikten sonra, ve bunu istedik, ve bu sözü aldığımızı inandık ve şimdi inancımızı söylüyoruz, şimdi inancımıza göre hareket etmeliyiz. "İşlerimiz" veya "itaat eylemlerimiz" bir

anlaşmaya varmalı ve inandığımızı söylediğimiz şeye eşlik etmelidir.

Yakup şöyle yazmış: "Eğer birisi inancı olduğunu ama eserleri olmadığını söylerse, kardeşlerim ne kadar kâr eder? İnanç onu kurtarabilir mi?"

... İnanç tek başına, eğer eserleri yoksa, ölmüştür (Yakup 2:14).

Sözünü Yapanlar Olun

Sadece işitici değil, sözün sahibi olmalıyız.

Ama sözün işleyenleri olun, sadece işitmeyenler değil, benliklerinizi aldatın. Çünkü kim sözü işitir, işleyen değil de işitir, aynada doğal yüzünü gözlemleyen bir adam gibidir; Çünkü kendini gözlemler, gider ve nasıl bir adam olduğunu hemen unuttur. Fakat mükemmel özgürlük yasasına bakan ve [içinde] devam eden ve unutkan bir dinleyici değil, işin bir iş bitiricisi olan, bu yaptığı işte kutsanacaktır (Yakup 1:22-25).

İbrahim – Sözü Yapan

Sonunda İbrahim sözünü aldı. Yıllar sonra İshak doğdu. İbrahim'in inandığı her şey oğlu İshak'a sarılmıştı ve sonra Tanrı, İshak'ı yanmış bir adak olarak sunmasını söyleyerek İbrahim'i sınavında daha da iman istedi. Bu İbrahim için ne kadar zorsa da, Tanrı'ya itaat etti ve İshak'ı onu kurban etmesi için Moriah'a götürdü. Moriah'a vardığında, kendisine ve İshak'a eşlik eden iki gence talimatlar verdi.

İbrahim, gençlerine dedi ki: "Eşeğin yanında kalın. Delikanlı ve ben gidip ibadet edeceğiz ve size geri döneceğiz" (Yaratılış 22:5).

İbrahim'in yaptıkları, onun Tanrı'ya itaat etmek istediğini ortaya koymaktadır. Ancak onun sözleri, Tanrı'nın İshak'ı dirilteceği anlamına gelse bile, "Size döneceğiz" dese bile, O'nun sözünü yerine getirmek için Tanrı'ya olan inancının tamamını ortaya koymaktadır.

İbrahim'in "eserleri" veya "eylemleri" ile O'nun sözünü yerine getirmek için Tanrı'ya olan mutlak inancını ortaya koydu. İbrahim'in İshak'ı öldürmek için bıçağını alarak tam itaat eyleminin ortasında, Tanrı onu durdurdu ve ikame bir kurban verdi.

Fakat Rabbin Meleği ona cennetten seslendi ve şöyle dedi: "İbrahim, İbrahim!"

"İşte buradayım." dedi.

Dedi ki: "Ne delikanlıya elinizi sürmeyin, ne de ona bir şey yapın. Artık ben sizin Tanrı'dan korktuğunuzu biliyorum, çünkü siz tek oğlunuz olan oğlunuzu benden esirgemediniz."

İbrahim gözlerini kaldırdı ve baktı, arkasında boynuzlarından çalılıklara saplanan bir koç vardı.

İbrahim gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. Ve İbrahim, Rabbini temin edecek yerin adını çağırdı; bugüne kadar söylendiği gibi, "Rabbin Dağı'nda sağlanacak" (Yaratılış 22:11-14).

İbrahim'in işleri veya itaat eylemleri, uzlaşarak inandığı şeye eşlik etti. James'in şöyle dediğini hatırla:

Karşılık gelen eylemler olmadan inanç öldü.

Eğer iman ise, mutlak itaat eylemleri olacaktır.

İNANCIN DAYANIKLILIĞI

İbrahim, imanın dayanıklılığının bir örneğidir. Her yıl, Tanrı'nın sözüne inanıyordu. Başkaları tarafından kendisine atılan sataşmalara katlanmış olmalı çünkü kendisine birçok ulusun babası diyordu, oğlu bile yokken.

İnanca Hızlı Tutunmak

Ve son olarak, Tanrı'nın vaat ettiğine, ne istediğimize, neye inandığımıza, itiraf ettiğimize ve harekete geçenlere "hızlı" olmalıyız. Her şey anında kendini göstermez. İncanın "dayanıklılığı" olmalı.

Söz verenin sadık olduğuna dair umudumuzun itirafını el sallamadan hızlı turalım (İbraniler 10:23).

Sabır, Tanrı'ya ve O'nun Sözüne olan mutlak güvenimize dayanabilme yeteneğidir. Dwight L. Moody dedi ki, "*Eğer incanız sonunda 'fişkirirsa', başlangıçta bir kusuru vardı.*"

Yakup şöyle yazmış:

Kardeşlerim, incanızın imtihanının sabır ürettiğini bilerek, çeşitli imtihanlara düştüğünüzde tüm neşeyi sayın. Ama sabrın mükemmel bir işi olsun ki, hiçbir ekşiğin olmadan mükemmel ve eksiksiz ol. (Yakup 1:2-4).

Kendinize Güvenin

Çoğu zaman, vücutlarında şifa almak için Tanrı'nın Sözüne inananlar, bu iyileşmenin hemen bir tezahürü yoksa hayal kırıklığına uğrarlar. Bunların çoğu hiçbir şey olmadı düşüncesiyle "güvenlerini boşa attılar".

Tanrı'nın hayatımızdaki iyileştirici gücünün tezahürini alırken, tezahürün anında bir "mucize" olarak geldiği zamanlar vardır. İyileşmenin tezahürünün giderek "iyileşme" olarak geldiği birçok zaman da vardır.

Vücudumuzun, ilişkilerimizin, mali durumumuzun iyileşmesi için veya Tanrı'dan alacağına inandığımız her ne ise, Tanrı'ya inanmakla aynı şeydir. İnanç, hemen bir tezahür görmesek bile dayanmalıdır. İncamımıza "hızlı sarılmalı" ve tezahür hemen gelmezse "güvenimizi atmamalıyız".

Bu yüzden, büyük bir ödüle sahip olan güveninizi ortadan kaldırıp götürmeyin. Çünkü sizin dayanıklılığa ihtiyacınız var, böylece Tanrı'nın isteğini yaptıktan sonra sözü alabilirsiniz (İbraniler 10:35-36).

Çalışkan Olun

İbraniler kitabının yazarı dedi ki:

Ve her birinizi sonuna kadar umudun tam güvencesine aynı titizliği göstermenizi, halsizleşmemenizi, inanç ve sabırla vaatleri miras alan kişileri taklit etmenizi arzu ediyoruz (İbraniler 6:11,12).

Tanrı'nın alacağına inandığımız şeyin hemen bir tezahürü olmadığında, onu bir iman dayanıklılığıyla tutmalı ve hevesle beklemeliyiz.

Havari Paul şöyle yazmış:

Ancak görmediğimiz şeyi umuyorsak, sabırsızlıkla azimle bekleriz (Romalılar 8:25).

Davut dedi ki,

Tanrı'ya bekle; İyi bir cesarete sahip olun ve O, kalbinizi güçlendirecektir. Bekle, diyorum ki, Tanrı'ya! (Mezmun 27:14)

Ve İşaya bizden kartallar olarak bahsetti.

Ancak Rabbi bekleyenler güçlerini tazeleyecekler; Kartallar gibi kanatlarla binerler, koşarlar ve yorulmayacaklar, yürürler ve bayılmazlar (Yeşaya 40:31).

Sonuç Olarak

Bu altı inanç unsurunun her biri günlük hayatımızın bir parçası haline geldikçe, Tanrı'nın vaatlerinin daha fazlası hayatımızda gerçeğe dönüştükçe inançtan inanca geçeceğiz.

Çünkü orada Tanrı'nın doğruluğu imandan imana indirilmiş olur. yazıldığı gibi, "Adil inançla yaşayacaktır" (Romalılar 1:17).

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. Kendi kelimelerinizle, inancın altı temel unsurunun ne olduğunu yazın.
2. "İnancın Dayanıklılığı" ne demek?

DERS BEŞ

SÜREKLİ ARTAN BİR İNANÇ

BİR İNANÇ ÖLÇÜSÜ

Paul şöyle yazmış:

Tanrı her birine bir iman ölçüsü dağıtmıştır (Romalılar 12:3b).

Okuduğumuz *Yeni Uluslararası Sürümde*,

Bana verilen lütuftan dolayı her birinize diyorum ki: Kendinizi olması gerekenden daha fazla düşünmeyin, aksine Tanrı'nın size verdiği iman ölçüsüne uygun olarak ayık bir yargıyla düşünün.

Biliyoruz ki, O her bireye O'nu Rab ve Kurtarıcı olarak kabul etmek için gereken inancı verdi.

Çünkü siz imandan lütfuyla kurtarılır. Ve bu sizin değil: Tanrı'nın bir armağanıdır (Efesliler 2:8).

Hardal Tohumu İnancı

İsa, küçük bir hardal tohumu olarak inancımız olsaydı hiçbir şeyin bizim için imkansız olmayacağını söylemişti. Hardal tohumu benzersizdir, çünkü çok küçük başlar, ancak bir ağaç olarak büyür.

İsa bize dedi ki,

"Cennetin krallığı, bir insanın tarlasına alıp ektiği hardal tohumu gibidir. ancak yetiştirildiğinde otlardan daha büyüktür ve bir ağaç haline gelir, böylece hava kuşları gelir ve dallarına yuvalanır" (Matta 13:31-32).

İnancımız, bugün ne kadar küçük olursa olsun, başkalarına güç sağlayan bir ağaç gibi olana kadar büyüyebilir, büyüyebilir ve yaşam mevsimlerinde büyüyebilir.

Bu sayfaları incelerken duamız şöyle olsun: "Rabbim sizin bilgimi genişletsin, benim Sözünüzü genişletsin. Ruhum kabul etsin, inancım güçlensin ve güçlensin."

İnanç Tanrı'dan gelir. O, her birine bir iman ölçüsü vermiştir. Ancak hardal tohumu gibi "inanç ölçümümüzün" sürekli artan bir inanç olarak büyümeye devam etmesi önemlidir.

Hayatın şartlarından geçerken ve her durumu dua ederek Rabbine teslim ettikçe, Sözünü aradıkça ve şartlara tepki vermek yerine imanla tepki verdikçe, O bize daha fazla inanç

verir. "Hardal tohumu" inancımız, başkalarına rahatlık getiren bir ağaç olarak büyüyebilir

İbranilerde şöyle okuruz:

İnancımızın yazarı ve bitiricisi İsa'ya bakmak (İbraniler 12:2a).

İsa'dan aldığımızdan başka gerçek bir inanç yoktur. İsa sadece inancımızın yazarı (yaratıcısı) ve vereni değil, aynı zamanda inancımızı bitiren de O'dur.

Bitirme süreci, İsa hayatımızda çalışıyor, hayatın denemelerinden geçerken adım adım bir süreçtir. Her denemede ya korku, hüsrana ve öfkeyle doğal tepki verebiliriz ya da Tanrı'ya ve O'nun Sözü'nün vaatlerine inanarak hareket edebiliriz. Her yeni inanç zaferiyle, inanç kaslarımız güçlenir ve güçlenir. İmandan, imana, sürekli artan bir inanca geçiyoruz ve bu Tanrı'yı memnun eden inançtır.

İsa'dan Daha Fazla İnanç İste

İsa, Mark'taki havariilere sordu: "Neden inancın yok?" Luka'da, "İnancın nerede?" diye sordu. Bugün de inananlardan aynı şeyi istiyor olmalı. Güçlü, dağ gibi hareket eden inancın bugün nerede?

Mark 9'daki iblise sahip olan çocuğun kurtuluşuna bakalım.

İsa dedi ki, "Sizin hiç inancınız yok! Seninle daha ne kadar birlikte olmalıyım? Neden sana katlanmak zorundayım? Çocuğu bana getirin."

Çocuğu getirdiler ve iblis İsa'yı görür görmez çocuğu salladı. Yere düştü ve yerde yuvarlanmaya ve ağız köpürterek başladı.

İsa çocuğun babasına sordu: "Ne zamandır böyle?" Adam cevap verdi: "Çocukluğundan beri. İblis sık sık onu ateşe veya suya atarak öldürmeye çalıştı. Lütfen acıyın ve yapabilirsiniz bize yardım edin!"

İsa şöyle cevap verdi: "Eğer yapabilirsen, neden "yapabiliyorsan" diyorsun? İnanıcı olan biri için her şey mümkündür!"

Hemen çocuğun babası bağırdı: "İnancım var! Lütfen daha fazlasına sahip olmama yardım edin."

İsa bir kalabalığın hızlı toplandığını görünce, çocuğun konuşmasını veya duymasını engelleyen kötü ruha sert bir

şekilde konuştu. Dedi ki: "Size çocuktan çıkmanızı emrediyorum! Onu bir daha rahatsız etme."

Ruh çılgık attı ve çocuğu her yere salladı. Sonra onun içinden geçti. Çocuk ölü görünüyordu ve neredeyse herkes ölü olduğunu söyledi. Ancak İsa elini tuttu ve ayağa kalkmasına yardımcı oldu (Markos 9:19-27 Çağdaş İngilizce Versiyon).

Çocuğun babasının dürüstlüğüne dikkat et. İsa'yı kandırmaya çalışmadı. Oğlunun serbest kalmasını istedi ve şöyle haykırdı: "benim inancım tam! Lütfen daha fazlasına sahip olmam için bana yardım edin."

Bugünkü duamız bu olmalı. Tanrım, daha fazla inançlı olmam için yardım et.

İnancımızı Artırın

Luka'da havariler "Tanrım, inancımızı arttır" diye dua ettiler.

Elçiler, Tanrı'ya imanımızı arttırın dediler (Luka 17:5)

Elçilerin ve Mektuplar kitabını okurken artan inancın birçok örneğini buluyoruz. Tanrı'dan artan inançlarıyla, havariler büyük sömürüler yaptılar.

İNANCINIZ NEREDE?

İsa Fırtınayı Durdurdu

Müritler tüm zamanların en iyi öğretmeni tarafından öğretilmişti. Buna rağmen, krizler geldiğinde, korkuyla tepki verdiler ve İsa'ya koşarak geldiler.

Şimdi, belli bir gün, O'nun havarileriyle birlikte bir tekneye bindi. Ve onlara dedi ki: "Gölün diğer tarafına gidelim." Ve fırlatıldılar.

Ama denize açıldıklarında uyuyakaldı. Göle bir fırtına düştü, suyla doluyorlardı ve tehlikedeydiler.

O'na geldiler ve "Üstat, üstat, biz yok oluyoruz" diyerek O'nu uyandırdılar. Sonra ortaya çıktı ve rüzgarı ve suyun öfkesini azarladı. Ve durdular ve bir sükunet vardı.

Fakat O, onlara: "İnancınız nerede?" dedi. Korktular ve birbirlerine hayret ettiler: "Bu kim olabilir?" dediler. Çünkü O, rüzgarları ve suyu bile emreder ve onlar O'na itaat ederler." (Luka 8:22-25)

Hayatları yeni kurtulmuştu, ama havariler korktular çünkü rüzgarlar ve su bile İsa'ya itaat ediyordu. İsa'nın tepkisi neydi? "İnancın nerede?"

Biz de Yapabiliriz

İsa'nın sorusu ima etti, "Fırtınayı inançla sürdürdüm. Neden yapmadın?"

Havariler fırtınaya korku, şüphe ve inançsızlıkla tepki gösterdiler. İsa inançla hareket etti. İsa, "İnancınız nerede" diye sorduğunda, eğer iman etselerdi fırtınayı dindirebileceklerini söylüyordu.

İsa, havarilere söylediğinde bu gerçeği açıkça ortaya koydu.

Doğrusu ben size diyorum ki, O bana iman etti, yaptığım işler de o yapacaktır. Ve bunlardan daha büyük işler yapacaktır. Çünkü babama gidiyorum (Yuhanna 14:12).

® Gerçek İnanç

İman, Tanrı'yı tanımak ve O'nun belli bir durumdaki İrisini bilmekle gelir.

Bu durumda Tanrı'nın iradesi neydi?

İsa şöyle demişti: "Hadi gölün diğer tarafına geçelim." Ama İsa'nın kim olduğunu anlamadılar. Mucizeler görmüşlerdi, ama yine de kendi içindeki gücünü anlamadılar. İnsanoğlu "Hadi üstünden geçelim" demişti ve Tanrı'nın gücü bu sözlerdeydi.

O gün İsa havarilere: "İnancınız nerede?" diye sordu. Bugün, çoğumuza aynı soruyu soruyor olmalı.

Kendilerine Tanrı'nın iradesini kendilerine vahyettiler: "Gidin", fakat imtihan geldiğinde, "Yok oluyoruz!" diye haykırdılar.

Bugün, Tanrı'nın yazılı sözüne sahibiz. Tanrı'nın edeplerinin ne olduğunu biliyoruz ama yine de pek çoğu hala yok oluyor.

Hosea şöyle yazmış:

Halkım bilgi eksikliğinden yok edildi (Hosea 4:6).

İnancımızı geliştirmek için önce O'nun Sözü hakkında bir bilgi edinmeliyiz. O zaman bu kelimeye inanmalı, meditasyon yapmalı ve harekete geçmeliyiz.

Gerçek inanç her zaman Tanrı'yı tanımaya ve durumumuzda O'nun iradesi nedir bilmeye dayanır.

® Ağzımızda

Havariler: "Üstat, Üstat, yok oluyoruz!" diye bağırdılar. Doğal olarak, herkes onlarla aynı fikirde olurdu.

İsa'nın onlarla aynı fikirde olmadığına dikkat edin. Cesurca hareket etti, ayağa kalktı, inançla hareket etti ve rüzgarları ve dalgaları azarladı.

Havariler korku içinde bağırdılar. Korkuya inanmak yoktur. Korku inancın tam zıttıdır. Korku doğrudan inançtan uzaklaşıyor. Korkunun hükmettiği yerde inanç aktif olamaz.

İsa O'nun otoritesinde durdu ve ruhlar aleminde konuştu.

İnancımız olduğunda, bunu dile getireceğiz. İnanç ağzımızda. İnanç ruhlarımızdan gelir, ama ağzımızdadır.

Ama ne diyor? "Kelime yakınınızda, ağzınızda bile (Romalılar 10:8a).

KAFAMIZDAKİ SAVAŞ

Tanrı Vergisi Bilgisayarlar

Tanrı insan ırkını yarattığında, bize harika, dahili bir bilgisayar verdi. Bu bizim zihnimiz. Karmaşık, harika bir alet. Çoğumuz bu aracı görmezden geldik. Bunu hafife aldık ve nasıl çalıştığını anlamak için zaman almadık.

Bilgisayarlar, çoğumuzun bildiği gibi, hemen hemen her yerdedir. Bu bilgisayarlardan bazıları en karmaşık matematiksel problemler için kullanılabilir. Diğerleri resimleri ve grafikleri işleyebilir ve kataloglar, kitap kapakları veya posterler üretebilir. Diğerleri karmaşık animasyonlar yapar. Yine de diğerleri bir mimar tarafından evler, alışveriş merkezleri ve büyük ofis binaları tasarlamak için kullanılabilir. Temel olarak, tüm bilgisayarlar aynı şekilde çalışır. Yüklenen programlar, fark yaratır.

© Çöp Gelen – Çöp Dışarı

Bilgisayarlarımız hakkında öğrendiğimiz ilk şeylerden biri, yanlış bilgi yerlere konursa, yanlış bilgileri alacağımızdır.

İnsan bilgisayarlarımız, zihinlerimiz, doğum anından itibaren bilgileri emer - iyi şeyler, kötü şeyler, duyduğumuz, gördüğümüz, kokladığımız, dokunduğumuz veya gördüğümüz şeyler. Çevremizdekilerden, kitaplardan, televizyondan öğreniyoruz. Temas ettiğimiz her şey bilgisayarlarımıza gidiyor.

Birçoğuna başarısızlık oldukları öğretildi - deneyimleri ve başkalarının sözleriyle asla başarılı olamayacakları. "Hiçbir şeyi doğru yapamadın!" diye onlara öfkeyle söylenmiş

olabilir. Üzücü gerçek şu ki, bunu gerçek olarak kabul ettikten sonra, zihinleri o andan itibaren bunu doğrulayacaktır. Kendilerini yenecekler. Asla başaramayacaklar.

Birçoğuna diğerleri kadar zeki olmadıkları öğretildi. "Nasıl bu kadar aptal olabilirsin!" diye tekrar tekrar duymuş olabilecekleri bir şey. Ve bu görüntü zihinlerine işlemiş olduğunda, çevrelerindeki kadar zeki görünmeyecekler. Yetenek orada, ancak zihinleri olumsuz görüntülerin gerçek olmasına neden olacak.

Bize öğretilmiş olabilecek kötü görüntülerin listesi sonsuzdur. Biz şişmanız. Biz çirkiniz. Arkadaş edinemeyiz. Kimse bizi sevmiyor. Tüm bunlar, yıllar boyunca aldığımız tüm olumsuz girdiler, Tanrı'nın bize verdiği zihni anlamaya başlayana kadar, zihinlerimizin nasıl çalıştığını anlamaya başlayana kadar gerçekten önemlidir.

Olumsuz sözlerin ve eylemlerin bizi biz yaptığı kişi olmak zorunda değiliz. Tanrı her birimiz kim olacağımızı kontrol etti.

Hedef Mekanizmamızı Sıfırlama

Tanrı vergisi bir hedef mekanizmamız var. Bu hedefler olumsuz ya da olumlu olsun, belirlediğimiz hedeflere aklımız ulaşacaktır. Tek gereken, bizi yenecek ve değiştirecek hedeflerin farkına varmamızdır! Ruh önderliğinde yeni hedefler belirlemeliyiz.

© Meditasyon

Bazıları meditasyondan korkar, bunun diğer dinlerin bir parçası olduğunu hisseder. Ancak meditasyon zihnimizin güçlü araçlarından biridir ve Tanrı'nın Sözü üzerine meditasyon yapmamız emredilir - kendi hedeflerimiz veya hayallerimiz üzerine değil, gece gündüz O'nun Sözü üzerine. Tanrı'nın Sözü üzerine meditasyon yapmak, O'nun yaşam için hedeflerini belirlememize neden olacaktır.

Mezmurlar 'da kutsanmış adam hakkında bir şeyler okuruz.

... Zevki Rabbin kanununda olan ve O'nun kanununda gece gündüz meditasyon yaptığıdır (Mezmurlar 1:2).

Yeşu 'da okuruz.

Bu Kanun Kitabı ağzınızdan çıkmaz, fakat siz, içinde yazılı olan her şeye göre gözetebileceğiniz gece gündüz meditasyon yaparsınız. O zaman yolunuzu müreffeh hale

getireceksiniz ve sonra iyi bir başarı elde edeceksiniz (Yeşu 1:8).

Tanrı'nın Sözüne aracılık ettiğimizde, bu bizim bir parçamız olur ve yazılanları "gözlemlemeye" başlayacağız.

® *Hayal*

Hayal etmek meditasyonla yakından ilgilidir. Tanrı'nın Sözü üzerine meditasyon yaparken, kendimizi bunu yaparken hayal etmeliyiz veya görmeliyiz.

Yaratılış 11'de, Tanrı kendi iradesi olan, kibirli bir halktan bahsediyordu.

şimdi hiçbir şey onlardan kısıtlanmayacak, ki bunu yapmayı hayal ettiler (Yaratılış 11:6b KJV).

Tanrı, hayal edebiliyorlarsa yapabileceklerini söyledi. Şimdi bunu olumlu tarafından çevirelim. İsa, O'nun yaptığı işleri biz de yapabiliriz dedi. Bu yüzden İncil'leri okumalı ve kendimizi İsa'nın yaptığını yaparken hayal etmeliyiz. İsa hastaları iyileştirdi. İsa ölüleri diriltiyor. İsa fırtınayı yatıştırdı. İsa çoklukları besledi.

Tanrı'nın Sözü üzerine meditasyon yaptıkça ve kendimizi bunu yaparken hayal ettikçe, ellerimizle gerçekleştiğini hayal ettikçe, inancımız büyüyecek ve Tanrı'nın inananları için amaçladığı doğüstü, inanç aleminde yürüyeceğiz.

Olumlu düşüncelerin ve beyanların gücü hakkında kitaplar yazılmıştır ve bunlar doğrudur. Diğerleri "Söylediklerimiz var" diyor ve yapıyoruz. Bunlar doğal zihinlerin ilkeleridir. Zihnimiz böyle çalışır. Bu, zihnimizi olumlu hedeflere sıfırlama sürecidir, ancak bunun ötesinde bir adım vardır.

Zihnimizin Yenilenmesi

Tanrı'nın Kelameti'nin gücüyle aklın yenilenmesi sözdür. Kutsal Ruh'un önderlikleri aracılığıyla zihnimizin hedeflerinin sıfırlanması vardır.

Havari Paul şöyle yazmış:

Bu dünyaya uymayın, zihninizin yenilenmesiyle dönüşün ki, Tanrı'nın o iyi, kabul edilebilir ve mükemmel İradesinin ne olduğunu kanıtlayabilirsiniz (Romalılar 12:2).

® *Uygun Strayı Ayarlama*

İnsanlık önemsiz bir varlıktır. Biz bir ruhuz (kalbiz) ve bir ruhumuz (zihnimiz) ve bedenimiz (etimiz) vardır. Zihin ve duygular ruha hükmetmeye çalışacaktır ve bu tehlikeli bir şeydir.

Zihnimiz, Tanrı tarafından bilgi depolamak için yaratılmış harika bir araçtır. İcat edilecek herhangi bir bilgisayardan daha büyüktür, ancak zihin ruhsal varlığımıza hükmetmek için yaratılmamıştır. Zihin doğru veya yanlış bilgi verebilir. Ruh insanımız İsa'nın yanında cennet gibi yerlerde oturuyor.

İzinsiz girişlerde öldüğümüz zamanlarda bile bizi Mesih'le birlikte yaşattık (lütufla kurtarıldınız) ve bizi birlikte büyüttük ve Mesih İsa'nın cennet mekanlarında birlikte oturmamızı sağladık (Efesliler 2:5,6).

Süleyman, kendi anlayışımıza yaslanmamamız gerektiğini yazdı. Bunun yerine, Rabbe tüm kalbimizle güvenmeliyiz (Atasözleri 3:5).

® Bazı Gerçekler – Bazı Aldatmacalar

Ruhen yürümeye çalıştığımızda, bir savaş yaşayabiliriz. Birçokları için, zihnimiz kontrol altında olmaya alışkın olabilir. Tanrı'nın Sözü'nün üzerinde çalışarak bir ömür geçirmiş olabiliriz. Çalışmalarımız ve sonuçlarımızla dolu defterlerimiz olabilir. Sözü önceden düşünülmüş inançlardan incelemiş olabiliriz. Zaten inandığımız şeyi kanıtlamak için çoğu zaman çalışmış olabiliriz.

Çok eğitilmiş erkekler ve kadınlar tarafından Kutsal Ruh'un armağanlarının sona erdiğini – farklı bir izin için olduğunu – öğretmiş olabiliriz. İlahi şifanın zamanımız için olmadığı öğretilmiş olabilir - dillerde konuşma, dillerin yorumlanması, kehanet, bilgi kelimeleri, bilgelik sözleri ve mucizelerin çalışması bugün için değildi.

Ancak, Tanrı ile gerçek bir karşılaşma yaşadığımızda ve Ruh'un şeyleri bizim için gerçek olduğunda, zihinlerimizin yenilenmesi gerekir. Geri dönüp her pasajı okumalıyız, kişisel görüşlerimizi bir kenara bırakmalıyız ve Tanrı'nın Sözü'nü ortaya koymasına izin vermeliyiz.

Birçoğu metafizik, zihin bilimi dinlerinden gelmiştir. Diğerleri, Tanrı Sözü'nün alay edildiği ve daha yüksek öğrenmenin tapınma noktasına kadar bile bir kaideye oturtulduğu evlerden.

Hepimiz Paul'le birlikte söyleyebileceğimiz yere gelmeliyiz.

Ya bazıları inanmadıysa? İnkırları, Tanrı'nın sadakatini etkilemeden mi yapacak? Kesinlikle hayır! Çünkü Tanrı doğru olsun ama her insan yalancıdır (Romalılar 3:3-4'a).

Bize öğretilen ve Tanrı'nın sözüne aykırı olan şeyleri kasten yıkmak zorundayız.

® *Düşünceleri Esarete Sokmak*

Düşüncelerimiz nereden geliyor? Cevap basit, "Her yerden." Beş duyumuzdan – yol arkadaşlarımızdan – televizyondan – kitaplardan – filmlerden – geçmişlerimizden gelen düşüncelerle sürekli bombardıman altındayız.

İki tür düşünce vardır. Tanrı'nın Sözünden, iyi öğretisinden veya Tanrı'nın kendisinden kaynaklananlar vardır ve Şeytan'ın krallığından düşünceler vardır.

Paul şöyle yazmış:

Tanrı'nın bilgisine karşı kendini yücelten, her düşünceyi Mesih'in itaatine esarete sokarak argümanları ve her yüksek şeyi aşağı itmek (2 Korintliler 10:5).

Bu ayetin okunması, uygulamaya konmasından çok daha kolaydır. Paul, her düşünceyi İsa'ya esarete sokmamız olduğunu söyledi. Bu, kutsal ruhun içlerinde ne zaman sulandığını hissetsek, yanlış kelimeleri ya da yeni aldığımızı düşünmemizi reddetmemiz gerektiği anlamına gelir.

Tanrı'yla, Sözünde ve duasında ne kadar çok vakit geçirirsek, düşüncelerimiz O'ndan o kadar çok kaynaklanır ve imanımızda o kadar çok kalkarız. Zihinlerimiz doğaldan doğaüstüne doğru hareket ederek dönüşecek.

Atasözlerinde öğreniyoruz

Kalbinde (ruhunda) düşündüğü gibi, o da öyledir (Atasözleri 23:7a).

® *Bazı Örnekler*

Yeni yollar, yeni bilgiler, yeni programlar öğrenme ihtiyacıyla karşı çıktığında, "Beni güçlendiren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabilirim" diyebiliriz.

Bizim veya bir arkadaşımızın iyileşmesi gerektiğinde, "İsa dedi ki, 'hastaları iyileştirebiliriz.' İsa dedi ki: "Hastaya elini sürersin, iyileşirler." İsa dedi ..."

Bakanlıkta, sindirilmiş hissettiğimiz zaman şöyle diyebiliriz: "Rabbin Ruhu Benim üzerimdedir, çünkü O, müjdeyi fakirlere vaaz etmemi kutsamıştır. O, beni, kırılanları iyileştirmem, esirlere kurtuluşu ve körlere görme yetisini sağlamam için, ezilenleri hürriyetine teslim etmem için gönderdi."

Geçmişten gelen yenilgi sahneleri aklımıza geldiğinde, "Evet, o gün başarısız oldum, ama başarısız değilim. Ben İsa'da yeni bir yaratım. İçimde Kutsal Ruh'un gücü var."

Günlük olarak, Tanrı'nın bizi yaratması için yarattığı kişi olmak için zihinlerimizi yenileyebiliriz. Eski kalıpları çıkararak, Tanrı'nın Sözü ve Ruhunun gücüyle zihinlerimizi yenileyerek, zihinlerimiz inanç kalıplarına geçmemize yardımcı olmak için muazzam bir müttefik haline gelebilir.

Sonuç Olarak

Romalılarda okuduğumuz gibi, her birimiz bir inanç ölçüsü verildi. Bu inancı kullandıkça büyüyecek. Etrafımıza bakma eğilimindeyiz ve bu kişinin ya da o kişinin gerçekten inancı olduğunu düşünüyoruz. Ama bu inanç seviyesi sadece doğüstü olarak onlara verilmedi. Fırtınalarla ve hayatın sınanmalarıyla karşılaştıkları için gayret ve sürekli artan bir inançla geldi.

Olimpiyatları izlediğimizde ve erkeklerin ve kadınların yarıştığını, sılıkla atlamayı, pateni veya yaptıkları diğer müthiş şeyleri gördüğümüzde, neler başarabileceklerini hayretle izliyoruz. Ama geçmişlerini öğrenmek için zaman ayırabilirsek, saatler, günler, aylar ve yıllarca disiplinli zaman geçirdiklerini, pratik yaptıklarını ve pratik yaptıklarını görüyoruz. Çocukken, çevrelerindeki yüzlerce çocukla aynı şeyi yapmaya başladılar. Ama içlerinde üstünlük arzusu vardı - belirli bir alanda en iyi olma arzusu. Ve bu arzu onları başkalarının yaptığının çok ötesine itti.

İsa'nın "Benim yaptığım işler sen de yapar mısın" sözü bizim için gerçek olduğunda, İncil'leri yeni bir şekilde okumaya başlayacağız. İsa'nın gerçekleştirdiği bir mucizeyi her okuduğumuz zaman, "Bunu ben de yapabilirim. Hastaları iyileştirebilirim. Hala fırtınayı estirebilirim. Ölüleri diriltebilirim." Kendimizi bunları yaparken hayal etmeye başlayacağız. İsa'nın sözleri bizim için bir meydan okuma haline gelecek ve Tanrı, inancımızı kullanmak için etrafımızdaki fırsatları görmemizi sağlayacaktır. İncilimizi kullanmaya başlayacağız ve inancımız büyüyecek, büyüyecek ve büyüyecek.

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. İsa neden inancı hardal tohumu tanesine benzetti ve bu bugün sizin için nasıl cesaret verici?

2. Zihinlerimizi yenilemenin inançla ne ilgisi var?

DERS ALTI

İNANCIMIZI GÜÇLENDİRMEK

İNANÇ ZAYIF GÖRÜNDÜĞÜNDE

İnancımız zayıf görünüyorsa, bir nedeni vardır. Aşağıdaki kontrol listesine rağmen, Tanrı'dan bize bilgelik vermesini istemek önemlidir. Şeytan kardeşleri suçlayandır ve biz asla kendimizi kınamayız.

Tanrı ile İlişkimiz

Tanrı ile kişisel ilişkimiz nedir? İyi şeyler yapmakla, hatta bakanlık yapmakla o kadar meşgul olduk ki, O'yla olan yakın kişisel ilişkimizi kaybettik mi?

Bir söz vardır, "Çok meşguliyet ruhumuza çoraklık getirebilir."

Önceliklerimizi değiştirdik mi? Tanrı için neler yapabileceğimizi düşünmeye ve kendi gözümüzde önemli olmaya başladık mı?

Havari Paul kesinlikle meşgul bir adamdı, ama şöyle yazmış:

O zaman, her birinizin yaptığı gibi, saf bir lütuf içinde, kendinizi Tanrı'ya bu iyiliği getiren insanlar olarak yanlış yorumlamamanız önemlidir. Hayır, Tanrı her şeyi sana getiriyor. Kendimizi anlamanın tek doğru yolu Tanrı'nın ne olduğu ve bizim için yaptıklarıyla değil, ne olduğumuz ve onun için yaptıklarımızdır (Romalılar 12:3b Mesaj İncili).

Kendimizi Tanrı'nın ne olduğu ve bizim için yaptıklarıyla ölçeceğiz, kim olduğumuzla ya da onun için neler yapabileceğimizle değil.

Aile ile İlişki

Eşimiz ve ailemizle olan kişisel ilişkimizi kontrol etmeliyiz. Anlaşmazlığın içeri girmesine izin verdik mi?

Tüm acılık, gazap, öfke, yaygara ve kötülük konuşmaları tüm kötülüklerle sizden uzak dursun. İsa'daki Tanrı'nın da sizi affettiği gibi birbirine karşı nazik, şefkatli, bağışlayıcı olun (Efesliler 4:31,32).

Arkadaşlarla İlişkiler

Kendimizi inançlı insanlarla mı çevreleyelim? Yaptıkları her şeyde Tanrı'yı ön planda tutuyorlar mı? Yoksa başkalarının bize şüphe ve inançsızlık etmelerine izin mi verdik?

David kiminle ilişkimiz olduğunu yazdı.

Yoldan çıkmışların nasihatinde yürüyen, günahkarların yolundan giden ve hor görenlerin koltuğunda oturan adam mübarektir. Fakat onun zevki Rabbin kanunundadır ve O'nun kanununda gece gündüz meditasyon yapıyor.

O, su ırmaklarının diktiği bir ağaca benzeyecek ve mevsiminde meyvesini ortaya çıkaracaktır. Ve ne yaparsa yaparsın başarılı olur (Mezmurlar 1:1-3).

Günahkar Bir Yaşam Tarzı

Günahkar yaşam tarzlarının göz yumduğu bir çağda yaşıyoruz. Erkekler ve kadınlar İsa'nın takipçileri olduklarını düşünürlər, ancak Kutsal Kitap'ın uyarısını görmezden geliyorlar. Günah alanlarına kaymak kolaydır, özellikle de ilişkide olduğumuz insanlar aynı şeyleri yapıyorsa. Tanrı'nın gerçekten umursamadığını ve her türlü bahaneyi üretmediğini aklımızla anlayabiliriz, ama ruhlarmız ikna olmadı. Okuduğumuz Atasözlerinde,

Bir insanın her yolu kendi gözünde doğrudur, ancak Rab kalpleri tartar (Atasözleri 21:2).

Hayatımızda günahımız varsa, zihnin alanında bile kendimizi Tanrı ile sorun olmadığına ikna ettik, ruhlarmız ikna olmadığı için inancımız olamaz.

Günahı kontrol ederken, zaten affedilmiş geçmiş günahlardan bahsetmiyoruz. Şu anda günahlardan bahsediyoruz. Şeytan geçmişe bakmamızı sağlamaya çalışacak. Kardeşleri suçlayan odur. Tanrı affedildiğimizi söylerse, affediliriz. Olan her şeyin üzerinden geçip bir daha af dilememiz gerekmez.

Bana kokulu tütsü getirmediniz ya da kurbanlardan gelen yağlardan memnun etmediniz. (*Övgüyü feda etmediler.*)

Bunun yerine, günahlarını bana yükledin ve hatalarını bana yaptın. Ben - evet, yalnızım - kendi iyiliğim için günahlarınızı lekeleyen ve bir daha asla düşünmeyecek olan benim (Yeşaya 43:24,25 NLB).

Geçmişteki hatalarımızı tekrar tekrar O'na yüklememiz Tanrı'nın planı değildir. Hayatınızda bir sorun olduğunı biliyorsanız, eşinize hayatınızda günah olup olmadığını sormayın. Bir arkadaşına sorma. Tanrı'dan, hayatınızda,

O'nun kaldırmanızı istediği bir Şeyi size açıkça belirtmesini isteyin ve sonra O'nu dinlemeyi bekleyerek dinleyin.

Günah varsa ne yapacağız?

Günahlarımızı itiraf edersek, o sadıktır ve sadece günahlarımızı affetmek ve bizi tüm adaletsizliklerden temizlemek içindir (1 Yuhanna 1:9).

Affetmezlik

İsa dedi ki,

"Bu yüzden size diyorum ki, namaz kılariken sorduğunuz her Şeyi, onları aldığınıza inanın ve onlara sahip olacaksınız."

Sonra söylediği tek Şey,

"Ve ne zaman dua etseniz, eğer birine karşı bir Şey varsa, onu bağışlayın ki, cennetteki babanız da günahlarınızı bađıŐlasın. Eğer affetmezseniz, cennetteki Babanız da günahlarınızı affetmez" (Markos 11:24-26).

Affetmek, bir Şey yokmuş gibi davranmak değildir. Affetmek için, bunun olduğunu kabul etmeli ve sonra o kiŐiyi ve çevredeki tüm durumu affetmek için bilinçli bir karar vermeliyiz.

Petrus 'un İsa'ya af dileyeceğini hatırlıyor musun?

Bunun üzerine Petrus O'na geldi ve Şöyle dedi: "Rabbim, kardeŐim bana karşı ne sıklıkla günah işlesin, ben de onu affedeyim? Yedi defaya kadar mı?"

İsa ona dedi ki,

"Size yedi defaya kadar değil, yetmiŐ çarpı yediye kadar (Matta 18:21-22) diyorum.

Bu, her olayı yazıp yetmiŐ kez sayacağız ve affedeceğiz anlamına gelmez. YetmiŐe kadar affetseydik bir bađıŐlama modeli geliŐtireceđimizi biliyordu.

Çabuk affedici olmayı öğrenmeliyiz. İnananlar olarak, zaman zaman reddedilecek, ihanete uğrayacağız ve yaralanacağız. Tanrı ile aramızdaki iliŐkiyi açık tutmak için cevabımız çabuk affetmektir.

Dikkate Alınması Gereken Sorular

Belirli bir şey için Tanrı'ya inandığımızda ve inancımızın zayıfladığını fark ettiğimizde, inancımızın Tanrı'nın sözüne dayandığından emin olmalıyız. Kendimize sormamız gereken dört soru var.

® Tanrı'nın Sözü durumum hakkında ne diyor?

Bu genel bir kelime olamaz. Özel bir şey olmalı. İnancımı hangi kutsal yazıtlara dayandırıyorum? "Bir yerde "... yazan bir ayet yok mu? "Tanrı'nın Sözü diyor ki"

® O'nun sözünün bir şüphenin gölgesinden öte doğru olduğuna inanıyor muyum?

Şüpheyeye düşen, rüzgarın sürüklediği ve attığı bir deniz dalgası gibidir. Çünkü o adam, Tanrı'dan bir şey alacağını sanmasın. çift fikirli, her yönden dengesiz bir adamdır (Yakup 1:6-8).

® Ne görürsem göreyim, ne hissedersen hisseyim, başkaları ne derse desin, O'nun Sözünün doğru olduğunu biliyor muyum?

Çünkü Tanrı doğru olsun ama her insan yalancıdır (Romalılar 3:4).

® Tanrı'nın benim için sözünü yerine getirebileceğine güvenebilir miyim?

İsa bize söz verdi.

"Her şey, dua ederken ne sorarsanız isteyin, inanarak alacaksınız" (Matta 21:22).

Ve buna her birimiz dahiliz.

İNANÇTA GÜÇLÜ OLMAK

Yoel okuyoruz.

zayıflar 'Ben güçlüyüm' desin (Yoel 3:10b).

Havari Paul şöyle yazmış:

Bu yüzden revirlerden, serzenişlerde, ihtiyaçlarda, zulümlerde, sıkıntılarda, Tanrı aşkına zevk alıyorum. Zayıf olduğumda, o zaman güçlüyüm (2 Korintliler 12:10).

İsa'da, zayıflığın her alanını bir güç alanına dönüştürebiliriz.

Kelimede Zaman Harcayın

O'nun Sözünde, özellikle de O'nun vaatlerinde zaman geçirerek inancımızı inşa edebiliriz. Okuyarak ve bu sözleri bizim için kişisel hale getirerek.

İman, Tanrı'nın Kelamını duymak ve duymaktan gelir, bu yüzden inancımız zayıfsa, Kelimeyi duymak ve duymak için zaman harcamamız gerekir.

Filipililerde okuruz.

Son olarak, kardeşlerim, her ne şey doğruysa, her ne şey asilse, her ne şey adilse, her ne şey safsa, her ne şey güzelse, iyi rapor olan her ne şey varsa, herhangi bir erdem varsa ve övgüye değer bir şey varsa- bu şeyler üzerinde meditasyon yapın.

Öğrendiğiniz, aldığınız, duyduğunuz ve bende gördüğünüz şeyler, bunlar yapar ve barış Tanrısı sizinle olacaktır (Filipililer 4:8-9).

Savaşçı Ol

İmkansız gibi görünen bir duruma yersek, dünya size bunun ya "uçuş" ya da "savaş" olduğunu söyleyecektir. Ayakta durma ve savaşma eylemi inancımızı artıracaktır. İnananların kendilerini toparlayıp savaşmaya başlamalarının zamanı geldi.

Paul Efesliler 'de yazdı 6:13,14,

O halde Tanrı'nın bütün zırhını alın ki, kötü günde dayanabilesiniz ve her şeyi yapmış olarak ayakta durabilesiniz. Ayakta durmak...

Savaş olmasaydı zırha ihtiyacımız olmazdı.

İlk Timoteos'ta şöyle okuruz:

İyi inanç savaşı verin, sizin de çağrıldığınız ve birçok tanığın huzurunda iyi itirafı itiraf ettiğiniz sonsuz hayata tutunun (1 Timoteos 6:12).

Havari Paul "iyi bir dövüşe atıfta bulundu. Ancak kazanırsak iyi bir dövüş olabilir ve bu savaşı ancak inançla kazanabiliriz. Savaşımız etten ve kandan değil karanlığın güçleriyle.

Paul bize bunu hatırlatıyor.

Biz ete ve kana karşı değil, beyliklere karşı, güçlere karşı, bu çağın karanlığının yöneticilerine karşı, göklerdeki kötülüklerin manevi ev sahiplerine karşı güreşiyoruz (Efesliler 6:12).

Havari Yakup yazdı, bu yüzden Tanrı'ya boyun eğ. Şeytana direnirsen senden kaçar (Yakup 4:7).

Ancak manevi inanç silahlarımızı kullanarak kazanabiliriz. İnanç düşmanın her kalesini kazanabilir.

Çünkü savaşımızın silahları karamağdı değil, kaleleri yıktıklarından dolayı Tanrı'da güçlü (2 Korintliler 10:4).

Düşmanı Tanıyın

İnancımızın gerçek düşmanı kim? Zihnimizin ruhlarımıza karşı savaşmasına izin verdiğimizde, düşüncelerimizin Tanrı Sözüne göre ayarlamak yerine doğal düşünceler olmasına izin verdiğimizde, gözümüzün korkutulmasına izin verdiğimizde.

Tıpkı Petrus 'un suyun üzerinde yürürken olduğu gibi, doğal olarak durumlarımıza baktığımızda ve gözlerimizi ruhlar aleminden aldığımızda, kendi inancımızın düşmanı oluruz.

Kelimenin tam anlamıyla 2 Korintliler 10:3-5'i ele geçirdiğimiz zaman geldi.

Havari Paul şöyle yazmış:

Çünkü ete kemiğe bürünmüş olsak da ete göre savaşmıyoruz. Çünkü savaşımızın silahları, kaleleri yıktığı, argümanları ve Tanrı'nın bilgisine karşı kendini yücelten her yüksek şeyi ortaya çıkardığı ve her Mesih'in itaatine tutsak etmek için Tanrı'da güçlüdür.

Tanrı'ya şükredin

Cevabımızı görmeden önce Tanrı'ya şükredeceğiz. Bu gerçek bir inanç. Neşeli bir beklenti içinde olacağız.

Cevabımızı almadan önce bize övgüde bulunmanın faydalarını veren en heyecan verici İncil hikayelerinden biri 2 Chronicles'da bulunur. Üç ulus bir araya gelip Kral Yehoşafat'a ve İsrail oğullarına karşı geldiler. Biz okuyoruz.

Rab size şöyle der: "Bu büyük topluluktan dolayı korkmayın ve korkmayın, çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır. Yarın onlara karşı aşağı in ... Bu savaşta savaşmanıza gerek yok. Kendinizi konumlandırın, kıpırdayın ve yanınızda olan Rabbin

kurtuluşunu görün... Korkmayın ve korkmayın. Yarın onlara karşı çıkın, çünkü Rab sizinle."

Ve Yehoşafat yüzü yere dönük olarak başını eğdi ve bütün Yahuda ve Yeruslaim de oturanlar Rabbe tapınarak Rabbin önünde eğildiler. O zaman Kehatlıların ve Korahlıların oğullarının Levilileri, yüksek sesle ve yüksek sesle İsrail'in Tanrısı Rabbi övmek için ayağa kalktılar. Ve dışarı çıktıklarında, Yehoşafat ayağa kalktı ve dedi: Ey Yahuda ve Yeruslaimde oturanlar, beni dinleyin: Tanrınız Rabbe iman edin ve sağlam olacaksınız; O'nun peygamberlerine iman edin ve başarılı olacaksınız.

İnsanlara danıştığı zaman, ordu önüne çıktıkları ve "Rabbine hamdolsun, çünkü O'nun rahmeti sonsuza dek sürecektir" dedikleri gibi, Rabbe şarkı söylemesi gerekenleri ve kutsallığın güzelliğini övmesi gerekenleri görevlendirdi.

Şimdi şarkı ve övgüye başladıklarında, Rab, Yahuda 'ya karşı gelen Ammon, Moab ve Seir Dağı halkına karşı pusu kurdu ve yenildiler (2. Tarihler 20:15-22).

Dikkat ederseniz İsrail oğulları, sorunlarına bir cevap görmeden önce yüksek sesle sevinmeye başladılar. Yine tırmalamadım Şeytan. Onlar adına çalışması için Tanrı'ya yalvarmaya devam etmediler. O'nu övmeye başladılar ve O, zaferi gönderdi. Hikayeye devam edersek, düşmanlarının kendilerini gerçekten yok ettiğini ve savaşmak zorunda bile kalmadığını görecektik!İsrail

Savaş ruhlar alemindeydi. Savaş onların zihnindeydi ve Tanrı'yı övmeye başladıklarında, O düşmanlarını helak etti.

İNANÇ DOLU YAŞAMIN ÖZELLİKLERİ

Toplam Yaşam Tarzı

İnanç hayatını yaşamak tam bir yaşam tarzıdır. Basit bir formül yok. Başarıya giden yedi, sekiz, on adım yoktur. Tanrı'ya ve O'nun sözüne inanmak gün be gün bir kararlılıktır.

Havari Pavlus'a diyor ki,

Çünkü bedende yürüsek de bedene göre savaşmayız. Çünkü savaşımızın silahları bedensel değil, kaleleri yıkmak, argümanları yıkmak ve kendini Tanrı bilgisine karşı yükselten her yüksek şeyi, her düşüncüyü Mesih'in itaatine tutsak etmek için Tanrı'da güçlüdür (2 Korintliler 10:3-5).

Üzerinde çalışmakta olduğumuz inanç, sürekli bir inançtır – sürekli istikrarlı bir inançtır – günden güne bir tür inançtır.

1 Petrus 'da okuyoruz.

O halde, Tanrı'nın kudretli eli altında alçakgönüllü olun ki, sizi zamanında yüceltsin, bütün özeninizi O'na vesayete bıraksın, çünkü O sizi önemsiyor (1 Petrus 5:6-7).

Çıkışta, buluyoruz

Musa insanlara dedi ki: "Korkmayın. Kıpırdamayın ve bugün sizin için başaracağı Rabbin kurtuluşunun gör. Bugün gördüğünüz Mısırlılar için, sonsuza dek bir daha görmeyeceksiniz. Rab sizin için savaşacak ve barışınızı sağlayacaksınız" (M. Çıkış 14:13-14).

Kendi çalışmalarımızdan vazgeçin

İbraniler kitabının yazarı bize inanç hayatının özelliklerinden birini verir.

Çünkü O'nun dinlenmesine giren, Tanrı'nın O'ndan yaptığı gibi kendisinin de işlerinden vazgeçmiş olur (İbraniler 4:10).

İnanç hayatını yaşarken artık kendi işlerimize güvenmeyeceğiz. İnsan tasarımı programları ve yüzeysel ikiyüzlülüğün bir parçası olan diğer şeyleri bir kenara bırakacağız. Artık etin enerjisinde çalışmayacağız.

Tanrı'yı dinleyeceğiz ve O'nun yapmamızı istediği şeyleri yapacağız.

İsa dedi ki,

"Size diyorum ki, Oğul kendinden hiçbir şey yapamaz, ama O'nun, Baba'nın yaptığını gördüğü şeyden başka bir şey yapamaz. O ne yaparsa yapsın, Oğul da aynı şekilde yapar (Yuhanna 5:19).

Girmek için Gayretli Olun

İman hayatı gayrettir.

Bu nedenle, aynı itaatsizlik örneğinden sonra kimsenin düşmemesi için bu dinlenmeye girmek için gayretli olalım (İbraniler 4:11).

Bu arkamıza yaslanıp hiçbir şey yapmamamız gereken bir hayat değil. Kendimizi yoracağız, bir sona doğru vicdani, uyumlu bir çaba göstermeliyiz, bir amaca sahip olmak için.

Aklıma Petrus 'un sözleri geliyor.

Ayık olun, uyanık olun; Çünkü düşmanın şeytan kükreyen bir aslan gibi yürüyor, kimi yiyebileceğine adam arıyor. Ona direnin, inançta kararlı ... (1 Petrus 5:8-9).

Sözcüğü Anlama

İman hayatı, Tanrı Sözüne dayanmalıdır.

Çünkü Tanrı'nın sözü yaşayan ve güçlüdür ve herhangi bir iki kenarlı kılıçtan daha keskindir, ruh ve ruhun bölünmesine, eklemlere ve iliklere bile delicidir ve kalbin düşünce ve niyetlerinin ayırt edicidir (İbraniler 4:12).

Tanrı'nın Sözü'nün bilinmesi ve bize gerçek motivasyonlarımızı göstermesine izin vermemiz gerekir. Bu pasajda Bize Tanrı'nın sözü hakkında birkaç şey anlatılır.

® Yaşamaktır.

® Çok güçlü.

® Keskindir ve bize ruhla ruh arasındaki farkı gösterebilir.

® Motivasyonlarımızı açıkça ortaya koyuyor.

Hayatımıza denge getiren, Tanrı'nın toplam sözünün bir bilgisidir.

İsa'yı Başrahibimiz Olarak Tanıyın

O'nun katından gizlenmiş bir yaratık yoktur, fakat her şey çıplaktır ve hesap vermemiz gereken O'nun gözlerine açıktır. O zaman göklerden geçen büyük bir Başrahibimiz olduğunu görmek, Tanrı'nın Oğlu İsa, günah çıkarmamızı hızlı bir şekilde tutalım. Çünkü zayıflıklarımıza sempati duyamayan, ancak bizim gibi baştan çıkarılmış, ancak günahsız bir Başrahibimiz yok (İbraniler 4:13-15).

İsa seni ve beni gerçekten tanıyor. Başarısızlıklarımızı ve zaferlerimizi biliyor. ve İsa bu dünyada bir erkek olarak uyandığı için, o da bizim gibi baştan çıkarıldı. Tanrımız çok uzakta değil, bizden ve ayartmalarımızdan tamamen ayrı. Romalılarda okuruz.

Ölen Mesih'tir ve dahası, Tanrı'nın sağ elinde bile olan ve aynı zamanda bize şefaahat eden de dirilir.

Bizi İsa'nın sevgisinden kim ayıracak? Sıkıntı, sıkıntı, zulüm, kıtlık, çıplaklık, tehlike ya da kılıç mı?

Çünkü ne ölümün, ne hayatın, ne meleklerin, ne beyliklerin, güçlerin, ne mevcut şeylerin, ne gelecek şeylerin, ne

yüksekliğin, derinliğin, ne de yaratılan başka bir şeyin bizi Rabbimiz Mesih İsa'daki Tanrı sevgisinden ayıramayacağına ikna oldum (Romalılar 8:34b,35,38.39).

Cesurca Onun Huzuruna Gel

Bu nedenle, merhamet elde edebileceğimiz ve ihtiyaç anında yardım etmek için lütuf bulabileceğimiz lütuf tahtına cesurca gelelim (İbraniler 4:16).

İnançlı bir hayat yaşarken, bize verdiği doğaüstü huzurda yürürken, O'nun sözünü bildiğimizde ve Onunla bir ilişkimiz olduğunda, ihtiyaç anında O'nun huzuruna cesurca gelebiliriz.

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. İnançta güçlenmenin dört adımı nedir?
2. İnanç dolu yaşamın özellikleri nelerdir?

DERS YEDİ

İNANÇ DÜŞMANLARI

Giriş

İnanç konusuna gelince, birçok kişi kendini hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir mücadelenin içinde buldu. Tanrı'yı memnun eden bir inanç hayatı yaşamak isterler, ancak aynı zamanda kendilerini sürekli şüphe ve inançsızlıkla mücadele ederken bulurlar.

Sağır ve dilsiz olan çocuğun babası gibi, ağlıyorlar.

"Rabbim, inanıyorum ki; "İnançsızlığıma yardım et!" (Markos 9:24b)

İnanca giden yol o kadar düşmanlarla dolu görünüyor ki, tanrıya gerçekten inanmak için sürekli bir savaş olduğunu hissediyor. Hatırlayın, İbraniler kitabının yazarı bize "İyi inanç savaşı vermemiz" gerektiğini söylemişti. Bu düşmanlarla savaş "iyi bir savaş" olabilir, çünkü pes etmezsek, kelime üzerinde meditasyon yapmaya devam edersek ve inancımızın "kaslarını" geliştirmeye devam edersek, inanç yaşamının heyecan verici zaferine kırarız.

Duyularımız ve eylemlerimiz alanında birçok inanç düşmanı vardır. Bu düşmanları anlamak ve onları nasıl yeneceklerini keşfetmek zafer içinde yaşamının önemli bir anahtarıdır.

İnancımızın düşmanları birçok girişten geçer. Kutsal Ruh hayatımızdaki bazı alanları ortaya çıkardığında, günahlarımızı itiraf etmemiz ve af dilememiz gerekir.

O zaman Kelime'nin vahiy yoluyla bu sorun alanlarına karşı zihnimizde kaleler inşa etmeliyiz.

Tartışacağımız ilk inanç düşmanları duygusal alemle ilgili olmalı. Duyularımızı Tanrı'nın sözüne uygun hale getirmeliyiz.

DUYGULARI TANRININ SÖZÜYLE UYUMLU HALE GETİRMEK

Korku

Korku, eğer kalmamıza izin verilirse, Tanrı'nın Tanrı'nın iradesiyle yapmamıza engel olur. Tanrı'nın iradesine sahip olmak için gereken inanca sahip olmamızı engelleyecektir. Yunanca korku kelimesi "düşman tarafından korkutulmak, korku, terör ve uçuş içinde olmak" anlamına gelir.

İnanç ve korku içinde aynı anda yürüyemeyiz.

İnanç ve korku bilgi üzerine kuruludur. İman, Tanrı'nın Sözü hakkındaki bilgimiz üzerine kuruludur. Korku, doğal duyularımızdan, kötü raporlardan ve düşmandan gözdağı almaktan gelir.

® Çözüm

"Korkma" ifadesini Tanrı Sözünde yüz kereden fazla bulduk.

Korku içeri girmeye çalıştığında, havari Paul'un yazdığına katılmalıyız.

Tanrı bize bir korku ruhu değil, güç, sevgi ve sağlam bir zihin verdi (2 Timoteos 1:7).

Korku ruhuna karşı koymalı ve İsa adına gitmesini emretmeliyiz.

Cesur inanç açıklamaları yapmalıyız.

Bu yüzden cesurca şöyle diyebiliriz: "Rabbim benim yardımcımdır. Korkmam. İnsan bana ne yapabilir ki?" (İbraniler 13:6)

Erdemli bir şekilde yerleştirileceksiniz. Zulme karşı uzaksınız, çünkü korkmayacaksınız. Çünkü o, dehşetten size yaklaşmayacaktır (Yeşaya 54:14).

Tanrı'ya güvendim; Korkmam. İnsan bana ne yapabilir ki? (Mezmurlar 56:11)

Ve O'nun sevgisine bağlı olmalıyız.

Aşkta korku yoktur; ama mükemmel aşk korkuyu dışarı atar (1 Yuhanna 4:18a).

Değersizlik Duyguları

Suçluluk, kınama ve değersizlik duyguları inancımızın en büyük düşmanıdır. Birçoğu düşmandan sürekli suçlama düşünceleriyle boğuşuyor.

... gece gündüz demeden onları Tanrı'mızın huzurunda suçlayan kardeşlerimiz hakkında suçlayıcı indirilmiştir (Vahiy 12:10b).

® Çözüm

Düşmandan gelen bu suçlamalar, düşürülmesi veya reddedilmesi gereken düşünceler ve hayal güçleridir.

Tanrı'nın bilgisine karşı kendini yücelten ve Mesih'in itaatine dair her düşüncüyü esarete getiren hayal güçlerini ve her yüksek şeyi ortaya çıkarmak (2 Korintliler 10:5 KJV).

Biz, İsa'nın kendisinin azil hakkıyla erdemli hale getirildik.

Çünkü o, onu günah tanımayan bizim için günaha sebep kıldı. onda Tanrı'nın doğruluğuna sahip olabileceğimizi (2 Korintliler 5:21).

Bu nedenle, Mesih İsa'da olan, bedenden sonra değil, Ruh'un peşinden yürüyen onlara kınama yoktur (Romalılar 8:1).

Şimdi, inancın tam güvencesini yaşayacağız.

İman güvencesi içinde gerçek bir kalple yaklaşalım, kalplerimiz kötü bir vicdandan serpinsin ve bedenlerimiz saf suyla yıkansın (İbraniler 10:22).

Kendimizi Tanrı'nın Sözünde, özellikle yukarıdakiler gibi ayetlerde doyurmamız, değersizlik duygusunu fethedecektir. Değersizlik duygularının kalmasına izin verdiğimiz sürece, güçlü bir inancımız olmayacaktır.

EYLEMLERİ TANRI'NIN SÖZÜYLE UYGUN HALE GETİRMEK

Affetmemek

Mark incir ağacının hikayesini ve İsa'nın dağları hareket ettirmeye olan inancının öğretisini kaydettikten hemen sonra, İsa'yı şöyle söyleyerek kaydetmeye devam etti:

"Bu yüzden ben size diyorum ki, istediğiniz her şeyi, namaz kıldığınızda, onları aldığınıza ve onları alacağınıza inanın. Dua ederken bağışlayın, eğer babanızın da cennetteki herhangi bir şeye karşı çıkmanız halinde, günahlarınızı bağışlayabilir (Markos 11:24-25).

Kalbimizde burukluk, kırgınlık, acı ve affedilmezlik varsa, her zaman şüphe ve inançsızlık oluruz. Başkalarını affetmemek bizi Tanrı'dan ayırır ve Tanrı'dan ayrı bir iman yoktur.

® Çözüm

Çünkü eğer insanların günahlarını affedersen, cennetteki baban da seni affeder. Eğer insanların haneye tecavüzlerini bağışlamazsanız, Babanız da günahlarınızı affetmez (Matta 6:14,15).

Herhangi bir affetmezlik alanının cevabı affetmektir. Her zaman unutmayın, kişinin affedilmeyi hak ettiği, hatta affedilmeyi istediği değildir. Affetmek irademizin bir eylemidir. Affetmeyi seçiyoruz ve bu itaat eylemi bizi özgür gösterecek.

Eğer başka birine karşı bir şikayeti olan varsa, birbirinizle beraberdir ve bağışlar. İsa sizi affettiği gibi, bu yüzden de yapmalısınız (Kolosaliler 3:13).

Hücum Almak

İsa teknede uyurken fırtına gelince, havariler onu uyandırdılar ve dediler ki: "Hocam, yok olmamız umurunda değil mi?"

Ve büyük bir rüzgar fırtınası çıktı ve dalgalar tekneye çarptı, böylece zaten dolmaya başladı. Ama kıçtaydı, yastıkta uyuyordu. O'nu uyandırdılar ve O'na dediler ki: "Hocam, yok olmamız umurunda değil mi?" (Markos 4:37,38)

Gücendiler ve İsa'yı yok olmak üzere olduklarını umursamamakla suçladılar.

Birçoğu dua etti ve Tanrı umursamıyor gibiydi. Durumu değiştirebilirdi, ama değiştirmede ve gücendiler. Havarilerle birlikte hala "Tanrım, içinde bulunduğum çaresiz durumu umursamıyor musun?" diyenler çok.

® Çözüm

Hayatın ateşli imtihanları inanç içinde büyümek için fırsatlardır.

Sevgilim, sana garip bir şey olmuş gibi, seni denemek olan ateşli imtihanı garip sanma. ancak Mesih'in acılarına katıldığınız ölçüde sevinin, O'nun yüceliği ortaya çıktığında, sevinci aşmaktan da memnun olabilirsiniz (1 Petrus 4:12,13).

Dini liderler İsa'nın öğretilerine gücendiler ve bu suça tutundukları için İsa'ya inanamadılar ve O'nun onları getirmek için geldiği her şeyi kaçırdılar.

Kendi ülkesine geldiğinde onlara sinagoglarında öğretti ki hayretler içinde kaldılar ve şöyle dediler: "Bu adam bu bilgeliği ve bu kudretli işleri nereden aldı? Bu marangozun oğlu değil mi? Annesinin adı Mary değil mi? Peki ya kardeşleri James, Joses, Simon ve Judas? Kız kardeşleri, hepsi bizimle değil mi? O zaman bu adam bunları nereden aldı? Bu yüzden O'na gücendiler (Matta 13:54-57).

Herhangi birine karşı hücum etmek, Bizi Tanrı'nın mucizelerini almaktan alıkoyacaktır.

Yine, cevap affetmek ve herhangi bir suça tutunmayı reddetmektir.

Kalbin Sertliği

Kendimizi başkalarından veya Tanrı'dan kapatmak, alaycı veya şüpheli olmak sert bir kalbin belirtileridir. Kalp sertliği affetmezlikten gelir.

Mark'ta İsa onları inançsızlıklarından dolayı azarladı ve bunu kalp sertliğine bağladı.

Daha sonra O, masaya otururken on bire göründü; O, dirildikten sonra O'nu görenlere inanmadıkları için onların inkarlarını ve kalp sertliklerini azarladı (Markos 16:14).

Her insanın incinmesi, reddedilmesi ve gücenmesi için sebepleri olmuştur. O kadar çok duyduk ki, "Dua ettim ve hiçbir şey olmadı." Bu kişi, bir daha incinmemek için duyularının etrafına duvarlar örecektir.

@ Çözüm

Ama bizim korumamız için inşa ettiğimiz duvarlar aynı zamanda bizi Tanrı'dan ve diğerlerinden ayıran duvarlardır. Cevap, duvarları yıkmak ve Tanrı'nın kalplerimizi yumuşatmasına izin vermektir.

İşlediğiniz tüm günahları sizden uzaklaştırın ve kendinize yeni bir kalp ve yeni bir ruh elde edin (Hezekiel 18:31a).

Mezmun yazarı dua etti, içimde temiz bir kalp yarat, Tanrım ve içimdeki doğru ruhu yenileyin (Mezmurlar 51:10).

İtaatsizlik

Samuel ve Kral Saul arasında bir çatışma oldu. Saul, Tanrı'ya itaat etmek yerine insanların istediğini yaptı.

@ Saul'un

Tanrı, Samuel aracılığıyla Saul'a yukarı çıkıp Amalekli'leri ve sahip oldukları her şeyi tamamen yok etmesini söyledi. Bunun yerine Saul Amaleklileri yok etti ama ganimeti ve kralı esir aldı. Samuel onunla bu konuda konuştuğunda Saul cevap verdi, adamlar ganimetleri aldılar, böylece onları Tanrı'nıza kurban olarak sunabildik.

Saul Samuel'e dedi: Ama Rabbin sözünü dinledim ve Rabbin beni gönderdiği göreve gittim ve Amalek kralı Agag'ı geri getirdim; Amalekliler'i tamamen yok ettim. Fakat kavim ganimeti aldı, Koyunlar ve sığırlar, tamamen yok edilmesi gereken şeylerin en iyisi, Gilgal'da Tanrınız Rabbe kurban etmek için" (1.Samuel 15:20,21).

Samuel şöyle cevap verdi: "İtaat etmek kurban etmekten, koçların yağlarından daha iyidir."

Sonra Saul Samuel'e dedi ki: "Ben günah işledim, çünkü Rabbinin emrini ve sözlerinizi aştım, çünkü insanlardan korktum ve onların sesine itaat ettim (1 Samuel 15:22b,24).

İtaatsizliğiyle karşılaştığında Saul, yaptıklarını başkalarını suçladı ve sonra bunu iyi amaçlarla yapmış gibi göstermeye çalıştı - "Onları feda etmeye tuttuk." Sonunda Tanrı'sını bile inkar etti. 21. ayetteki "Tanrınız" sözlerine dikkat edin.

Devam eden itaatsizliği sonunda David'in onun yerine Kral olmasına ve Saul'un ölümüne yol açtı.

@ İsrailoğullarından

On casus kötü bir haberle geri döndüğünde, İsrailoğulları Tanrı'nın gücüne inanmayı reddettiler. Mısır'a gelen belalarda, Kızıldeniz'in ikiye ayrılmasında ve gündüzleri gölge, geceleyin ışık, su ve yiyeceklerin doğüstü sağlanmasında O'nun gücünü deneyimlemişlerdi. Kıyafetleri bile eskimedi. Ama Tanrı'ya ve Musa'ya sövmeye başladılar. Cahillik iddiasında bulunamazlardı. Tanrı'nın "Toprağı alın" dediğini biliyorlardı. Kendileri adına O'nun güçlü mucizelerini biliyorlardı, ama yine de reddettiler.

İbranilerde bunu öğreniyoruz.

İlk vaaz verilenler itaatsizlik nedeniyle girmediler (İbraniler 4:6b).

Tanrı'nın önderlerine uymama kararı yüzünden hepsi ıssız bir yerde öldüler.

@ Çözüm

Hayatımızın bir alanında Tanrı'ya itaatsizlik edip, başkalarına inanarak yaşayamayız. İtaatsizliği ortadan kaldıramayız. Suçu başkalarına atamayız. İtaatsizliğin tek cevabı, Tanrı'nın onları affetmesi için günahlarımızı itiraf etmemizdir (1 Yuhanna 1:9).

İsrailoğulları'nın yeni nesli gibi karar verelim ve diyelim ki,

"Hizmet edeceğimiz Rab Tanrımız ve itaat edeceğimiz O'nun sesi" (Yeşu 24:24b).

Şüphe ve inançsızlık

Şüphe ve inançsızlık birbirine çok benzer ve inancımızın en güçlü iki düşmanıdır.

Şüphe, bir konuda kararsız veya şüpheli olmak; inkar etme eğiliminde olmak; olası olmamakla ilgili olarak: genellikle çözülmeye yol açan bir kesinlik eksikliğine sahip olmak olarak tanımlanır. Şüphe, korkulu, endişeli veya şüpheli olmak anlamına gelir.

İnançsızlık, inanmamak veya inançsızlıktır.

@ Tanrı'nın Sözüünü Bilmemek

İnançsızlığın en yaygın nedeni, Tanrı Sözüünün bir konuda söyleyeceklerini bilmemektir. Buna saygı duyduğumuz kişilerin hatalı öğretisi neden olmuş olabilir.

Hoşea şöyle yazmış:

Halkım bilgi eksikliğinden yok edildi (Hoşea 4:6'a).

Havari Yahya açık mezara gelen "diğer müridi yazdığında, bize "gördüğü ve inandığı" söylenir.

Sonra mezara ilk gelen diğer mürit de içeri girdi; Gördü ve inandı. Henüz Kutsal Kitap'ı bilmiyorlardı, O'nun ölümden tekrar yükselmesi gerektiğini (Yuhanna 20:8,9).

İnanmadan önce görmesi gerekiyordu çünkü Kutsal Kitap'ı görmemişti. İnanacaksak, Kutsal Yazıları bilmemiz önemlidir.

@ Doğal Duyularımızı Takip

Aynı bölümün ilerleyen bölümlerinde Thomas, diğer müritlerin toplandığı yere geldi.

Bunun üzerine diğer havariler ona: "Biz Tanrı'yı gördük" dediler. Fakat onlara dedi ki: "O'nun elinde çivilerin izini görmedikçe ve parmağımı tırnakların izine sokmadıkça ve elimi O'nun yanına koymadıysam, inanmam" (Yuhanna 20:25).

İsa geldiğinde Thomas'la konuştu.

Sonra Thomas'a dedi ki: "Parmağına uzan, ellerime bak. Elini buraya uzat ve benim tarafıma koy. İnanma, inanma."

Thomas cevap verdi ve O'na dedi ki: "Rabbim ve Rabbim!"

İsa ona dedi ki: "Thomas, beni gördüğün için iman ettin. Görmeyen ve henüz inanmayanlar kutsanmıştır" (Yuhanna 20:27-29).

İsa bugün de aynısını bize söylerdi. "İnanma, inanma. Görmeyenler ve henüz iman edenler mübarektir."

Thomas dedi ki, "Ben görmediğim sürece ... İnanmayacağım." İnançsızlık, duyu bilgimize bağlı etmenin sonucudur. Kutsal Yazıları bilmek yerine görebildiğimiz şey. İman ancak Tanrı'nın sözünü bilmekle gelebilir.

® Kalbin Sertliği

İsa, havarilerin inançsızlığını ve kalplerdeki sertliğini azarladı.

Bununla birlikte O'na gücendiler. Fakat İsa onlara dedi ki: "Bir peygamber, kendi ülkesinde ve kendi evinde olduğu müteşekkir değildir." Ve O, onların inkarları yüzünden orada pek büyük işler yapmadı (Matta 13:57,58).

Peter suyun üzerinde İsa'ya doğru yürürken gözlerini İsa'dan ayırdı. Etrafındaki koşulları görünce korkmaya ve batmaya başladı. İsa onu batmaya başladığında yakaladı.

Hemen İsa elini uzattı ve onu yakaladı ve ona: "Ey az inançlı olan sen, neden şüphe ettin?" dedi. (Matta 14:31)

Şüphe, gözlerimizi İsa'dan ve doğal koşullardan aldığımızda gelir - doğal gözlerimizle görebildiğimiz şey.

İsa dedi ki: "İman edin ve şüphe etmeyin."

Sabah şehre döndüğünde acıkmıştı. Yolun kenarında bir incir ağacı görünce, ona geldi ve üzerinde yapraktan başka bir şey bulamadı ve ona: "Bir daha üzerine meyve gelmesin" dedi.

Ve hemen incir ağacı kurutuldu. Havariler onu görünce hayrete çektiler: "İncir ağacı nasıl bu kadar çabuk sildi?"

bununla birlikte İsa cevap verdi ve onlara dedi ki: "Eğer iman ederseniz ve şüphe etmezseniz, sadece incir ağacına yapılanı değil, aynı zamanda bu dağa 'Kaldırılın ve denize dökün' dersiniz, bu iş hallolacak. Ve her şey, dua ederken ne sorarsanız isteyin, inanarak, alacaksınız" (Matta 21:18-22).

Yine Mark'ta İsa, kalbimizde şüphe etmemenin önemini vurgulamıştır.

Çünkü size diyorum ki, kim bu dağa, 'Kaldırılın ve denize dökülün' der ve kalbinde şüphe etmez, ama söylediği şeylerin geleceğine inanırsa, ne derse o olur (Markos 11:23).

Bir Yedek Kabul Etme

Sahte para kazanan bir kişi, parasını mümkün olduğunca gerçek bir şeye benzetmek için çabalar. Şeytan, gerçek inancın yerine geçenleri kabul etmemiz için bizi kandırmada oldukça başarılı olmuştur.

® Umut

İbraniler kitabının yazarı şöyle yazmış:

Şimdi inanç, umulduğu şeylerin maddesidir, görülmeyen şeylerin kanıtıdır (11:1).

Umudu daha önce ayrıntılı olarak tartıştık, ancak burada olası bir inanç düşmanı olarak tanınmalıdır. Cevaplarımızı almak için umudumuzu inanca çevirmeliyiz. Umudumuzu gelecekte bir cevap için inanmaktan, şimdi gerçekleşmesine inanmaya dönüştürmeliyiz.

İsa dedi ki,

"Bu yüzden size diyorum ki, namaz kılarken sorduğunuz her şeyi, onları aldığınıza inanın ve onlara sahip olacaksınız (Markos 11:24).

Onları aldığınıza inanın, umut edin dedi.

® Zihinsel Anlaşma

Zihin harika bir araçtır, ancak inanç sahibi olmanın önünde de bir engel olabilir. Doğal zihin, ruhsal alemdeki şeyleri kavrayamıyor. Zihin, Tanrı'nın Sözü'nü anlamak için çabalayabilir, ancak zihin ruha boyun eğmelidir.

Doğal akıl Tanrı'nın gizemlerini idrak edemez.

Fakat doğal insan, Tanrı'nın ruhunun bir şeyini almaz, çünkü onlar ona karşı bir aptallıktırlar. onları tanıyamaz, çünkü ruhsal olarak ayırt edilirler (1 Korintliler 2:14).

İnanabileceğimiz iki tür şey vardır. Doğal, insani gerçekler ya da Tanrı'nın Sözü'nde ortaya çıkan gerçek. Vahiy gerçeği, ruhsal gerçek veya doğal duyularımızla algıladığımız fiziksel şeyler vardır.

Zihinsel anlaşma aklımızla inançlı olmaya çalışıyor. bu işe yaramıyor. İnanç ruhumuzdan gelmeli. Yenilenmiş zihinler ruha karşı savaşacaklardır. Tanrı'nın Sözü'nün vahyiyle zihinlerimiz yenilenmelidir.

Ve bu dünyaya uymayın Tanrı'nın bu iyi, kabul edilebilir ve yetkin iradesinin ne olduğunu kanıtlamak için zihninizi yenileyerek dönüştürün (Romalılar 12:2).

@ İnanç veya Varsayım

Tanrı'nın Sözü'nün bize vaat edeceği her şeye inanmaya hakkımız var. Ama bunun ötesine geçen zamanda, varsayım içinde hareket ediyor olabiliriz.

Webster "varsayımı" "doğru olmak veya doğru olmak ya da sınav veya kanıt olmadan inanç hakkı veya olasılığın gücüne göre, kesin olarak kabul etmek, çıkarımda bulunmak, varsaymak, varsaymak" anlamına gelir.

Tanrı seninle konuşabilir. Size bir söz verebilir ve bu kelimenin veya vizyonun yerine getirilmesi için size inanmanız zor olacaktır. Bu varsayım değil.

Ancak, aldığımız her kelimeyi veya vizyonu dikkatlice yargılamalıyız. Tanrı Sözü ile yüzde yüz aynı hızda mı? Motivasyonumuz nedir? Kendini tatmin ediyor mu? Etin kişisel arzusunu yerine getirmiyor mu? Bunlar uyarı bayrakları.

Romalılar 12:3b'ye bir kez daha bakalım, bu sefer Mesaj incilini kullanarak.

O zaman, her birinizin yaptığı gibi, saf bir lütuf içinde, kendinizi Tanrı'ya bu iyiliği getiren insanlar olarak yanlış yorumlamamanız önemlidir. Hayır, Tanrı her şeyi sana getiriyor. Kendimizi anlamanın tek doğru yolu Tanrı'nın ne olduğu ve bizim için yaptıklarıdır, ne olduğumuz ve onun için yaptıklarımız ile değil.

KİŞİSEL DÜŞMANLARIMIZI YENMEK

İsa'nın inancımızın düşmanlarıyla nasıl başa çıkılacağı konusunda öğrettiği iki anahtar vardır.

Oruç

Oruç, Tanrı tarafından seçildiğinde, manevi duyularımızın alemine daha özgürce hareket edebilmek için doğal bilgi ve arzularımızın önderliğini inkâr etme zamanı olabilir.

Dua

Dua, Kelime üzerinde okuma ve meditasyon ile birlikte, Tanrı'nın sesini en iyi duyabileceğimiz zamandır.

Müritler İsa'ya, epileptik olan çocuktan iblisi attırırken neden başarısız olduklarını sorduklarında, İsa bunun inançsızlıkları yüzünden olduğunu söyledi.

İsa onlara dedi ki:

"İnançsızlığın yüzünden ..." (Matta 17:20a)

Bir sonraki ayette, hayatımızdaki inançsızlıkla başa çıkmanın anahtarı olarak duanın (Tanrı'yla tebliğ) ve orucun önemini vurgulamıştır.

"Ancak bu tür namaz ve oruç dışında dışarı çıkmaz" (ayet 21).

Bizler, İsrailoğulları gibi, Tanrı'nın yaşamlarımız için sahip olduğu tüm kader ve nimetlerin "Vaat Edilen Topraklarını kaçırmak istemiyoruz.

Yine, İbraniler kitabının yazarı Kutsal Ruh tarafından şöyle dedi:

Sakının kardeşlerim, içinizde yaşayan Tanrı'dan ayrılışında kötü bir kalp olmasın. Bu yüzden inançsızlıktan dolayı içeri giremediklerini görüyoruz (İbraniler 3:12,19).

İnancın İlerleyişi

Hemen hemen her insan koşabilir, ancak bir maratonda koşmadan önce, koşmanın uygun yolunu öğrenmeleri gerekir. Doğru nefes almayı öğrenmelidirler. Bir süre içinde güçlerini arttırmalıdır. Vücutları inşa edilene ve maratona hazır olana kadar her gün saatlerce, daha fazla saat ve daha fazla saat koşmak gerekir.

İnanç seviyemizin nerede olduğunu Tanrı bilir. Bize evlerimizi terk etmemizi ve denizaşırı ülkelere gitmemizi söylemeyecektir.

@Jerusalem – Yahudiye - Samaria

İsa'nın şöyle demiş olması ilginç.

Kutsal Ruh üzerinize geldiğinde güç alacaksınız ve Yeruşalim 'de, bütün Yahudiye 'de ve Samiriye'de ve dünyanın sonuna kadar bana tanık olacaksınız (Elçilerin İşleri 1:8).

Bu geçitte bir ilerleme var.

Kudüs evimizi temsil eder.

Yahudiye bizim etki alanımız - okulumuz, işimiz, mahallemiz.

Samiriye özellikle ilginç çünkü Yahudi halkı ile Samiriyeliler arasında düşmanlık vardı. Samiriyeliler karışık bir ırktı ve Yahudiler kendilerini onlardan üstün hissettiler. Samiriye'ye gitmek alçakgönüllü bir deneyim olurdu. Ancak, orada hizmet ettiklerinde, tüm dünyanın kapılarını açacaktı.

Olduğumuz yerde inanç düzeyinde başlamalıyız. Sonra Tanrı'dan haber al ve O'nun dediğini yap.

David bize hayatımızda etkisi olanlar konusunda dikkatli olmanın önemini anlatıyor.

® Mezmurlar 1:1-3

Yoldan çıkmışların nasihatinde yürüyen, günahkarların yolundan giden ve hor görenlerin koltuğunda oturan adam mübarektir.

Fakat onun zevki Rabbin kanunundadır ve O'nun kanununda gece gündüz meditasyon yapıyor, su nehirleri tarafından dikilen bir ağaç gibi olacak, mevsiminde meyvesini ortaya çıkaracak, yaprağı da solmayacak olan bir ağaç gibi olacak. Ve ne yaparsa yapsın başarılı olur (Mezmurlar 1:1-3).

Bu geçitteki ilerlemeye dikkat edin. Önce bir insan uğursuzla yürür, sonra durur ve onlarla birlikte durur ve sonunda onlarla oturur.

İnançla yürümek, bizimle doğal alemde faaliyet gösteren insanlar arasında doğal bir ayırım getirecektir. Onlarla bağlantımız devam edecek. Onları hala önemseyeceğiz ve onlara ulaşacağız. Ama artık felsefelerine katılmayacağız ve yaşam tarzlarına katılmayacağız. Bunun yerine, hayatlarımız inanç ve itaat yürüyüşü olacak.

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. İnancınız için sahip olduğunuz üç “düşman”ı ve çözümünü nasıl bulduğunuzu yazın.

DERS SEKİZ

GEL, SUDA YÜRÜ

Giriş

Güçlü bir şarkı var, *Benimle Suyun Üzerinde Yürü*. Peter suyun üzerinde yürüdü. Şüphenin gelmesine izin verdi. Başarısız oldu, ama sonra "Tanrım, beni kurtar" diye seslendi. Ve hemen, İsa elini uzattı ve onu kurtardı. Peter tekrar suyun üzerinde yürüyordu ve kutsal kitap bunun olduğunu söylemese de, Peter ve İsa'yı o teknenin etrafında dolaşırken hayal etmeyi seviyorum. Eminim Peter suyun üzerinde yürüyebileceğini anlayınca durmak istememiştir.

Tanrı çok sadıktır! İnançla dışarı çıktığımızda, O orada bizimle çalışıyor. Mark şöyle yazmış:

Sonra, Tanrı onlarla konuştuktan sonra, cennete sokuldu ve Tanrı'nın sağına oturdu. Ve dışarı çıktılar ve her yerde vaaz verdiler, Tanrı onlarla birlikte çalıştı ve beraberindeki ayetlerle sözü doğruladı. Âmin (Markos 16:19,20).

Havari Paul şöyle yazmış:

Yüce İsa Mesih'in Tanrısı, O'nun bilgisi dahilinde size bilgelik ve vahiy ruhunu verebilir, anlayışınızın aydınlandığı gözler; O'nun çağrısının umudunun ne olduğunu, azizlerde O'nun mirasının ihtişamının zenginliklerinin ne olduğunu ve O'nun bize karşı gücünün aşan büyüklüğünün ne olduğunu biliyor olabilirsiniz... (Efesliler 1:17-19).

İnancımızı serbest bırakmanın, doğüstü sulara adım atmamızın ve Tanrı'nın aşırı büyüklüğünü çevremizdeki dünyaya göstermenin zamanı geldi.

SUDA YÜRÜMEK

Hemen İsa, O'nun havarilerini tekneye bindirip O'nun huzuruna diğer tarafa götürmesini sağladı, O ise çoklukları gönderdi. O, sürüleri gönderdiği zaman, namaz kılmak için tek başına bir dağa çıktı. Ve akşam olduğunda, orada yalnızdı.

Ama tekne artık denizin ortasındaydı, dalgalar tarafından toslandı, çünkü rüzgar tersti.

Gecenin dördüncü nöbetinde İsa onlara gitti, denizde yürüyordu. Havariler, O'nu denizde yürürken görünce, "O bir hayalet!" diyerek dertlendiler. Ve korkudan haykırdılar.

Fakat hemen İsa onlarla konuştu ve şöyle dedi: "İyi tezahüratlar! Benim, benim. korkmayın."

İsa Gel Dedi

Ve Peter O'na cevap verdi ve dedi ki: "Rabbim, eğer sen isen, bana suda sana gelmemi emret."

O da "Gel" dedi. Peter tekneden indiğinde, İsa'ya gitmek için suyun üzerinde yürüdü.

Rüzgarın büyük olduğunu görünce korktu. Batmaya başladı ve "Rabbim, beni kurtar!" diye bağırdı.

Hemen İsa elini uzattı ve onu yakaladı ve ona: "Ey az inançlı olan sen, neden şüphe ettin?" dedi.

Tekneye bindiklerinde rüzgar durdu. Gemide bulunanlar geldi ve "Gerçekten sen Tanrı'nın oğlusun" diyerek O'na taptılar. (Matta 14:22-33).

Ne harika bir inanç örneği. Peter kesinlikle inancını harekete geçirdi. İsa'nın "Gel" dediğini duydu ve o tekneden çıkıp İsa'ya doğru başladı. Suyun üzerinde yürüyordu.

Sonra ne oldu? Gözlerini İsa'dan ayırdı. Dalgaları gördü, rüzgarı hissetti ve doğaüstü diyardan çıkıp doğal diyarlara doğru ilerledi. Batmaya başladı ama doğru olanı yaptı. "Tanrım, beni kurtar" diye seslendi.

İsa onu elinden yakaladı ve dedi ki: "Ey az inançlı olan sen, neden şüphe ettin?" "Şüphe" için kullanılan Yunanca kelime distazodur ve iki şekilde ayakta durmak anlamına gelir. Petrus'un ruhu diyordu ki, "Suyun üzerinde yürüyebilirim!" Akıl "Boğulacaksınız!" diyordu.

Petrus'un sallayan bir ruhu vardı. İki aklı vardı. İsa onu çileden çıkıttı. "Neden şüphelendiniz?" Petrus'un şüphe etmesine gerek yoktu. Bir seçeneği vardı.

Bu hikaye bizim için ne harika bir örnek. Petrus'la özdeşleşebiliriz. Kesinlikle mükemmel değildi. Peter gibi, inancımızın güçlü olduğu bir zamanda "tekneden inebiliriz", ama inancımızda tereddütsüz olmak, şartlar ne olursa olsun yapmak, İsa'nın bize ne yapmasını söylediye onu yapmaya devam etmek gerekir.

Aynı zamanda başarısızlık korkusuyla felç olmamanın bir örneğidir.

CESUR, TANRISAL BİR İNANCA SAHİP OLMAK

Birçok Hıristiyan ılık bir ruhsal varoluşa razı oldu. İnançsızlıkla, kendileri istifa ettiler ve "Ne olacaksa olacak" diyerek yaşam mücadelelerinde mağdur olarak yaşıyorlar.

Onlar, bizim Onunla hüküm sürmek ve hüküm sürmek için yaratıldığımızı anlamazlar. İsa dedi ki, eğer bir hardal tohumu tanesi olarak bile inancımız olsaydı dağlar bize itaat etmek zorunda kalacaktı.

Yanlış öğreti yüzünden ve iyi ve kötünün hayatlarında ve kiliselerinde olmasına izin verilen şeyin karışımı nedeniyle, ruhu zamanımızda kilisenin çoğunu ele geçirdi. Laodicea

Vahiylerde okuyoruz,

"Ve Laodikyalıların kilisesinin meleği şöyle yazar: 'Bu şeyler Âmin, Sadık ve Gerçek Tanık, Tanrı'nın yaratılışının başlangıcı diyor ki: Ben eserlerinizi biliyorum ne soğuk ne de sıcaksınız. Üşümüş ya da sıcak olmayı dilerdim. Artık ılık, ne soğuk, ne de sıcak olduğunuz için sizi ağızımdan fıskırtacağım (Vahiy 3:14-16).

Birçoğu kiliseye sadakatle katılır, ancak Tanrı'nın hayatlarına müdahale etmesini asla beklemez. Doğal teknelerinden hiç inip doğaüstü sulara yürümezler.

İnancımızda saldırganlaşmayı öğrenmeliyiz.

Tanrı'nın Tarzı İnanç Dağları Hareket Ettirir

İsa havarilere Tanrı'ya göre bir inanca sahip olmayı öğretti.

Mark'ta, İsa'nın hayatındaki bir olayı okuduk. Meyve aramak için bir incir ağacına geldi ve O, hiçbir şey bulamayınca.

İsa buna cevaben şöyle dedi: "Bir daha kimse senden meyve yemesin." Ve havarileri bunu duydu (Markos 11:14).

Mark devam ediyor,

Sabah geçerken incir ağacının köklerinden kuruduklarını gördüler. Ve Peter, hatırlayarak, O'na dedi ki, "Haham, bak! Lanetlediğin incir ağacı salıp gitti."

Bununla birlikte İsa cevap verdi ve onlara dedi ki: "Tanrı'ya iman edin. Çünkü ben size diyorum ki, kim bu dağa 'Kaldırılın ve denize dökülün' derse ve kalbinde şüpheye yer vermiyorsa, ama söylediği şeylerin geleceğine inanıyorsa,

ne derse o olacaktır. Bu yüzden size diyorum ki, namaz kılarken ne sorarsanız sorun, onları aldığınıza inanın ve onlara sahip olacaksınız." (Markos 11:20-24).

Bu örnekten Tanrı tarzı bir inanca sahip olmakla ilgili birkaç şeyi sonuçlandırabiliriz.

- ® İsa özellikle konuştu - "Bir daha kimse senden yemesin."
- ® O, O'nun imanını yüksek sesle söyledi – Havariler onu duydular.
- ® O akşam ağacın yanından geldiklerinde aynı görünüyordu. Bunu biliyoruz çünkü kimse yorum yapmadı, ama İsa ne olacağından şüphe etmedi.
- ® Ağaça konuştuktan 24 saat sonra ölmüştü. O konuşur konuşmaz ölüm köklerde başlamıştı. Sadece görülmesi zaman aldı.

Havariler O'nun yaptıklarına hayret edince, İsa incir ağacı hakkında yorum yapmadı. Bunun yerine, onlara iman hakkında bir şey öğretti. Onları Tanrı'ya inanmaya, onu kucaklamaya ve mucizeler yapmaya teşvik etti.

İsa'nın, O'na huşu içinde geri durmalarını istemediğine dikkat edin; Mucizevi bir şey yapmak için O'na katılmalarını istedi.

TANRI İNANÇ TÜRÜ ÖRNEKLERİ

Davut ve Goliath

Eski Ahit, Tanrısal bir inançla hareket eden bireylerin örnekleriyle doludur. Peki ya Davut koyunlara bakmaktan geldiğinde ve tüm ordu bir adam tarafından durdurulduğunda? Tabii ki, o adam bir devdi ve doğal olarak çok korkutucuydu, ama Davut'un inanç dolu sözlerini dinleyin. İsrail

® Davut İnançla Konuştu

Goliath'ın lafını duyunca ve İsrail ordularını nasıl bir bütün edeple işlediğini görünce ne dedi?

"Bu sünnetsiz Filistinli kim için, yaşayan Tanrı'nın ordularına karşı gelmelidir? (1 Samuel 17:26b)."

® Kardeşleri ona karşıydı.

Düşman tehdit ediyordu, ama Davut doğal tepki vermeyi reddetti. Korkmayı reddetti. Sonra Davut'un kardeşleri ona düşman oldu. Ne de olsa, durumu Davut'tan daha iyi

anladılar- ve ayrıca, korkan grubun bir parçası oldukları için, korkmamasına içerlediler. İnancına içerlediler.

Şimdi Eliav, en büyük kardeşi adamlara konuşurken duydu; Eliav'ın öfkesi Davut'a karşı uyandırıldı ve dedi ki, "Neden buraya geldin? Peki o birkaç koyunun vahşi doğada kiminle bıraktın? Gururunuzu ve kalbinizin küstahlığını biliyorum, çünkü savaşı görmeye geldiniz" (1 Samuel 17:28).

Davut inançla konuşuyordu, ama kardeşi onu yanlış anladı ve onu gururla ve kalp küstahlığıyla konuşmakla suçladı. Ailesi ona karşıydı, ama Davut durmadı.

© Kral Saul Ona Karşıydı

Kral Saul'un huzuruna çıkarıldı ve Saul'a dedi ki:

"Onun yüzünden hiç kimsenin kalbi iflas etmesin; Hizmetkarınız gidip bu Filistinliyle savaştacak."

Saul, Davut'a dedi ki: "Onunla savaşmak için bu Filistinliye karşı koyamazsınız. Çünkü sen sadece bir gençsin ve o gençliğinden gelen bir savaş adamı" (1 Samuel 17:32,33).

Saul, Davut'a çok genç olduğunu ve savaşta eğitilmediğini söyledi.

© İnançta Durdu

Davut'un inancı o kadar güçlüydü ki kralı Goliath'a karşı mücadele etmesine izin vermeye ikna etti. Eğer başarısız olsaydı, bu tüm İsrail ulusunun yenilmiş ve köleliğe atılacağı anlamına geliyordu. Ancak Davut inançta ısrar etti ve inanç beyanını hem İsraililerden hem de Filistinlilerden önce söyledi ve Goliath tıpkı Davut'un ilan ettiği gibi öldürüldü.

Sonra Davut Filistinliye dedi ki: "Bana kılıçla, mızrakla ve ciritle geldin. Ama size İsrail ev sahiplerinin Rabbi adına geldim.

"Bugün Rab seni elime teslim edecek ve ben de sana vurup kafanı senden alacağım. Ve bugün, Filistinlilerin kampının leşlerini hava kuşlarına ve dünyanın vahşi hayvanlarına vereceğim. Bütün dünya İsrail'de bir Tanrı olduğunu bilsin diye.

"O zaman tüm bu meclis, Rabbin kılıç ve mızrakla tasarruf etmediğini bilecektir; Çünkü savaş Tanrı'nındır ve sizi elimize verecektir" (1 Samuel 17:45-47).

Bu olaydan ne öğrenebiliriz?

- ® Tanrı'nın inancı durdurulamaz.
- ® Aile ve arkadaşlar anlamayabilir
- ® Liderlik anlamayabilir

Ama Davut Tanrı'yı tanıyordu. Koyunlara bakıp onları aslan ve ayıdan koruduğu halde inancını geliştirmişti. Davut Tanrı tarafından hazırlanmış bir adamdı. Tanrı inancıyla yürüdü ve Filistinliler yenildi.

Goliath yenildi ama bu Filistinliler hakkında duyduğumuz son şey değildi. Tekrar tekrar güçlerini geri kazandılar ve Tanrı'nın kavmini karşılarına aldılar.

Baal Perazimde- Davut

Yıllar sonra, Davut üçüncü kez mesh edildiğinde ve şimdi tüm İsrail'in Kralı olduğunda, Filistliler bunu duydular ve Davut'a karşı geldiler. İsrail ulusuna karşı değil- Davut'a karşı. Onun mesh edilmesini, gücünü biliyorlardı ve onu yok etmek için yola çıktılar.

2 Samuel 'de okuduk.

Şimdi Filistliler Davut'u İsrail kralı olarak mesh ettiklerini duyunca, bütün Filistliler Davut'u aramaya çıktılar. Ve Davud bunu işitti ve kaleye indi. Filistliler de gidip Refaim Vadisi'ne yerleştiler.

Davut ne yapacağını biliyordu, Tanrı'yı aradı. Savaşa girme arzusuydu ama Tanrı'dan haber alana kadar gitmedi.

Davud, Rabbin şöyle bir sorusuna şöyle dedi: "Filistinlilere karşı mı çıkayım? Onları elime teslim eder misin?"

Ve Rab Davut'a dedi ki, "Yukarı çık, çünkü şüphesiz Filistinlileri eline teslim edeceğim."

Böylece Davut Baal Perazim'e gitti ve Davut onları orada yendi; Ve dedi ki, "Rab benden önceki düşmanlarımı parçalamıştır, sanki bir su atılımı gibi." Bu yüzden o yerin adını Baal Perazim olarak adlandırdı (2 Samuel 5:17-20).

Baal Perazim, "O Atılımın Efendisi!" demektir. Davut bir savaşçıydı ve Atılım Tanrısını tanıyordu. Güçlü ve saldırgan bir inancı vardı ve düşmanlarına karşı savaş yapmaktan çekinmiyordu.

Düşman her yönden bize karşı geliyor olabilir. Yoksulluğun, depresyonun ve cesaretin kırılmasının ruhları, zihnimize karşı savaşacak şeyler - şüphe ve inançsızlık, hastalık ve acı ruhları, onlar hayatımızdaki Filistinlilerdir.

Agresif olma zamanımız geldi. Kendi hayatımızdaki Atılım Tanrısını tanımanın zamanı geldi!

Caleb ve Yeşu

Caleb ve Yeşu vaat edilen toprakları gözetlemek için gönderilen casuslardan ikisiydi ve inançlarına göre saldırgandılar.

Diğer casuslar düşmanın büyüklüğü hakkında korku içinde konuşmaya başladıklarında, onlara karşı ve hatta halkın iradesine karşı durdular. Güçlü, inanç dolu sözleri neydi?

"Gözetlemek için geçtiğimiz topraklar son derece iyi bir toprak. Eğer Rab bizi memnun ederse, o zaman bizi bu topraklara getirecek ve bize verecek, 'süt ve bal ile akan bir toprak.' Sadece Rabbin karşısında isyan etmeyin ve yeryüzündeki insanlardan korkmayın, çünkü onlar bizim ekmeğimizdir. Korumaları onlardan ayrıldı ve Rab bizimle. Onlardan korkmayın" (Çölde sayım14:7b-9).

O gün Tanrı'nın huzuruna çıkıp O'na itaat etmeyi reddeden binlerce insan vardı. Sonraki kırk yıl içinde, yetişkinlerin her biri vahşi doğada öldü. Ama Yeşu ve Caleb sözlerinin yerine getirilmesini görmek için yaşadılar.

Shadrack, Meshack ve Abed-Nego

Shadrack, Meshack ve Abed-Nego 'ya bakalım. Yabancı bir ülkede esirdiler, ama yine de ön plana çıkmıştı. Ve yine de emir Nebukadnetsar'a tapmaya geldiğinde, reddettiler.

Kralın huzuruna çıkarıldılar ve ateşli fırına atılmakla tehdit edildiler. Ne dediler?

Shadrack, Meshack ve Abed-Nego cevap verdi ve krala şöyle dediler: "Ey Nebukadnetsar, bu konuda sana cevap vermeye gerek yok. Eğer durum buysa, hizmet ettiğimiz Tanrımız bizi yanan ateş fırınından ulaştıracak ve bizi senin elinden teslim edecektir, ey kral. Eğer değilse, tanrılarına hizmet etmeyiz ve senin kurduğun altın imgeye tapmayacağız, sana bilinsin, ey kral."

Fırın o kadar sıcaktı ki, onları içine atan askerler anında öldü.

Sonra Kral Nebukadnetsar hayrete düştü; Aceleyle kalktı ve dedi ki: "Biz ateşin ortasına üç adam atmadık mı?" Cevap verdiler ve krala dediler ki: "Doğru, ey kral."

Dedi ki: "Ateşin ortasında yürüyen dört adam görüyorum. Onlar incinmezler ve dördüncünün şekli de Tanrı'nın oğlu gibidir."

Sonra Nebukadnetsar yanan ateşli fırının ağzına yaklaştı ve "Shadrack, Meshack ve En Yüce Tanrı'nın hizmetkarları Abed-Nego çık ve buraya gel" diyerek konuştu. Sonra Shadrack, Meshack ve Abed-Nego ateşin ortasından geldiler.

Nebukadnetsar şöyle konuştu: "Meleğini gönderip O'na güvenen kullarını teslim eden, kralın sözünü hüsrana uğratan, bedenlerini teslim eden Shadrack, Meshack ve Abed-Nego'yu Tanrısı mübarek olsun ki, kendi Tanrıları dışında hiçbir tanrıya hizmet etmesinler, ibadet etmesinler! (Daniel 3:16-18,24-26,28)

Shadrack, Meshack ve Abed-Nego o kadar güçlü bir inanca sahiptiler ki bunun için ölmeye hazırdılar. Ancak, ateşli fırından teslim edileceklerine inanıyorlardı ve öylelerdi.

Sor – Ara – Kapıyı Çal

İnananların güçlü, agresif, ısrarlı bir inanç geliştirmesi gerekir. İsa'nın talimatları neydi?

"Sana soruyorum, sana verilecek. ara, sen de bul. kapıyı çalarsan, sana açılır. İsteyen herkes için alır, bulan bulur ve kapıyı çalan kişi açılır (Luka 11:9,10).

İlk adımın sormak olduğuna dikkat edin. Tanrı'nın planını şüpheye yer bırakmadan öğrendikten ve nasıl faaliyet göstereceklerine dair talimatları aldıktan sonra, cevabımız gelene kadar inançla hareket etmeli, vurmali, vurmaliyiz ve vurmaliyiz.

"Ne olacaksa olacak" değil. Hayatımızı ve etrafımızdaki dünyayı değiştireceğine agresif bir şekilde inandığımız şey bu.

İNANCIMIZI SERBEST BIRAKMAK

İnancımızı serbest bırakmanın üç adımı vardır.

® İlk adım, Tanrı'nın sözlerini duymak ve inanmaktır.

® İkincisi, bu inancı ağızımızdan çıkarmaktır.

® Üçüncüsü bu inancı harekete geçirmektir.

İnanç Ruhlarımızda Bir Duruşmayla Gelir

Logolar ve Rhema

Paul Romalılarda yazmış.

Sonra iman, Tanrı'nın sözüyle işiterek ve duyarak gelir
(Romalılar 10:17).

Ruhlarımıza iman üreten Tanrı Sözüdür. İman, ruhlarımızda Tanrı'nın Kelamını duyup duyarak gelişir.

"Kelime" olarak çevrilen iki Yunanca kelime vardır.

BİZ. Yeni Ahit Sözlerinin Açıklayıcı Sözlüğünde Vine, Lagos'un "Tanrı'nın vahyi edilmiş iradesi" olduğunu söyledi. O'nun iradesini ortaya koyan, Tanrı'nın birleşik ifadesidir. Bu tanımı kullanarak, Tanrı'nın iradesini ortaya koyan İncil'in Tanrı'nın Lagos'u olduğunu söyleyebiliriz. Logolar genel bir kelimedir.

Yuhanna 1:1'de şöyle okuruz:

Başlangıçta Kelime vardı ve Kelime Tanrı ile idi ve Kelime Tanrı'ydı.

Bu ayeti Yunanca kelimeyi kullanarak okuyabilirdik, "Başlangıçta Logos vardı ve Logos Tanrı ile birlikteydi ve Logos Tanrı idi."

İsa kelimedir. O, Tanrı'nın indirilmiş iradesidir.

BİZ. Vine, Yunanca Rhema kelimesini tanımlamaya devam ediyor. Rhema "söylenenleri, konuşma veya yazıyla söylenenleri" ifade eder.

Efesliler 6:17, Rhema kelimesinin kullanımına bir başka örnektir.

Kurtuluşun miğferini ve Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcını al.

Kutsal Ruh, Tanrı'nın yazılı sözünü alıp bize bizzat açıkladığında, bu bizim için *Rhema* olur. Efesliler 6:17'deki Rhema, Tanrı'nın bize indirdiği herhangi bir özel kelimedir.

İnancın Armağanı

Not: İnanç Armağanı hakkında ayrıntılı olarak yazmadık

Bu çalışmada, çünkü Kutsal Ruh'un Armağanları Yoluyla Doğauştü Yaşamda ayrıntılı olarak ele aldık.

İnanç armağanı, belirli bir zaman ve amaç için doğauştü bir inançtır. Belli bir görevi başarmak bir güç armağanıdır.

Bilgelik sözü bize bir görevin nasıl yapılması gerektiğini anlatırken, Tanrı'nın söylediklerine göre görevi cesurca yerine getirmek için iman armağanını harekete geçirdi.

İnancın armağanı hayatımızın normal bir parçası olmaktadır. Önce Tanrı'dan talimat alıyoruz; bu talimatları yerine getirme inancı verilmiştir, sonra itaat ederiz.

Gerçek inancı getiren ruhlarımıza hızlanan kişisel Tanrı Sözüdür. Artık inanmak için mücadele etmeyiz. Tanrı'nın, arkasında duran Tanrı'nın tüm bütünlüğüyle ruhlarımıza bir söz verdiğini biliyoruz.

Biz de İbrahim gibi.

... O'nun vaat ettiği şeyin de gerçekleştirebildiğine tamamen ikna oldu (Romalılar 4:21).

Yeremya ile cesurca şöyle diyeceğiz:

"Ah, Tanrım! İşte siz, gökleri ve yeri, büyük gücünüz ve uzanmış kolunuzla yarattınız. Senin için çok zor bir şey yok" (Yeremya 32:17).

Şüphesiz Tanrı'nın Sözü'nün hayatımızda başarılılağını biliyoruz.

Yeşaya şöyle yazmış:

"Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değildir, sizin yollarınız da benim yöntemlerim değildir." diyor Rab. Çünkü gökler yerden daha yüksek olduğu için benim yollarım da sizin yollarından, düşüncelerim de sizin düşüncelerinden daha yüksektir."

"Çünkü yağmur yağdığı, gökten gelen kar yağdığı, oraya dönmeyin, yeryüzünü sulayın, onu getirin ve tomurcuklandırın ki, ayıcıya tohum, yiyene ekmek versin, benim sözüm de ağızımdan çıkan olsun. O, bana hükümsüz olarak geri dönmeyecek, fakat o, benim istediğimi bükeni bükendir ve onu gönderdiğim şeyde başarılı olur" (Yeşaya 55:8-11).

Şüphesiz İsa'ya, O'nun dediği gibi, "İnsanlarla bu imkansızdır, ama Tanrı ile değil; Çünkü Tanrı ile her şey mümkündür" (Markos 10:27).

İNCELEME İÇİN SORULAR

1. Kutsal Kitap'tan Tanrı'ya ait inancın iki örneğini anlatın.

2. Ruhlarımızda inanç nasıl serbest bırakılır?

Eksiksiz Bir Eğitim Serisi

İncil Eğitim Merkezleri için mükemmel ~ İncil Okulları ~ ~ Pazar Okulları ~ Çalışma Grupları ~ ve Kişisel Çalışma

Okuduğumuz Hosea'da halkım bilgi eksikliğinden yok edilir (4:6). Tanrı'nın bize ne sağladığını bilmediğimiz için çok şey kaybettik. Bilmediğimiz şeylere inanamayız! Bu eğitim serisi, Tanrının Krallığında hem sağlık hem de güç içinde yaşayabilmemiz için geliştirilmiştir!

İnananların güçlü, mucize yaratan bir bedeni olmalıyız. Bu güçlü, temel, pratik hayat değiştiren seri bu amaç içindir- *inananların bakanlığın çalışmaları için donatıları, Mesih'in bedeninin birleştirilmesi için, hepimiz Tanrı'nın Oğlunun inancının ve bilgisinin birliğine gelene kadar, mükemmel bir adama, Mesih'in dolgunluğunun ölçüsüne...* (Efs. 4:12, 13) İsa'nın işlerini yapan her mümin.

Bu konuları bu sırayla incelemenizi öneririz.

Yeni Yaratılış İmajı – Mesih'te Kim Olduğunuzu Bilmek

Kim olmak için yaratıldığımızı keşfedin! "Yeniden doğmak" ne demek? Bu doğruluk vahiy, inananları Mesih'in imajına uymak için suçluluk, kınama, aşağılık ve yetersizlik düşüncelerini yenmekten serbest bırakır.

İnananların Otoritesi – Kaybetmeyi Bırakıp Kazanmaya Nasıl Başlarız?

Tanrı, insanlar için ebedi gayesini vak'atmıştır. Yeni bir cesaretle yürüyeceksiniz. Günlük hayatınızda ve bakanlığınızda Şeytan ve şeytan güçlerine karşı zafer içinde yaşayacaksınız.

Doğaüstü Yaşam – Kutsal Ruhun Armağanları Aracılığıyla

Kutsal Ruh ile yeni ve samimi bir ilişki kurar. Kutsal Ruh'un dokuz hediyesinde de nasıl çalışılacağını keşfetmenize yardımcı olur. Süper doğal yaşam yeni bir hayata girerken hevesle arzu, almak ve alev bu hediyeler fan.

İnanç – Doğaüstü Yaşam

İnanç diyarlarına nasıl taşınabileceğinizi öğrenin. Tanrı için nasıl büyük bir sömürüler yapabilirsiniz? İnananların inançlarını serbest bırakmalarının, doğaüstü diyarlara adım atmalarının, Tanrı'nın büyüklüğünü tüm dünyaya göstermelerinin zamanı geldi!

Tanrı'nın Şifa Vermesi – Tanrı'nın İyileştirici Gücünü Almak ve Hizmet etmek

Etkili bir şekilde iyileşmeyi almak veya bakan olmak için inancı serbest bırakacak sağlam bir Söz temeli atmaktadır. İsa'nın ve havarilerin bakanlığını bugün iyileşmek için bir model olarak sunar.

Övgü ve İbadet – Tanrı'ya Tapınma Olmak

Tanrı'nın sonsuz övgü ve ibadet amacını ortaya koyuyor. İnananları, İncil'de yüksek övgü ifadelerine salıyor. Samimi ibadetlerde Tanrı'nın ezici varlığına nasıl girilmeyi öğretir.

GÖRKEM – *Tanrı'nın Varlığı*

Ne harika bir günde yaşıyoruz! Tanrı'nın yüceliğini yaşayabiliriz. Etrafımızda kendini gösteriyor. Bu zaferin ne olduğunu ve nasıl deneyimlenebileceğinizi öğrenin.

Müjdeli Mucize – *Tanrı'nın Dünyaya Ulaşma Planı*

Biz de, Eylemler kitabındakiler gibi, hayatımızda işaretler, harikalar ve iyileştirici mucizeler yaşayabiliriz. Müjdeli mucizenin içimizde akmasına izin vererek büyük son zaman hasadının bir parçası olabiliriz!

Dua – *Cenneti Dünyaya Getirmek*

Tanrı'nın yeryüzündeki yapma edepelerini cennette olduğu gibi nasıl serbest bırakabileceğinizi keşfedin. Şefaahat, Söz duası, iman ve anlaşma duaları ile hayatınızı ve hatta dünyayı değiştirebilirsiniz.

Kilisenin zaferi - *Elçilerin İşleri Kitabı aracılığıyla*

İsa dedi ki: "Ben kilisemi inşa edeceğim ve cehennem kapıları ona karşı galip gelmeyecektir." Bu çalışmada, Eylemler kitabının, eylemdeki ilk kilisenin hikayesi ve dolayısıyla bugün O'nun kilisesine işaretleri ve harikaları geri getirmek için bir desen olduğunu göreceksiniz.

Bakanlık Hediyeleri – *Havariler, Peygamberler, Müjdeciler, Papazlar, Öğretmenler*

İsa insanlara hediyeler verdi. Tanrı'nın insanlarını hizmet işlerine hazırlamak için bu hediyelerin kilisede nasıl aktığını keşfedin. Tanrı'nın hayatınızdaki çağrısını anlayın!

Yaşam Kalıpları – *Eski Ahitten*

Tanrı'nın zengin temel gerçekleri bu topikal çalışmada canlanıyor. Yaklaşan Mesih'in kehanetleri, Eski Ahit'in bayramları, fedakarlıkları ve mucizeleri, Hepsini Tanrı'nın ebedi planını ortaya koyuyor.

A.L. ve Joyce Gill'in kitapları

Dominion'a aday

Dışarıya! İsa Adına

Aldatmaya karşı zafer

Çalışma Kılavuzları

Glory'ye Atılım

Günahtan Arının

Tüm kılavuzlar, kitaplar ve çalışma kılavuzları www.gillministries.com ücretsiz olarak indirilebilir